

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
ČETVRTA SEDNICA
PRVOG REDOVNOG ZASEDANJA
Treći dan rada
23. april 2019. godine

(Sednica je počela u 10.10 časova. Predsedava Vladimir Marinković, potpredsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PRESEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Četvrte sednice Prvog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2019. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika, konstatujem da sednici prisustvuje 87 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 99 narodnih poslanika, odnosno da je prisutno najmanje 84 narodnih poslanika i da postoje uslovi za rad Narodne skupštine.

Da li neko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa želi da zatraži obaveštenje ili objašnjenje u skladu sa članom 287. Poslovnika?

Reč ima narodni poslanik Miljan Damjanović.

Izvolite, kolega.

MILJAN DAMJANOVIĆ: Hvala.

Prvo pitanje postavljam ministru Nedimoviću. Naime, obilaskom zapadne, jugozapadne Srbije, velikog broja sela, naišli smo na velike probleme onih ljudi za koje svi ministri i ova vlada kažu da treba da ostanu na svojim ognjištima, a država i samo ministarstvo apsolutno ništa nije uradilo po tom pitanju da oni svoja vekovna ognjišta ne napuštaju.

Tačnije, ako pogledamo potkablarska sela, Caganje, Rošce, Jančice, Vrnčane i ostala sela koja se graniče sa gradom Čačkom i Gornjim Milanovcem,

uočljivo je i možete dobiti informaciju da, verovali ili ne, u 21. veku ne postoji vodovodni sistem, odnosno to su meštani onih sela koji i dan-danas nemaju pijaću vodu.

Želim da vam napomenem da je, kao najmanji uslov da bismo imali pravo da im kažemo da obrađuju svoju zemlju i da ostanu, neophodno da postoji vodovodni sistem, a inače kubure i sa manjkom električne energije. Malo veće nevreme, oni uglavnom ostaju bez struje. Postoji osnovna škola u koju idu đaci iz tih pet sela, ukupno ih ima samo 13, i ta sela se zbog nemarnosti države gase. Da ne govorim o putnoj infrastrukturi. Znači, osnovno i prvo pitanje je – da li Ministarstvo ima projekat? Da li će se raditi vodovodni sistem, ukoliko znamo da je za ceo grad Čačak još 80-ih godina taj projekat urađen i otada se ništa nije postupalo po tom istom projektu?

Drugo pitanje za gospodina Nedimovića je sledeće. Najavio je otvaranje više fabrika u Arilju i drugim mestima, koje će biti zajednička investicija sa Mađarskom. U prvoj fazi planira da se proizvodnja voćnih koncentrata, dok će se u Mađarskoj raditi dorada, a kažu, u kasnijim fazama će se i kompletna proizvodnja raditi kod nas. Koja je to prva faza i koliko će trajati? Koja je to kasnija faza kada ćemo kao finalni produkt izvoziti mi, jer znamo da od izvoza i te kako prihoduju Srbija i budžet, a na taj način su srećniji i seljaci, jer će otkupna cena biti veća?

Treće pitanje za gospodina Nedimovića jeste sledeće. Prošle godine je bila najniža cena voćnih proizvoda, maline, kupine, jabuke, ali ukoliko uzmemo sadašnje parametre, gde kaže da je prošlogodišnja otkupna cena iznosila 100 dinara, želim da nam gospodin Nedimović objasni da li će ove godine cena biti veća, jer sa ovakvom cenom, ukoliko jedan prosečan berač nabere 50 kilograma malina, to je ukupno 5.000 dinara i kada se plate dnevnice, porez, hrana, proizvođaču ostaje 2.000 dinara, iliti on je tek na nuli. Nema nikakvu zaradu sa tom cenom. A govorimo o raznim investicijama i o tome da postignemo razne sporazume i dogovore za izvoz istih tih malina. Ako se danas, u aprilu, ne kaže cena, kada su već povezane maline, kada će Ministarstvo izaći pred svoje građane, pred svoje proizvođače, pred svoje seljake i reći koja je otkupna cena za ovu godinu?

Za predsednika Vlade Anu Brnabić imam pitanje. U mestu Stragari, inače kod Kragujevca, postoji rudnik azbesta „Stragari a.d.“ u kom, prema nekim našim informacijama koje su nam dali stanovnici tog mesta, imaju i govore da se planira izgradnja republičke deponije azbesta. Prema nekom od poglavlja o pridruživanju EU, kako se navodi, sav azbest se mora ukloniti sa svih objekata u Srbiji. Ukoliko se ispostavi da je ova informacija tačna i da postoji plan izgradnje deponije, stanovnici ovog mesta se s razlogom pribojavaju mogućnosti da se uz azbest na tu deponiju skladište i neke druge vrste otpada koje su još štetnije po zdravlje ljudi. Tako da postavljamo pitanje

predsedniku Vlade – da li je ova informacija tačna i da li imaju u planu izgradnju ovakve vrste deponije? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Damjanoviću.

Da li se još neko javlja za reč od predsednika predstavnika ili poslaničkih grupa?

Reč ima Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, moje poslaničko pitanje upućeno je Ministarstvu državne uprave i lokalne samouprave, s obzirom na to da je to ministarstvo nadležno za vođenje Registra političkih strankama, ali je nadležno i za nadzor nad sprovođenjem Zakona o političkim strankama.

Pitanje je – da li su prekršeni članovi 8, 19, 22, 23, 24. i 25. Zakona o političkim strankama, koji se odnose na osnivanje političke stranke i na Registar političkih strankama?

Zašto ovo pitam? Zato što je 19. aprila u Beogradu formirana, navodno, neka nova stranka, na čijem čelu će biti Dragan Đilas sa grupom već potrošenih političara koji su ljudima poznati i po tome što su vrlo često preletali iz stranke u stranku. Neki mediji su objavili da je u pitanju formiranje nove stranke, ali istina je da je zapravo Đilas preuzeo već postojeću Zelenu ekološku partiju – Zeleni, čiji je predsednik bio izvesni Dejan Bulatović, koji će sada biti potpredsednik Dragana Đilasa u toj navodno novoformiranoj stranci.

Međutim, zabrinjava podatak, a to vidimo po pisanju štampe, a videli smo i da Dragan Đilas to do danas nije demantovao, da se zapravo radi o kupovini stranke.

Podsetila bih javnost da se slična situacija desila i sa Vukom Jeremićem, kada je preuzeo već postojeću političku stranku ovog njegovog potčrka iz Trstenika Miroslava Aleksića. I tada, dakle, kao i sada, postojala je sumnja da se radi o čistoj trgovini. Jer, zašto bi se oni trudili? Zašto bi prikupljali potpise, zašto bi overavali potpise, zašto bi stvarali stranačku infrastrukturu kada mogu lepo da dođu i da kupe stranku? Para imaju, znamo. Svi smo svesni Đilasovih stotina miliona, svi smo svesni Jeremićevih miliona, čije poreklo, zapravo, do danas nije ni opravdao. Jedino što se ovde ne zna i što se postavlja kao pitanje jeste za koju cifru je ova stranka kupljena.

Takođe poražava podatak da je Dragan Đilas odlučio da stranku nazove Stranka slobode i pravde. Zamislite tu količinu licemerja. Čovek dođe, kupi stranku, nazove je Strankom slobode i pravde, a sebe istakne u prvi plan kao velikog borca za slobodu i pravdu. On koji je za vreme dok je bio gradonačelnik Beograda ostavio milijardu evra duga, on koji je bio akter toliko desetina afera o kojima ja sada neću govoriti, ali građani Beograda se toga vrlo dobro sećaju, on čije je ime sinonim za nekoga ko se enormno obogatio koristeći svoje

funkcije, on sada sebe želi da predstavi kao velikog borca za slobodu. On koji je svoju poslovnu imperiju izgradio, praktično, na neslobodi medija, on sada želi da sebe predstavi velikim zagovornikom slobode.

Ali da vidimo ko još čini tu stranku. Imamo prvo Borka Stefanovića, onog lažnog levičara i nekadašnjeg Tadićevog miljenika, koji je ljudima poznat po čemu? Po tome što je pregovarao sa Prištinom. A koji su bili rezultati tih pregovora? Rezultat je bilo ukidanje srpskih tablica. Rezultat je bila predaja katastarskih knjiga Prištini a da pritom nisu rešena imovinska pitanja više desetina hiljada Srba. Da ne pominjem da je bio pregovarač Vlade koja je nas dovela u poziciju da se dijalog odvija bez posredovanja Ujedinjenih nacija.

Onda imamo Mariniku Tepić, koja, kada bismo je sada pitali, verovatno ne bi ni znala da nam kaže u koliko je sve stranaka bila. Ali imamo i novu zvezdu, Marka Bastaća, koji je široj javnosti poznat po divljanjima u centru Beograda, po čupanju saobraćajnih znakova i po sličnim vandalizmima. Na kraju, Branislav Jovanović, koga Nišlije znaju kao Baneta Bananu, koji je promenio osam ili čak više političkih partija, koji je nizio aferu za aferom, koji je hapšen za krivična dela koja mu se stavljaju na teret za vreme dok je bio direktor Direkcije za izgradnju grada.

Dakle to su, dame i gospodo narodni poslanici, ljudi koji žele da predstavljaju sebe kao novu političku snagu. Istina je da je u pitanju samo pokušaj da isti ti ljudi ponovo dođu na vlast i da se isti ti ljudi bogate na mucima naših građana. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Žarić Kovačević.

Reč ima narodni poslanik Novica Tončev.

Izvolite.

NOVICA TONČEV: Poštovane kolege, nedavno sam ovde ukazao na ozbiljan problem u funkcionisanju pravosuđa u Pčinjskom regionu i postavio sam nekoliko konkretnih poslaničkih pitanja koja se odnose na rad Višeg javnog tužioca u Vranju Danijelu Trajković.

Svi mi znamo da po Ustavu Srbije i svim zakonima koji regulišu rad pravosudnih institucija tužioci i sudije u svom radu ne smeju da imaju nikakve veze sa politikom i političkim strankama. Međutim, u slučaju tužiteljke Danijele Trajković to pravilo ne važi, jer ona je pre 2000. godine karijeru počela kao kadar JUL-a tako što je ažurno vodila zapisnike na sastanku Opštinskog odbora JUL-a u Surdulici, ali je stalni radni odnos u Tužilaštvu u Surdulici zasnovala kao radikal, da bi posle 5. oktobra utočište pronašla u stranci Vladana Batića, a potom je bila bliska DS-u, da bi danas promenila političku opciju zbog izbora na višu tužilačku funkciju.

Davne 1996. godine Danijela Trajković je kršila zakon punih pet godina tako što se kao radnik tužilaštva bespravno uselila u stan Fonda solidarnosti u Surdulici. Nije plaćala troškove kirije i fond PIO Vranje je podneo zahtev za

prinudno iseljenje koje je tada i sprovedeno. Nakon toga se bespravno uselila i u vojni stan i odatle je izbačena, a sudski spor koji je vodila je pravosnažno izgubila.

Gospođa Trajković 2010. godine rešava stambeno pitanje tako što kupuje stan u Beogradu, koji nije želela da uknjiži na svoje ime, već je kao kupac i vlasnik formalno u ugovoru o kupoprodaji naveden njen svekar. Ovo pouzdano znam jer je stan kupila od mog preduzeća i procedura kupoprodaje prolongirana je po njenom zahtevu dok ne smisli na koga će formalno stan da uknjiži. Samo mogu da pretpostavim da je želela da prikrije poreklo novca, jer od plate zamenika javnog tužioca stan sigurno nije mogla da kupi.

O tome kako je urađena fasada na njenoj porodičnoj kući u Surdulici, koji radnici su radili i da li je nešto platila, najbolje da ona sama to objasni javnosti. U periodu od 2009. do 2013. godine obavljala je dužnost člana Crkvenog odbora crkvene opštine Surdulica i sa te pozicije aktivno je učestvovala u usvajanju finansijskih planova i završnih računa crkvene opštine Surdulica, što uključuje i praćenje i verifikaciju sredstava dobijenih od donatora, a donatori su bile stanke u predmetima koje je ona zastupala kao javni tužilac.

U februaru 2011. godine Danijela Trajković je registrovala i osnovala, kao član nadzornog odbora, udruženje građana koje se zvalo „Sigurna kuća“ u Surdulici, koje je osnovala zajedno sa prijateljicama. Ona je 14. septembra 2011. godine u predmetu KT 25/11 Višeg tužilaštva u Vranju donela rešenje kojim je jednom osumnjičenom građaninu naložila da po osnovu oportuniteta uplati 100.000 dinara na račun „Sigurne kuće“. Osumnjičeni je postupio po nalogu tužiteljke, uplatio je novac, doneo uplatnicu tužilaštvu, pa je gospođa Trajković donela rešenje kojim je odbacila krivičnu prijavu MUP-a Vranje.

Ovo su samo neki pokazatelji iz biografije Danijele Trajković, koja je kao osnovni javni tužilac u Vladičinom Hanu neosnovano proganjala ljude po političkoj osnovi.

Zbog svega ovoga postavio sam određena poslanička pitanja, ali od Državnog veća tužilaca nisam dobio konkretne odgovore. Dobio sam neke statističke podatke koji pokazuju da je Danijela Trajković 2016. godine optužila 55 lica, da je oslobođeno 18, zatim 2017. godine 41 lice, oslobođeno 11 i da ne navodim i ne zamaram ovaj dom. Dakle, ovo je izuzetno loša statistika rezultata rada Danijele Trajković kao tužioca i to sa punim pravom mogu da vam kažem jer sam ja ovde glasao kao poslanik da ona bude izabrana za višeg javnog tužioca u Vranju, iako sam tadašnjem ministru Selakoviću rekao da ću glasati sa velikom rezervom. I evo, pokazalo se da sam bio u pravu.

Takođe, postavio sam pitanje koliko je novca iz budžeta Srbije isplaćeno ljudima koji su oslobođeni od optužnica koje je podizala Danijela Trajković i dobio sam od Državnog veća tužioca odgovor da se troškovi isplaćuju u skladu

sa članom 265. Zakona o krivičnom postupku. Umem da čitam zakon i meni je poznato kako je ta stvar zakonom regulisana, ali je moje poslaničko pitanje – koliko je bilo, precizno i jasno, i ponoviću ga još jedanput, koliko budžet Srbije godišnje koštaju sve oslobađajuće presude i neosnovane optužnice pravosnažno donete za vreme mandata Trajkovićeve u Hanu i Vranju, pojedinačno za svaki predmet i ukupno godišnje?

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Tončev.

Reč ima narodni poslanik Marijan Ristićević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, sigurno ste čuli za drugi zahtev opozicije, koji je u stvari prvi, da im se da, njihovim partijama, polovina REM-a. To je Regulatorno telo za elektronske medije.

Pozvaću se ovde na zakon, a pitanja su vezana za Ministarstvo informisanja i kulture, vezaću se za Zakon o elektronskim medijima, za Zakon o oglašavanju i za zakon, odnosno za sporazum, Konvenciju broj 132 u Savetu Evrope, koju smo potpisali, o reemitovanju stranih prekograničnih kanala.

S tim u vezi pitam Ministarstvo kulture i informisanja, a samim tim i REM – kada će kablovskom operateru SBB, koji je pod kontrolom Šolaka, Dejvida Pitreusa, bivšeg šefa CIA i komandanta vojnih snaga u Avganistanu, Regulatorno telo za elektronske medije, tzv. REM, naložiti da se iz programa isključe N1, 10 sportskih kanala i drugi tzv. prekogranični kanali iza čijeg vlasništva i suvlasništva stoji SBB?

Naime, o čemu se radi? Po konvenciji koju smo potpisali, Zakonu o elektronskim medijima i po Zakonu o oglašavanju, prekogranični kanali koji nisu registrovani u REM-u, a moje jedno od pitanja je da li je N1 televizija registrovana u našoj zemlji kod REM-a, jer emituje program iz studija u Beogradu, što za prekogranične kanale i za reemitovanje nije dozvoljeno, dakle da li je taj kanal legalan, jer bi morao biti domaći i morao bi biti registrovan u REM-u i plaćati mu nadoknadu?

Sledeće moje pitanje jeste – da li je tačno da ti prekogranični kanali u reemitovanju ubacuju domaće reklame, čime dolazi do prekršaja međunarodne konvencije, do kršenja Zakona o elektronskim medijima i do kršenja Zakona o oglašavanju? Da li je tačno da u strane programe prilikom reemitovanja, koje moraju da reemituju u izvornom obliku, ubacuju domaće reklame, da na te domaće reklame ne plaćaju porez i tako na crno konkurišu domaćim medijima koji su registrovani u REM-u i koji za to plaćaju nadoknadu, za razliku od stranih kanala?

Naime, strani kanali prilikom reemitovanja iz beogradskog studija, a iza toga stoje Šolak, Đilas i Pitreus, ubacuju domaće reklame. Samo se na Sport klubu za jedno veće emituje 10.000 sekundi, što samo na porezu od jedan evro

po sekundi iznosi utaju poreza od 10.000 evra za jedno veče, što za 365 dana izlazi blizu četiri miliona evra.

Dakle, šta će poreska služba učiniti da se ovaj poreski prekršaj utvrdi? Po našim zakonima, kada operator takve kanale pusti, Regulatorno telo za elektronske medije je u obavezi da upozori kablovskog operatera da takve prekogranične kanale isključi iz programa i, ukoliko to ne učini, REM je u obavezi da izrekne zabranu emitovanja kablovskom operateru, a u ovom slučaju se radi o SBB-u.

Dakle, još jedno pitanje – kada će REM, zbog kršenja Zakona o elektronskim medijama, zbog kršenja Zakona o oglašavanju i zbog kršenja međunarodne konvencije o reemitovanju, naložiti kablovskom operateru da isključi N1 televiziju, Sport klub 10 kanala i druge prekogranične kanale koji reemituju strane programe uz prekrajane i ubacivanje domaćih reklama? Ukoliko to kablovski operator SBB ne učini, kada će REM naložiti da se taj operator isključi, odnosno da mu se izrekne mera zabrane obavljanja delatnosti?

S tim u vezi hoću da kažem da tim stranim prekograničnim kanalima, od pretplate koju ubira SBB na 54% tržišta Republike Srbije, SBB plaća za emitovanje programa, dok domaćim kanalima, čiji program koristi u 80% slučajeva, ne plaća ništa. Radi se o eksploataciji domaćih programa i domaćih televizija, sa konkurencijom stranih kanala koji ništa ne plaćaju za pristup SBB-u. Čak naprotiv, SBB uzima od jednih, a ovima drugima plaća.

Dakle, pitanja su jasna i očekujem da Ministarstvo kulture i informisanja i Regulatorno telo za elektronske medije precizno odgovore – šta će preduzeti povodom ove nečuvane eksploatacije, koja je na godišnjem nivou ravna cifri od 150 miliona evra?

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Pošto se više niko od predsednika, odnosno ovlašćenih predstavnika poslaničkih grupa ne javlja za reč, nastavljamo sa radom.

Obaveštavam vas da je sprečen da danas sednici prisustvuje narodni poslanik Đorđe Milićević.

Nastavljamo sa radom.

Prelazimo na 1. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O KONVERZIJI STAMBENIH KREDITA INDEKSIRANIH U ŠVAJCARSKIM FRANCIMA (pretres u pojedinostima).

Daću jednu kratku pauzu od pet minuta dok ne uđe ministar sa saradnicima.

Hvala na razumevanju i strpljenju.

(Posle pauze.)

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa radom.

Pozdravljam ministra Sinišu Malog i njegove saradnike.

Primili ste amandmane koje su na predlog zakona podneli narodni poslanici: Vjerica Radeta, Nataša Sp. Jovanović, Marijan Ristićević, Milan Lapčević, Ružica Nikolić, Sreto Perić, Gordana Čomić, Milorad Mirčić, Aleksandra Belačić, Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović, Zdravko Stanković, Miljan Damjanović, Nemanja Šarović, Đorđe Vukadinović, Zoran Despotović, Petar Jojić, Nikola Savić, doc. dr Ivan Bauer, kao i Odbor za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava.

Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo, Odbora za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite, kolegice Radeta.

VJERICA RADETA: Hvala.

Pričali smo u načelnoj raspravi o ovom predlogu zakona o tzv. švajcercima, da javnost zna o čemu govorimo, i stavili smo vam suštinske primedbe. Vi ste možda hteli da rešite problem ovih ljudi koji su zaista u problemu, ali ovim predlogom zakona to niste uspeli.

Mi smo ozbiljna politička partija, državotvorna stranka i mi se nećemo služiti onim demagoškim floskulama da vi trošite pare naroda kako vam padne na pamet, ali vas podsećamo da su na poslednjim izborima građani u najvećem broju glasali za političke partije koje su vas ustoličile. Vas to obavezuje da pažnjom dobrog domaćina raspoložete novcem u budžetu, koji se najvećem delom puni iz doprinosa i poreza, i to jeste činjenica.

Za svaki dinar u budžetu unapred mora da se zna za šta je namenjen i za šta će biti potrošen. Svaki dinar, svako ono iza zapete. Vi to, očigledno, tako ne radite.

Mi ne možemo ništa da vam verujemo iz prostog razloga što mi već godinama, decenijama, više od decenije nismo dobili završni račun gde bismo videli da li se zaista budžet troši onako kako je usvojen u Narodnoj skupštini.

Pitanje jeste kako ste vi to i iz kojih sredstava naumili da isplatite ove troškove koje ste napravili u budžetu, koje ćete napraviti ovim leks specijalisom, zakonom koji, ponavljamo, ne rešava suštinski problem koji je bio povod za donošenje ovakvog zakona.

Ovaj problem, ministre Mali, morao se rešiti sistematski. Ne može se rešavati, i vi sve više, ne mislim vi lično, nego Vlada sve više poseže za nekim rešenjima od slučaja do slučaja. Nešto se desi u životu, neko tamo sedne, napravi predlog zakona, ovde se o tome raspravlja, pa imamo razne zakone koji

imaju nekakva lična imena, pa onda sada imamo i ovaj leks specijalis, ali to samo govori o neozbiljnom pristupu rešavanja suštinskih i bitnih problema, umesto da je guverner Narodne banke sela i razgovarala sa bankarima i da im je lepo predočila da je njihova obaveza da ovaj problem reše. Kome se to ne sviđa, molim lepo, može da ide iz zemlje Srbije.

Nisu ti bankari ovde ni došli zato što su želeli nama da pomognu. Ovde su isterane srpske banke, uništene, i dan-danas postoje određena sredstva koja su vlasništvo tih nepostojećih banaka, banaka u stečaju, ili ne znam već u kojoj su fazi, da bi ovde u to doba Dinkić, podsećam vas, doveo razne strane banke. Pa sećate se kad je osnovao Nacionalnu štedionicu, tako je nazvao jednu od banaka, pa onda tada, tako je bar Đinđić tada govorio, bio u zabludi, doveo ga valjda Dinkić u zabludu, pa je on otišao kao da on da prvi dinar u tu Nacionalnu štedionicu jer, bože, pomaže se nacionalnim finansijama na taj način. Dakle, sve je to u startu pogrešno urađeno.

Ali zašto podsećamo da je ovo trebalo da završi guverner Narodne banke? Pa zato što su to u ozbiljnim zemljama zaista završavali guverneri i što država nije imala obaveza. Ne mislimo mi da vi iz Ministarstva nije trebalo da budete uključeni u ovo, ali problem je u tome što Jorgovanka Tabaković sebi čuva leđa tako što ne želi da kvari odnose sa bankarima, pa kada bude posle mandata guvernera odlazila u neku svetsku ili evropsku banku, onda da joj oni budu neka od veza.

Mi smo to isto govorili, ne tako davno, za ministra Vujovića, pa su ovde poslanici iz vlasti vikali – ua!, vi ste najpametniji, vi znate, vi ovo, vi ono. Pa se desilo, otišao Vujović i sad je on iz Amerike jedan od najozbiljnijih kritičara ove vlade, pa i vas, ministre, koji ste ga nasledili, i sad nam on sa zadržkom priča kako je sve ono što Vlada obećava moguće realizovati tek za ne znam koliko decenija.

Sadašnji guverner Narodne banke, sećamo se dobro svi, nedavno je izjavila da je dinar, naš dinar, najjača valuta na zemaljskoj kugli i malo šire. Ako je to tako, zašto se uopšte dozvoljavaju krediti koji se indeksiraju u stranoj valuti? To se odnosi i na evro i mi zato mislimo da je ovo trebalo rešiti sistematski. Krediti u Srbiji treba da se daju isključivo u dinarima. Zapravo, oni se u dinarima i daju. Niko od ovih ljudi nije dobio evre, odnosno švajcarske franke, niti su banke koje su odobravale te kredite imale pokriće u švajcarskim francima.

Dakle, to je jedan spekulativni, fiktivni posao od kojeg su samo bankari imali korist. Mi razumemo da banka ne može funkcionisati ako nema profit, i treba da ga ima, ali ne može imati ekstraprofit i još za njega ne plaćati porez. Vi ste im to na ovaj način omogućili.

Govorili smo o nekim slučajevima, ali imamo slikovit primer, evo, čoveka koji je zaposlen u Narodnoj skupštini, kojem je izvršitelj, dok je već ovaj

zakon, ja mislim, bio u proceduri, izvršitelji su mu uzeli stan. On se lično, na svoje lično ime zadužio ovim švajcarskim kreditom. Izvršitelj nije dozvolio njegovoj ženi da se pojavi sa pravom preče kupovine. Upali su im u stan, nisu im dozvolili da uzmu ni lekove, ni vrednosti koje imaju u kući.

Evo, ja im sad javno savetujem da pod hitno podnesu krivičnu prijavu protiv tog izvršitelja i da lepo obaveste tužilaštvo koje su im sve vredne stvari nestale iz stana, pa da vidimo kako će to izvršitelj da im nadoknadi i kako će tužilaštvo i sudovi da reaguju.

Ovde je u samo jednom slučaju načinjen niz krivičnih dela u sticaju i to nikom ništa. I šta će sad biti, recimo, sa tim čovekom, i sa stotinama tih ljudi koji su ostali bez stana? Ovi ljudi, ova porodica je isplatila 87.000 evra, ljudi. Isplatili, i nikom ništa. Pojela maca.

Dakle, vi ne rešavate problem ljudi koji su već strašno oštećeni, drastično oštećeni. Vi nemate mogućnosti, odustali ste od mogućnosti da naterate banku da se urade aneksi tih ugovora, da ti ljudi budu obeštećeni ako im ne mogu biti vraćeni stanovi.

Ovaj čak o kome govorim može biti i vraćen zato što je i do tog stana lice došlo krivičnim delom zato što je kupac stana sin izvršiteljke iz Kragujevca, a stan je prodavala ovde izvršiteljka iz Beograda. Pa to, ljudi, nema ni u crtanom filmu. Ne znam da li ste vi svesni, da li vi živite u zemlji Srbiji suštinski, da li vi komunicirate sa narodom, da li vi znate šta se stvarno ovde dešava.

Vi ovim zakonom, protiv kojeg smo mi apsolutno, ali nismo protiv toga da se reši problem ovih ljudi, dakle mi insistiramo da se ovaj problem reši sistematski. Mi insistiramo da u ovom rešavanju budu obuhvaćeni svi ljudi, svi građani Srbije koji su uzeli kredite u stranoj valuti. I da se reši i pitanje privrede. Ovde niko ne govori o privredi koja je uzela kredite u švajcercima, u kojoj su situaciji ti ljudi bili, koliko je privrednih objekata ili sredstava za rad moralo biti prodato da bi se vratili ovi krediti.

Dakle, vi ste ovo uradili samo da biste mogli na televiziji da kažete – evo, neki ljudi su štrajkovali, došao je predsednik i rekao nam je da ovo rešimo, mi preko noći rešili i ti ljudi više neće štrajkovati. Nažalost, štrajkovaće kada shvate da im, zapravo, ništa niste pomogli. Vi ste, gospodine ministre, jednim nepravom pokušali da rešite već postojaće nepravu, a to je u pravu nedopušteno. Pitajte saradnike pravnike oko sebe. Hvala

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, koleginice Radeta.

Reč ima ministar finansija, doktor Siniša Mali.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Uvaženi poslanici, dame i gospodo, pažljivo sam pratio prethodno izlaganje i osvrnuću se sa nekoliko komentara na isto.

Dakle, pažnjom dobrog domaćina se i vodimo i vodimo računa o svakom dinaru. To mi je prva i najvažnija poruka koju imam da vam kažem. Da nije

tako, ne bismo treću godinu zaredom imali suficit u budžetu. Pažljivo vodimo računa o svakom dinaru. Vredno i marljivo radimo da vratimo dugove koje nam je prethodna vlast ostavila. Ja ću vas podsetiti, vas i građane i Srbije, da smo 2013. godine imali zemlju koja je bila pred bankrotom, dakle, zemlju koja je bila na ivici ambisa, ali smo odgovornim i hrabrim reformama uspjeli da zaokrenemo trajektoriju našeg javnog duga. Umesto preko 70% javnog duga u odnosu na BDP, sada nam je taj iznos 50,8%, ispod nivoa Mastrihta koji je definisan za zemlje EU. Uspjeli smo da smanjimo našu nezaposlenost, i kažem, po pitanju fiskalne politike treću godinu zaredom imamo suficit.

Samo za prva tri meseca, dakle za prvi kvartal ove godine 15,8 milijardi suficita u budžetu u odnosu na planirani deficit od preko 19 milijardi. Dakle, rezultat koji je bolji za preko pet milijardi dinara od onoga što smo planirali i to nam daje za pravo i da budemo sa jedne strane optimisti za ovu godinu. Što bi se narodski reklo – ako se po jutru dan poznaje, očekuje nas i povećanje plata i penzija ove godine. Očekuje nas i bolji životni standard građana Srbije ove godine, a sa druge strane, pokazujemo da vodimo računa o svakom dinaru.

Ovaj zakon je... Prvo, možda i najvažnije, ovaj problem koji je vezan za građane koji su zaduženi u švajcarskim francima nastao je još pre 12, 13, 14 godina. Ne mogu i ne želim da ulazim u to koliko je to neodgovorno bilo, čija je to odgovornost itd. Naše je bilo da pokušamo taj problem da rešimo i ne može da ga reši niko osim države.

Dakle, napravili smo kompromisno rešenje. Seli smo sa udruženjem štediša, odnosno sa udruženjem korisnika kredita, i sa bankarskim sektorom i napravili smo kompromisno rešenje. Niko to kompromisno rešenje dosada nije napravio. Da je bilo lako, neko bi ga drugi uradio. Ono daje mogućnost, time završavam, dakle, građanima koji žele da ovaj problem reše, da ga reše kroz ovaj zakon. Oni koji smatraju da im zakon nije dovoljno dobar, imaju mogućnost da nastave sudski spor i da na sudu dokažu da su u pravu protiv banaka protiv kojih su podneli i pokrenuli postupak. Hvala puno.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala puno, ministre.

Pre nego što dam reč kolegici Vjerici Radeti i, pre nego što nastavimo sa radom, dozvolite mi da u vaše i svoje ime pozdravim studente desete generacije polaznika obrazovnog programa „Politikas“, koji trenutno prate deo današnje sednice sa galerije Velike sale, i molim vas da aplauzom pozdravimo naše goste.

(Aplauz.)

Pravo na repliku, Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ministre, ovo je bio teoretski osvrt, a sada malo praktično. Kažete da poslužete pažnjom dobrog domaćina. Nas srpske radikale ubedićete u to onda kada budemo ispred sebe imali završni račun budžeta i kada

budemo na osnovu toga, na osnovu planiranog budžeta, usvojenog budžeta i završnog računa, mogli da utvrdimo da li je to zaista poslovanje pažnjom dobrog domaćina. Možda bismo vas mi i pohvalili kada bismo imali završni račun, ali nemamo.

Kažete imamo već treću godinu, ili koliko, suficit. Što bismo mi vama verovali na reč? Gde su dokazi? Gde je završni račun? To se tu vidi, ministre. Nismo mi laici ni u politici, ni u nauci ni u struci. Ja sam pravnik, ali kad sam se pripremala za ovaj zakon, razgovarala sam sa kolegama ekonomistima, sa kolegama koji se razumeju u finansije, čitala, izučavala, proučavala. Nismo mi ovde u prolazu. Mi dođemo ozbiljno da razgovaramo. Dakle, to vam nije dobro, niti vam je to argument.

Kažete, ministre, ovo je bilo u vreme prethodne vlasti, oni su zadužili, oni su omogućili ove kredite. Sve je to tačno, ali, znate, kad se izlazi na izbore, onda se građanima kaže – nama dajte vlast, a mi ćemo u najkraćem mogućem roku rešiti, pokušati da rešimo ili krenuti ka rešavanju vaših suštinskih problema. Ne može se sedam godina pričati – ovo je radila bivša vlast. Znate, u savremenom svetu 100 dana se daje svakoj vladi da bi se posle 100 dana videlo u kom pravcu funkcioniše ta vlada.

Tako da, ministre, molim vas, nemojte da nam pričate neke priče. Ako imate argument, kažite ga. Dosada ga niste imali. Niste izneli argument. Mi vam i dalje sugerišemo, nije vam kasno, povucite ovaj zakon, angažujte saradnike, uključite guvernera Narodne banke, uključite bankare, nemamo ništa protiv, i donesite nam ovde, dajte nam predlog zakona koji će sveobuhvatno rešiti problem da nam niko više zbog ovoga ne štrajkuje, da niko više ne koristi ili ne zloupotrebljava nečiju nesreću u medijima itd. Kad jednom završimo jedan segment, da onda kažemo – ovo je završeno, odlažemo, rešavamo sledeće probleme. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Reč ima ministar Siniša Mali.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Vrlo kratko, oko završnog računa.

Imate završni račun za 2017. godinu na sajtu Državne revizorske institucije. Slobodno pogledajte rezultate. Za 2018. godinu upravo se radi. Dakle, oni rade na tome i biće vam to takođe na njihovom sajtu. Tako da, ako umete da pročitate, lako ćete videti rezultat koji smo ostvarili 2017. godine.

Drugo pitanje je suštinsko pitanje. Rekli ste... Ja mislim da smo rešavali suštinska pitanja u prethodnom periodu. Dakle, ovo pitanje kredita u švajcarskim francima je bio problem koji smo nasledili, a suštinsko pitanje je bilo da se zemlja preokrene, odnosno da nemate više bankrotstvo i stečaj, zemlju koja je pred bankrotstvom, koju smo imali, da smanjite stopu nezaposlenosti, da imate visoke stope rasta, da smanjite trajektoriju porasta javnog duga. To su

suštinske stvari i te suštinske stvari znače veći i bolji životni standard građana Srbije i daju vam osnovu za stabilan razvoj naše zemlje u budućnosti.

Konačno, vaš komentar oko sveobuhvatnosti ovog zakona. Zakon je obuhvatio sve one koji koriste kredite u švajcarskim francima i koji i dalje imaju te kredite. Ovo je najbolje rešenje koje smo napravili kao kompromis razgovora i sa udruženjima i sa bankama. Voleo bih da sam čuo i video da je neko drugi sveobuhvatnije ili bolje rešenje predstavio. Ako ima, rad sam da ga čujem. Ako nema, ovo je ono što imamo i što jeste konačno rešenje za građane koji su se zadužili u švajcarskim francima.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Pravo na repliku Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Neću replicirati ministru na ovo što je rekao, samo ću ga dobronamerno zamoliti da se pokaje zbog prve rečenice koju je izgovorio.

Ministre Siniša Mali, vi kažete narodnim poslanicima – imate na sajtu završni račun za 2017. godinu. Jeste li vi čuli za obavezu da se taj završni račun ovde raspravlja, da se ovde usvaja, da Narodna skupština donosi završni račun a vi ga samo predlažete? Čujte, kaže narodnim poslanicima – ako znate da čitate. Da li je normalno to što kažete, gospodine Siniša Mali?

(Siniša Mali: Vi ste rekli da ne postoji.)

Ne postoji. Dok god ga ne usvoji Narodna skupština, ne postoji, ministre. Ja vam lepo kažem nemojte, vrteće vam se ta izjava u obliku klipa po internetu. Povucite to, kažite – ne znam šta mi bi da ovo kažem. To je strašno. Strašno je da ministar kaže narodnim poslanicima – imate završni račun za neku godinu na sajtu.

Ministre Siniša Mali, pročitajte zakone na osnovu kojih radite. Pročitajte Zakon o budžetskom sistemu. Pročitajte obaveze Ministarstva. Pročitajte obaveze Narodne skupštine. Završni račun budžeta usvaja se na predlog Vlade u Narodnoj skupštini Republike Srbije. Poslednji put se to desilo 2003. godine. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Sada bih dao reč profesoru dr Miladinu Ševarliću.

Profesore, da znate, imate pet minuta, pa kako želite da iskoristite. Izvolite.

(Miladin Ševarlić: Poslovnik.)

Aha, po Poslovniku se javljate? Izvolite.

MILADIN ŠEVARLIĆ: Hvala.

Ja bih samo želeo da zamolim ministra finansija da, kada iznosi izjave o uspehu, ima u vidu svestranije analize.

PREDSEDAVAJUĆI: Samo navedite član, profesore, molim vas.

MILADIN ŠEVARLIĆ: Član 107, dostojanstvo Skupštine.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

MILADIN ŠEVARLIĆ: Dakle, ja imam ispred sebe jučerašnji materijal Privredne komore Srbije, Ekonomskog instituta itd. Ministru je poznat taj naziv biltena „Makroekonomska analiza i trendovi“. Ekonomski položaj jedne zemlje umnogome je određen i spoljnotrgovinskim bilansom, a ovde imamo informaciju da je Srbija za prva dva meseca 2019. godine zabeležila minus od 926 miliona evra, i to sa porastom stepena zaduženosti, sa smanjenjem izvoza, a povećanjem uvoza. o su sve tri negativne karakteristike.

Istovremeno, kada ministar govori o suficitu, želim da vam istaknem sledeću činjenicu. Razmatrali smo završni izveštaj za četvrti kvartal Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede na Odboru za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu i tada konstatovali da za 2018. godinu nije utrošeno preko 800 miliona dinara. To je jedan od razloga zašto se pojavljuje navodni suficit budžeta na kraju 2018. godine, a nisu izmirene obaveze iz sektora poljoprivrede čak ni za 2017. godinu, da ne govorim za 2018. godinu, o čemu govore i poslanička pitanja koja sam, između ostalog, dostavio i vama. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, profesore.

Smatram da nisam povredio član 107. Poslovnika, da nisam uvredio dostojanstvo Narodne skupštine.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala vam.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić.

Izvolite, kolega Arsiću.

VEROLJUB ARSIĆ: Ja bih po amandmanu.

Problem, odnosno razlozi za donošenje ovog zakona jesu vezani za jednu želju bankarskog sektora za stvaranje određenog ekstraprofita. Naime, dinar kao sredstvo plaćanja u Republici Srbiji računa se prema drugim valutama prvo u evru, pa onda kurs dinara koji je prema evru ravna se prema drugim valutama, kao što je dolar, kao što je engleska funta, kao što je, između ostalih, i švajcarski franak.

Zašto donosimo ovaj zakon? Zbog nebrige tadašnjeg režima, bivšeg režima, koji šeta po ulicama, vrši nasilje i napada žene. Umesto da su pre, još kad je problem nastao, reagovali na pravi način, oni su o svemu tome ćutali. I da je tako, vidi se po tome da nije u pitanju bila samo devizna klauzula, ta koja je sporna, da li građanin treba da prihvati i devizni rizik između evra i švajcarskog franka, nego je sporno i to kakve su to menjačke poslove banke prilikom zaključenja tih ugovora vršile. Potpuno fiktivne. Isplaćivano je u dinarima, vraćalo se u dinarima, ali se isplaćivalo građanima po nižem kursu, a vraćali su po višem kursu. Na taj način je stvaran ekstraprofit, plus kursne razlike zbog gubitaka koje su građani imali između evra i švajcarskog franka.

To je jedan od razloga, i to ćutanje države, koja, na prvom mestu, treba da brine o svojim građanima, naravno, i o finansijskom sektoru i o bankama, ja mogu samo da vidim kroz motiv da su oni imali određene poslove sa bankama.

Ja bih voleo, evo i predlagača amandmana pitam kako da nateramo Vojvodu od Meridijan Banke Božidara Đelića da vrati građanima barem deset miliona evra koje je dobio od „Meridijan banke“ dok je ćutao kao nosilac vlasti i dok su se ovi u bankarskom sektoru raznim spekulantskim radnjama bogatili.

To je problem države. Država je ta koja to treba da reši. Odsustvo države i reagovanja na pravi način jeste to da su ti građani bili prepušteni sami sebi.

Ja bih najviše voleo, da je to moguće, da donesemo zakon koji će retroaktivno da bude primenjiv. Može Narodna skupština i to da uradi, slažemo se, 126 poslanika i nema problema, donećemo zakon. Ali pitam – šta posle? Da li će nas finansijski sektor zbog gubitaka koje ima tužiti pred međunarodnim sudovima? Hoće. Mislite da će da nam oproste novac? Neće. Da li je veliki izgled njihov da u nekom sporu dobiju Republiku Srbiju? Jeste.

Jednim ovakvim zakonom mi u stvari pokušavamo da napravimo rezultat kojim će građanima da budu ublažene posledice skoka švajcarskog franka s jedne strane, a s druge strane da zadržimo stabilan finansijski sektor, koji je potreban Republici, i tim istim građanima, i toj istoj privredi na koju se stalno pozivamo, pa i Republici Srbiji. Potreban je. Nema razvoja bez bankarskog ili finansijskog sektora. Evo, ja bih voleo da mi kažete državu kojoj je to pošlo za rukom, čisto da čujem kao primer. Ja ne znam, zaista. Možda grešim. Možda nisam u pravu. Najlakše je reći – raspalite po bankama. Nije to tako jednostavno.

Kao rezultat dogovora između udruženja građana pogođenih kursnim razlikama švajcarskog franka i evra i banaka koje su plasirale takve kredite u želji da zarade što više imamo jedan ovakav zakon i na taj način izbegavamo, barem kada su u pitanju banke, međunarodnu arbitražu i sporove.

Da li će svih sto miliona evra da bude potrošeno na ublažavanje tih posledica, to još uvek ne znamo. To ćemo saznati kad zakon uđe u primenu, za neka dva i po meseca, jer verujem da će veliki broj građana nastaviti neke sporove koje su započeli pred sudovima. To je zasada nekih 10-ak procenata. I što je najvažnije, ovaj zakon ne sprečava građane da ostvare sudsku zaštitu.

Isto tako, ovaj zakon ne sprečava banke da zatraže sudsku zaštitu, samo pred nekim drugim sudovima. Ali imamo opravdanje, čak i ako to urade, da je to bio rezultat dogovora između banaka, Narodne banke Republike Srbije, Vlade Republike Srbije i taj dogovor je dat nama poslanicima.

Ja bih najviše voleo kad bismo mogli da donesemo zakon kojim bi Vojvoda od Meridijan Banke Božidar Đelić i svi njegovi ortaci mogli da vrate građanima sve ono što im je oduzeto. Ali kad pogledam Zakon o deviznom poslovanju iz 2011. godine, pa i zakone su donosili da ne bi odgovarali krivično,

materijalno, tako da je jako teško da sve nepravde ispravimo jednim ovakvim zakonom.

U svakom slučaju, za mnoge će ovaj zakon biti olakšanje, za neke neki vid pobeđe i zato treba ovakav zakon usvojiti u Narodnoj skupštini.

Ovaj zakon je rezultat jednog odgovornog ponašanja i Vlade Republike Srbije i predsednika Republike Srbije Aleksandra Vučića zato što otklanja veliki rizik koji je pretio državi Republici Srbiji ako ovaj problem ne bude bio rešen, ali isto tako pruža i neku pravnu sigurnost i svim budućim investitorima i finansijskom sektoru u Republici Srbiji.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću.

Reč ima Novica Tončev.

Izvolite.

NOVICA TONČEV: Poštovane kolege, poštovani ministre finansija, evo, ja sam se javio po amandmanu i hoću da iskoristim ovu priliku da pitam ministra finansija da li mi, s obzirom na to da je narod birao nas poslanike, a mi poslanici biramo Vladu Srbije, da li mi moramo da svaki zakon donosimo ovako kao leks specijalis ili možemo to sistematski da rešimo.

Ovde se radi o ljudima koji su zaduženi u švajcercima, odnosno o bankama koje su dale kredite i mi kao Socijalistička partija, ja kao poslanik takođe se zalažem da se i ovaj problem reši. Ali s obzirom na to da dolazim iz jedne lokalne samouprave koja je siromašna opština, vi ste rekli ovde da Vlada Srbije ima novac, suficit, i da izdvaja 11,6 milijardi dinara. Hoću da kažem, ministre, da su to, za otprilike 20 nerazvijenih opština, ukupni godišnji budžeti koje dajemo.

Ovo je ujedno vezano i za zakon koji donosimo oko povećanja plata zaposlenih u dečijim vrtićima. Znaete da plate zaposlenih u dečijim vrtićima isplaćuju lokalne samouprave, pa hoću ujedno da pitam – da li će ovo povećanje plata biti praćeno povećanjem transfera iz Republike u korist nivoa opština, jer se iznos ovog transfera nije menjao još od 2014. godine? S obzirom na to da je ovo vanredno povećanje, da li će, takođe, Ministarstvo finansija odobriti povećanje mase sredstava za plate u lokalnim samoupravama?

Imam ovde jednu tabelu. U mojoj opštini, na primer, sa višom školom radnik Opštinske uprave prima 38.000 dinara, a sa ovim povećanjem će radnici u dečijem vrtiću primati 57.000 dinara. S obzirom na to da se iz iste kase isplaćuje, kako mislite, ministre, da mi sprovedemo ovo, da iste radnike koji sa višom školom rade u Opštinskoj upravi platimo 38.000 dinara, a radnike u dečijem vrtiću sa višom školom 56.000 dinara? Iz iste se kase, odnosno opštinskog budžeta sve to isplaćuje.

Takođe, dnevnice za službena putovanja u javnim preduzećima i zaposlenih u predškolskim ustanovama isplaćuju se u visini od 5% od prosečne mesečne zarade po zaposlenom u Republici, što po sadašnjim parametrima

iznosi 3.700 dinara, a zaposlenima, izabranim i postavljenim licima u Opštini dnevnice za službena putovanja iznose 150 dinara. Sve se, takođe, isto isplaćuje iz iste opštinske kase.

Donet je 2015. godine, takođe, Zakon o načinu određivanja maksimalnog broja zaposlenih u javnom sektoru. Postupajući po ovom zakonu veliki broj lokalnih samouprava je morao da smanji broj zaposlenih, koji su tužili iste lokalne samouprave. Sud ih je sve vratio na posao, što je imalo za posledicu isplatu milionskih odšteta. Da li su sudovi postali sindikalne organizacije za zaposlene?

Hteo sam da se javim povodom amandmana i da kažem ministru – dajte da Vlada i mi poslanici sistematski rešavamo ove zakone, jer sledeći koji će... Da li moramo da čekamo da ljudi štrajkuju ili izraze svoje proteste na bilo koji način, a onda mi ovde da rešavamo te probleme ili da čekamo da naš predsednik Republike svakog mora da obiđe i da nam daje naloge da to radimo? Ajmo mi ovde da preduzmemo inicijativu.

Evo, ja vam kažem da će sledeći koji će da štrajkuju i da izađu na proteste biti radnici koji su zaposleni u lokalnim samoupravama. Moj vozač je jutros mene dovezao u Beograd. Šta može on sa 150 dinara danas? Ne može kiflu da kupi u Beogradu. Ajmo, ministre, da rešavamo sistematski probleme za ono za šta su nas ljudi glasali.

Hoću na kraju da vam kažem o zabrani zapošljavanja. Zabrana zapošljavanja je opustošila kadrove u nerazvijenim opštinama. Mi ne možemo dobrog inženjera za 40.000 dinara da zaposlimo, dobrog IT operatera ili bilo koga, gospodine ministre. Najniže plate su u Srbiji, zasad, za radnike koji rade u opštinskim upravama. Zato vas molim da pripremimo za sledeći put jedan zakon koji će da reši i ovaj slučaj.

Takođe, jasno je da stručni kadrovi i ne žele u lokalne samouprave, a postojeći kadar, zbog niskih zarada i obavljanja velikog broja poslova, napušta lokalnu samoupravu. Velika očekivanja su bila od novog kolektivnog ugovora, gospodine ministre, ali na žalost svih zaposlenih u lokalnoj samoupravi, Vlada nije prihvatila predlog kolektivnog ugovora, tako da će zaposleni u lokalnim samoupravama i dalje raditi bez prava na topli obrok, regres za korišćenje godišnjeg odmora, za razliku od svojih kolega koji rade u javnim preduzećima.

Navešću vam jedan primer takođe. Predsednica opštine, koja je lekar, u Surdulici prima 75.000 dinara. Lokalni direktor, vlasnik hidroelektrana, prima 200.000 dinara. Ko ima veću odgovornost i ko više radi? Ajmo, ministre, da suštinski rešavamo ove probleme. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala, kolega Tončev.

Reč ima ministar Siniša Mali.

Izvolite, ministre.

SINIŠA MALI: Uvaženi poslanici, tri su pitanja ili komentara koje smo čuli, dakle, po pitanju leks specijalisa. Zakon kao leks specijalis, znate, ovo je posebna materija, relativno uska materija. Dakle, ne postoji jedan zakon, osim leks specijalisa, koji će da tangira, ako tako mogu da se izrazim, da se odnosi samo na ovu relativno usku stvar. Zato moramo da donesemo leks specijalis, jer ne postoji... Ovo nije velika, široka tema kojom bi neki posebni zakon bio definisan, osim na ovaj način. Dakle, nije ovo standardna stvar, nije ovo uobičajena stvar. Zato idemo sa leks specijalisom da rešimo ovaj jasno definisani problem pojedinih građana Srbije.

S druge strane, pomenuli ste nejednakosti u platama. Veoma je važno napomenuti da nas ove godine čeka usvajanje posebnog zakona koji će biti i koji se odnosi na reformu plata u javnom sektoru. Verujem da će te nejednakosti na takav način da se iznivelišu i izbalansiraju u naredne dve ili tri godine upravo na osnovu tog zakona. Ako budemo sposobni i odlučni da ga usvojimo i primenimo od 1. januara, već ćete vrlo brzo videti usklađivanje i pomeranje plata kod svih koji su zaposleni u javnoj upravi, na kraju, i u javnim preduzećima.

Ono što mi je posebno važno jeste vaš komentar oko strukture vašeg budžeta. Dakle, svaka lokalna samouprava definiše svoje prioritete. Visina transfera zavisi, kao što znate, i od toga koliko zaposlenih imate u vašoj lokalnoj samoupravi. Zna i sami koliko smo i za vašu lokalnu samoupravu uradili po pitanju infrastrukture, puteva i svega ostalog. Dakle, ono što svaka lokalna samouprava treba da se potruži jeste da poveća broj zaposlenih, da pronađe način da privuče veći broj investitora. Samim tim imate veće plate, odnosno više zaposlenih, više doprinosa koji se vraćaju opštini i to je najzdraviji i jedini mogući način razvoja jedne lokalne samouprave.

Po pitanju vaspitača, ja ću videti o čemu se radi kod vas u vašoj lokalnoj samoupravi, ali da vam kažem, ako to nije jedan od prioriteta u vašoj lokalnoj samoupravi da oni koji se bave decom imaju veće plate, a shodno zakonu i odluci Vlade Republike Srbije, biću slobodan da kažem da je onda negde problem. Verovatno postoje neke važnije stvari od toga. Ja ne vidim koja je važnija stvar od toga. Hvala puno.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Reč ima Novica Tončev, replika.

NOVICA TONČEV: Hvala, ministre, na iscrpnom odgovoru.

Posebno ću da pozdravim zakon koji ćemo doneti o platama u javnom sektoru i tu se slažem sa vama.

Što se tiče prioriteta i budžeta lokalnih samouprava, tačno je, 10 godina vodim jednu lokalnu samoupravu. Reći ću vam samo jedan primer. Kaže, smanjenje broja zaposlenih u lokalnoj samoupravi. Evo jedan klasičan primer. Mi u lokalnoj samoupravi sigurno ne možemo da otpustimo nekog inženjera ili nekog čoveka koji radi na poslovima od važnih interesa za opštinu i državu,

nego kažemo – smanjimo tri čistačice, a onda stavimo u budžet. I to ne radim samo ja. Neke opštine stavljaju za geronto domaćice 20-30 miliona, a onda stavimo u budžet za čišćenje opština 15 miliona. Dobije neka agencija za to. Ona zaposli jednu čistačicu, plaća joj 30.000 dinara platu, sa doprinosima 50.000 dinara. Agencija uzima 20% i to je već 60.000 za jednog radnika i PDV 1,2%. Znači, jedna čistačica u opštini nas košta 75.000, umesto da je platimo 25.000 i 30.000 dinara. To je donelo takve novine. To se dešava sa obezbeđenjem i sa svima.

Poneke opštine u Srbiji, ne znam da li ste videli, primale su po 200 geronto domaćica koje ništa ne rade. Zbog toga nam se ovo dešava. Taj zakon o smanjenju broja zaposlenih je samo veći trošak napravio. Ja sam predsedniku Republike, kada je bio u poseti našoj opštini, rekao. Meni je 2009, 2010. godine ukupno neto plata za sve zaposlene u opštini bila deset miliona, a sada je, ministre, 17 miliona, iako smo smanjili plate, iako smo smanjili broj zaposlenih, uveli disciplinu. Sada nam je 17 miliona zbog toga što preko raznih agencija plaćamo više poslove koji nam ne trebaju.

(Predsedavajući: Hvala.)

Sistemi to treba da rešimo.

(Predsedavajući: Hvala, kolega Tončev.)

Samo sekundu.

(Predsedavajući: Isteklo vam je vreme.)

Samo sekund da završim. Red je da završim.

Što se tiče transfera, od 2014. godine nisu transferi povećani nijednoj opštini, a koliko je obaveza nametnuto lokalnim samoupravama otada i koliko je povećanje plata bilo u javnom sektoru? Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Samo kratko, uvaženi poslanici.

Nisam baš razumeo na pravi način kako vam se smanjio broj zaposlenih, smanjile plate, a onda povećala masa izdvajanja. Ako imate ljude koji rade PP poslove, zašto to radite? Dakle, vi nemate zabranu zapošljavanja, vi imate kontrolu zapošljavanja.

Dakle, ukoliko imate potrebu za dodatnim zapošljavanjem, ja da vam kažem, svaki dan razgovaram sa predsednicima opština i lokalnih samouprava, daje se saglasnost, ljudi se zapošljavaju, samo treba da imate opravdanje za tako nešto, da nije bez nekog plana. Ali ja bih vas molio da razmotrite tu vašu politiku. Slobodno možete da dođete do mene da porazgovaramo oko toga. Dakle, ne postoji zabrana zapošljavanja, postoji kontrola zapošljavanja. To je jedna stvar.

Druga stvar je vezana za transfere i visinu transfera. Visina transfera raste u zavisnosti od toga kakve su performanse vaše lokalne samouprave. To je ono na čemu morate vi da radite. Zna i sami da je i vaša lokalna samouprava dobila podršku krajem prošle godine, ako se ne varam, 20 miliona dinara. To nije malo. Na osnovu konsolidacije naših finansija dobijaju lokalne samouprave direktno na takav način ili indirektno kroz ulaganja u infrastrukturu, kroz podršku, kroz Kancelariju za javna ulaganja itd.

Dakle, odgovornost svakog onog koji vodi svoju lokalnu samoupravu jeste na koji način će da uveća budžet koji ima i onda kako da ga potroši. Ja se u to neću mešati, ali na vama je da definišete vaše prioritete na pravi način i da organizujete rad opštine kako vama odgovara, shodno postojećim zakonima, ali kažem, uz kontrolu, a ne zabranu zapošljavanja. Hvala puno.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Mali.

Samo želim da napomenem da smo se mnogo udaljili od ovog amandmana. Ova tema o zapošljavanju i zakonu o zabrani zapošljavanja stvarno nema veze sa temom, tako da vas molim da se vratimo na amandman kolegice Vjerice Radete.

Reč ima Vladimir Orlić.

Doktore Orliću, izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

U vezi sa napomenama koje je dao predlagatelj amandmana, ali i u vezi sa drugim rečima iznetim tokom današnje diskusije, pošto su važne. Koliko sam ja razumeo, sve se to tiče teme u užem ili nešto širem smislu jer se tiče pitanja ekonomije i privrede naše zemlje.

Pre svega, napomena na temu onih materijala koji su dostupni, odnosno izveštaja koji su sačinjeni. Postojao je komentar od strane predlagaca amandmana da ne postoje, odnosno da ne treba uvažiti one izveštaje sa kojima nije upoznata Narodna skupština.

Dakle, ministar je pomenuo izveštaj DRI. Ista institucija je 18. decembra 2018. godine upoznala Narodnu skupštinu i svakog poslanika pojedinačno sa sadržajem izveštaja o kom je ministar govorio. Dakle, evo sada upravo gledam, postoji zavodni broj tog datuma. Izveštaj o reviziji završnog budžeta Republike Srbije za 2017. godinu dostavljen je svakom narodnom poslaniku. Razumem da je ponekad sortirati izveštaje DRI koji stižu poslanicima zametan posao. Reč je o obimnim materijalima kojih zaista primamo dosta na nedeljnoj bazi, ali ako se zbog toga dogodilo da neki izveštaj promakne, trebalo bi da proverimo pre nego što tvrdimo da nismo upoznati sa tim da li on postoji ili ne.

Što se tiče napomena o tome da li nešto postoji ili ne postoji, u zavisnosti od toga da li je Skupština sa tim upoznata, postoje različiti izveštaji i različiti navodi. Kao što dobro znate, već uobičajena stvar je da se neki navodi i izveštaji koriste onda kada ih neko doživljava korisnim za sebe.

Recimo, čuveni Fiskalni savet, o kom su oni koji, koliko vidim, i danas nešto izbegavaju da svrate do Velike sale pre nego što obave doručak i ove konferencije za štampu koje, čujem, upravo drže, taj fiskalni savet oni često pominju. Između ostalog, reče poslanik Ševaralić, ili je to neko drugi bio danas, kako mi da znamo da imamo suficit u budžetu. Između ostalog je i taj fiskalni savet, na koji se vrlo pozivaju pripadnici bivšeg režima, npr. kad god je nešto kritički usmereno prema Vladi Srbije ili Aleksandru Vučiću, ili SNS-u, bez razlike, kad god im odgovara, oni se na taj savet pozovu.

Isti taj savet utvrdio je u svom izveštaju da postoji suficit u budžetu na kraju prethodne godine i to, recimo, vredi znati. Postoje drugi izveštaji koje čine drugi organi, koji pokazuju kakvo je stanje u našoj privredi. Pomenuću neke od njih, ali u vezi sa onim, pre svega, što je pomenuo poslanik Ševaralić.

Hteo sam, gospodine predsedavajući, da intervenišem prvo po Poslovniku. Ono je bilo ukazivanje na neku povredu, a u stvari je bila čista replika, ali nisam mogao da pronađem odgovarajući tehnički model. Poslanik trenutno nije član nijedne poslaničke grupe, je l' tako? Između ostalog, ako neko u Narodnoj skupštini to nije znao, ni poslanička grupa kojoj je pripadao, Poslanička grupa Dveri, više uopšte ne postoji. Od jutros, ja sve i da pronađem model da adresiram tu grupu, džabe bih to radio. Ta grupa se raspala. Kako sam čuo, i to ima veze sa finansijama, gospodine predsedavajući i dame i gospodo narodni poslanici. Kakve veze ima sa finansijama? Ako niste pratili, tu su poslaničku grupu napustila zvanično još dva narodna poslanika. Mislim da je reč o poslaniku Nogu i poslaniku Radojičiću. Kakve to veze ima sa finansijama kaže u svom otvorenom pismu taj poslanik Radojičić. Naime, on se obratio svim članovima tog pokreta, koji je registrovan kao stranka. Mada, znate, gospodine Ševaraliću, oni ne vole da kažu da su stranka jer su se nekada zaklinjali da nikada neće biti stranka, ali oni to jesu jer su se tako registrovali.

Dakle, tim članovima se obratio Radojičić jednim otvorenim pismom i – šta on kaže na temu svog nezadovoljstva koje je kulminiralo napuštanjem i raspadom poslaničkog kluba, šta kaže na temu finansija? Kaže sledeće. Kaže da Nogo, kog su pre Radojičića proterali iz Dveri, jeste unutar vrha bio predvodnik suprotstavljanja kriminalu. Kriminalu koji se sprovodio tamo, Nogo se suprotstavljao. To kaže Radojičić, pa su Noga izbacili. Pa onda Radojičić na to ukaže, pa i Radojičića izbace. I šta još kaže član predsedništva, u tom trenutku i dalje Radojičić? Napisao je da se u tom pokretu, u Dverima, čuti na finansijske malverzacije i ozbiljan kriminal, pa dalje kaže – finansije Dveri kriju se od države i kaže da se kriju i od članova i od funkcionera stranke.

Jedan izvešaj se šalje unutrašnjoj strukturi, drugi se šalje državi, treći, onaj stvarni, poznat je tek nekolicini ljudi. Niko u Dverima ne zna stvarne tokove novca. Brojni saborci uvučeni su u kriminal. Mnogi su na pravdi boga provlačeni kroz blato u medijima, saslušavani u policiji zbog toga i zbog toga

niko od stvarnih uzročnika ne odgovara. Još kaže – moramo isterati načistac gde je novac i ko je, pazite sada dobro, potkrađao i budžet države, ali i budžet Dveri, pitao je Radojičić.

To ima veze sa finansijama i to ima veze sa onim na šta je želeo da ukaže, verujem, i gospodin Ševarlić, sa pitanjem odgovornog odnosa prema novcu, sa pitanjem dobrog poslovanja. Komentarisao je npr. neke fiskalne parametre. Govorio je o nekim trendovima. Pomenio je, recimo, uvoz-izvoz.

Ne mogu da se ne osvrnem, gospodine Ševarliću, kada kažete – pao je nešto prošlog meseca ili preprošlog, ne znam šta ste tačno mislili – izvoz? Da li pričamo o onom izvozu koji je rastao stabilno, vodite računa, od momenta kada su Aleksandar Vučić i Srpska napredna stranka počeli da se staraju o ovoj državi?

Taj izvoz, koji je jedan od glavnih, nosećih stubova našeg razvoja je rastao sve vreme. Da li imamo pravo onda kao predstavnici ili bivši predstavnici onih koji su bili odgovorni za to da taj izvoz bude na vrlo niskom nivou da kritikujemo danas njegov viši nivo i sa kojim osnovom, sa kojim ciljem? Da li je pokrivenost uvoza izvozom danas veća? Razlog za kritiku, ima li tu uopšte prostora da kritikuje neko ko je predstavnik, makar bivši predstavnik, onih u čije vreme je taj gep, kako se danas zove, taj jaz bio samo veći? Mislim da to nije baš politički ispravno.

Kada govorimo o dugu, na temu onih izveštaja koji postoje ili ne postoje zavisno od toga da li nam se sviđaju ili da li smo sa njima zvanično upoznati, Uprava za javni dug postoji i to valjda svako zna. Koliko su se puta sa one strane sale pripadnici bivšeg režima pozivali na – ima sada izveštaj na sajtu Uprave za javni dug? Na tom istom sajtu, za koji znamo da su sa njim upoznati, među tim izveštajima, za koje znamo da su ih dosada čitali i tumačili, vidi se i koliki je taj dug i vidi se, što je jako važno, da je taj dug, ako posmatrate procentualno, oko 50% danas i vidi se da je tih 50%, to valjda svako zna bez da mu ja bilo šta kažem, značajno ispod one vrednosti od 70 i nešto, skoro 80%, koliko je bio nekada.

Ako hoćemo da kritikujemo danas, hajde da budemo toliko poštteni pa da kažemo – da, ovo je odličan rezultat. Ljudi, ovo ne samo da je ispod nivoa Mastrihta, ovo je drastično, dramatično bolje nego što mnoge evropske zemlje danas imaju. Ako ćemo da kritikujemo, ima li prostora da kritikujemo tu? Ima li po tom osnovu ili je jedino pošteno i ljudski da kažemo za ovo – svaka čast? Naći ću ja neki drugi razlog da vam kažem šta ja mislim da bi moglo bolje, ali za ovo stvarno kapa dole. Mislim da je to jedini ispravan pristup ovde.

Pričamo o suficitu. I taj fiskalni savet je pričao o tome da suficit postoji i mnogi drugi su pričali, ali kako možemo da ga kritikujemo zato što postoji? Ili da se pravimo da ga ne vidimo? Je l' se sećate koliki je suficit bio na nivou budžeta? Kada mi ovde usvajamo budžet i kažemo da će planiran i projektovan

biti onaj deficit koji se smatra pet puta manjim, pazite, pet puta manjim nego što je za Evropu dobar standard, pet puta bolji nego što je za razvijeni svet dobar standard, nama se kaže – e, neće biti, završavamo sa suficitom. A nama se kaže – ma ne valja ni to; u stvari, to je još gore. Pa ovde teoretišu kako nije dobro imati suficit.

Samo se pitam kako nije bolje imati nešto što si napravio, zaradio, pošteno stekao, za šta se nisi dodatno zadužio, što nisi nikome ukrao, što su ljudi u ovoj zemlji sebi obezbedili da bi mogli da ulažu u dobre stvari, između ostalog, i za one stanove za pripadnike snaga bezbednosti koje znate da radimo. Juče je u Kragujevcu jedan takav projekat započet, u Kraljevu, takođe. Dakle, kako nije dobro obezbediti dobar prostor ovoj državi da u takve stvari ulažu? Ja mislim da su to samo stvari za koje može da se kaže, ako ćemo pošteno i ljudski – svaka čast za ovo i kapa dole za ovo. Kako može da se poredi to sa deficitom koji je bio dvocifren, sa inflacijom koja je bila dvocifrena?

Grad Beograd da pogledate u vreme onog velikog genija Đilasa, njemu je projektovani deficit na preko 20% bio odlična stvar. Bio je nešto što se podrazumeva kao normalno, šta tu ima da pričamo. Dan-danas da ga pitate – šta bi ti radio, majstore, danas?, on bi rekao – pa ja bih sve to isto tako radio. To on kaže. Mi planiramo deficit u zakonskim okvirima, koji je, recimo, šest ili sedam posto, a on kaže – ja bih na sve to dao sve besplatno. Kada ga pitaš odakle, kaže – pa još 16% deficita. Pa to će opet u zbiru da bude preko 20%, čoveče, šta ti je? Kaže – pa šta?

Dakle, da takve stvari, tu neodgovornost, tu vrstu nedomaćinskog odnosa, štetočinskog odnosa, smislite sami bolji izraz, poredite sa suficitom, sa plusom, sa nečim što je dobro i što je dovelo do toga da mi danas povećamo plate i povećamo penzije, o tome smo puno puta pričali, ja mislim da nema osnova.

Kakva je bila privreda u 2018. godini? Koji su najnoviji podaci? Evo vam podaci od pre neki dan. Privredna komora Srbije u prošloj godini, na osnovu navoda Agencije za privredne registre, znači još jedan navod, zvanični podatak koji postoji, svidelo se to nekome ili ne, ostvarila je neto dobit od skoro 500 milijardi dinara, dakle 4,2 milijarde evra, ako volite više u evrima da računamo, što je rast od 33,7% u odnosu na prethodnu godinu.

Eto svežih podataka. Jesu loši? Nešto ne bih rekao. Da li ima šta da im se zameri? Pa ne bih rekao. Jedino da se pravimo da smo geniji poput Jeremića i Đilasa da trubimo mesecima – pala je industrijska proizvodnja, pala je, pala je. Pa onda dođe zvanični podatak, e pa nije baš, nego je porasla. Između 1% ili 2%, ali je porasla. Dakle, malo zvaničnih podataka.

Kolike su plate? Jesmo pričali da će biti 460 evra? Šta smo dobili kao kontrakomentar? Da nema šanse, ma to je glupost, to neće da bude nikad. Evo vam još jedan zvanični podatak. Prosečna januarska zarada je bila 54.521 dinar.

U kovertama po 460 evra, nešto preko toga. Da li je bilo? Pa nego šta nego je bilo.

Na sve ovo mi samo dodajemo još. I znamo da nije dovoljno, znamo da treba još. Znamo. Spremni smo da radimo, da naporno radimo, kao što smo radili i dosada, da to bude još bolje. Zašto? Jer smo ubeđeni da je to jedini ispravan način, jer imamo i u Aleksandru Vučiću odličan primer kako može da se radi naporno, kako može da se radi danonoćno i da se na kraju naprave dobri rezultati.

Ovako dobrim rezultatima kojima oni čija je prosečna plata bila oko 320-330 evra, pa nikad da priđu blizu ne mogu. Nikada blizu. Njihov je standard i njihova norma ovo o čemu je pričao Radojičić – krađa pokreta, krađa od kolega, krađa jednih od drugih, na kraju, krađa budžeta i krađa države. To je njihova svakodnevnica, njihov dnevni standard, nešto sa čime žive danas, zbog čega se i dan-danas ujedaju i glože, pa napuštaju jedni druge i raspuštaju poslaničke klubove, odborničke grupe i pitaj boga šta sve ne. Pritom, onako punih usta citiraju, kako beše, Džordža Vašingtona – mi smo danas jedna velika papazjanija svega i svačega, zato što više volimo zajedno da jašemo nego da visimo.

Džordž Vašington je rekao nešto drugo. On je rekao – bolje biti sam nego u lošem društvu. Da je u međuvremenu tu došlo do nekog boljeg razumevanja, ja to vidim. Da je bolje biti sam nego u lošem društvu, ja verujem da je to gospodin Ševarlić razumeo pre izvesnog vremena. Vidim da su to sada, izgleda, razumeli i Nogo i Radojičić i još neki.

Ali mnogo važnije od toga, da znate i vi, gospodine Ševarliću, biti sam ili ne, mnogo važnije je biti na pravoj strani. Danas u Srbiji biti na pravoj strani znači podržavati ove rezultate koje su za otadžbinu, za njenu budućnost i za našu decu izborili Aleksandar Vučić i Vlada Srbije koju podržava SNS. Danas biti na toj strani, znači biti na strani Srbije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, doktore Orliću.

Povreda Poslovnika, Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Poslovnik nije povredila Vjerica Radeta, nego gospodin Marinković, a da je Vjerica Radeta sedela na mestu gde je sada Marinković, a mesto joj je tu, ne bi bilo povrede Poslovnika.

Dakle, morali ste reagovati na početak rasprave kolege koji je malopre govorio. Na onako ironičan način izgovarati neistinu, a obraćati se jednoj poslaničkoj grupi, konkretno Srpskoj radikalnoj stranci, iako nas nije pomenuo, nedopustivo je. Meni je žao. Ja sam mislila da samo ministar ne zna, kad vidim, ne znaju ni kolege koje će glasati. Evo još jedanput, bez naknade, kratka instruktaža.

Dakle, da li na sajtu DRI postoji njihov izveštaj o reviziji budžeta ili ne postoji, u ovom momentu nas ne zanima. Reći da narodni poslanici ne stižu od ogromnih materijala, a opet misli na nas, da pogledaju koji su sve izveštaji DRI stigli, apsolutno je ne dopustivo. Zna, mi smo SRS. Mi nismo iz one poslaničke grupe čiji je poslanik pre desetak dana javno u emisiji, to sam već ovde govorila, iz vlasti je, rekao – znate, mi donosimo toliko puno zakona da ja često i ne znam, samo glasam i onda tek posle kada imam vremena, pogledam za šta sam glasao. Dakle, to se ne odnosi na SRS i ne može nam reći kolega da mi ne stižemo da pogledamo materijale, jer svako ko pogleda ovu skupštinu, možda mu se mi ne dopadamo, ali da kaže da ne gledamo materijale i da ne znamo šta pričamo, to niko ne može da nam kaže.

Morali ste da reagujete još zbog nečega. Zato što nismo uvređeni samo mi kao poslanička grupa, nego cela Narodna skupština. On je, čovek, rekao da je dovoljno da postoji na sajtu revizija završnog računa. Ne, mi insistiramo na završnom računu koji je po zakonu u obavezi da usvaja Narodna skupština. Po Ustavu smo u obavezi da usvojimo završni račun budžeta. Budžet i završni račun Ustav Republike Srbije obavezuje Narodnu skupštinu.

Evo, kažite kolegi da je ova edukacija bila besplatna. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Smatram da nisam povredio Poslovnik.

Smatram i da kolega Orlić, koliko ga znam iz Parlamenta, kao i njegove nastupe, ne koristi ironiju u svom ophođenju i u govorima. Tako da ja nisam to primetio.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Pravo na repliku ima prof. dr Miladin Ševarlić.

Izvolite.

MILADIN ŠEVARLIĆ: Zahvaljujem.

Zaista ne znam što se u kontekstu moje diskusije po Poslovniku ukazuje na finansijsko poslovanje Dveri. Ja niti sam bio član Dveri, niti sam član Dveri, niti sam bilo kakvu funkciju vršio, niti sam kao član poslaničke grupe te, kao nestranački poslanik koristio makar jedan dinar za bilo kakve potrebe u prethodnom trogodišnjem periodu. To je prvo.

Drugo, kada se govori o suficitu, o javnom dugu itd., voleo bih da mi jednom neko, evo ministar neka kaže, da li je smanjen javni dug u 2018. godini u odnosu na 2017. godinu. Opšti, ukupan. Da li je smanjen javni dug po stanovniku ili je povećan u 2018. godini u odnosu na 2017. godinu?

Treće, kada smo počeli raspravu za ovu četvrtu sednicu, mi smo u načelu imali raspravu sa obrazloženjem da je ekonomski uspeh izuzetan i da ove obaveze koje se preuzimaju ovim zakonom o konverziji kredita u švajcercima,

praktično, mogu da se pokriju iz suficita budžeta. Sada imamo drugi predlog, da država treba da se zaduži u obveznicama da bi izmirila te obaveze.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Marijan Rističević, povreda Poslovnika.

Izvolite, kolega Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, član 106. i 107. Poslovnika.

Lepo je to što se određeni poslanici odriču poslaničkih grupa i političkih partija na čijoj su listi izabrani. Koliko znamo, gospodin Ševarlić je izabran na listi Dveri i DSS, na izornoj kvoti Dveri. Dakle, da li ste član ili niste, ukoliko ste poslanik jedne izborne liste, za mene je to malo više nego biti član.

Sledeće, vrlo je lepo i ja pozdravljam što se bivši poslanici Dveri odriču finansijskih malverzacija koje je ta politička stranka počinila i verovatno da je tvorac tih malverzacija bio Boško Obradović, u narodu poznat kao Boško Ljotić Levoručica.

Dakle, radi se o tome da treba reći i to da je ta politička stranka dobijala novac po broju poslanika. Dakle, politička stranka Dveri je dobijala novac i za gospodina Ševarlića i to je iznos na godišnjem nivou od oko 40 miliona. U onome što sam ja istraživao i u prijavi koju sam ja potpisao, radi se o pranju para, o sumi od preko 30 miliona dinara, gde je ta politička stranka umesto novac da uloži u kampanju i u političku stranku, uložila to u preduzetničke radnje i istoga dana taj keš je podignut, 30 miliona dinara na desetak preduzetničkih radnji, većinom iz Borče, i taj novac je vraćen u džep Boška Obradovića.

Da li su poslanici znali da je novac koji su dobili, politička stranka Dveri po broju poslanika, zloupotrebljen? Verovatno jesu, jer sam ih upozorio u zadnjih godinu dana nekoliko puta i za pohvalu je što se u ovom trenutku odriču tih finansijskih malverzacija.

Ne tražim da se glasa. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Smatram da nisam povredio Poslovnik, a za te vaše apele znamo, više puta ste ih iznosili, tako da zna se ko bi trebalo da reaguje.

Reč ima dr Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, još jednom.

Gospodine Ševarliću, ja sam mislio da je to bilo potpuno jasno. Ja sam pomenuo vas kao bivšeg pripadnika Poslaničke grupe Dveri, u tom kontekstu. Nisam ja rekao ni da jeste ni da niste vi imali od toga neke finansijske koristi. Ja u to ne ulazim. Ja vam samo kažem, ta poslanička grupa Dveri, koja se jutros raspala, činili su je, koliko se ja sećam, članovi političke organizacije koja se zove Dveri, je l' tako, ove političke organizacije čiji je doskorašnji član

predsedništva Radojičić javno ustvrdio da je ogrezla u kriminalu. Tako kaže čovek – kriminal u našim redovima. Ta organizacija je potkradala ne samo sopstvenu kasu i obezbeđivala da se određeni, uzak krug ljudi, verovatno neposredno okruženje Boška Obradovića, nenormalno bogati, nego je potkradala, što je najstrašnije u celoj priči, budžet. Državu je potkradala. Dakle, to tvrdi Zoran Radojičić, čovek koji je bio do juče vaš kolega iz poslaničke grupe. Vi ste tu grupu napustili pre izvesnog vremena, on, čini mi se, ovog jutra, i ta poslanička grupa više ne postoji. Ja sam na tu činjenicu ukazivao. Vi ste govorili o tome šta su primeri dobre prakse i uspešnih finansija, pa ja sam rekao da to što se dešava u Dverima očigledno nisu dobri primeri.

Nešto mnogo važnije, pitali ste za javni dug. Dakle, sajt Uprave za javni dug, ja rekoh malopre, ko ima da me čuje, evo sada vam čitam sa njega – 50,09% apsolutni iznos. Pitali ste da li se promenio prošle godine. Mesec decembar, 31. dan, 2018. godina – 23 milijarde 015 dinara. Godinu dana pre toga – 23 milijarde 222. Je l' manje za 200 miliona? Jeste. Hoćete opet u procentima? Preko 4% manje. Pa kako god pogledate, manje. Šta je onda sporno? Šta onda nije u redu? Šta onda sprečava da, još jednom, uradite ono što sam rekao malopre, da budete korektni i kažete – za ovo svaka čast, kapa dole, odlično je, ali ajmo dalje?

Mi ćemo na to da reagujemo uvek sa – tako je, u pravu ste i idemo dalje. I biće još bolje, nemojte imati nikakve sumnje. To je bilo važno da čujete i vi i građani koji ovo gledaju.

Što se tiče, ovim završavam, gospodine predsedavajući, besplatne edukacije, hvala na pomoći. Ja uvek visoko cenim dobru volju, od koga god da dolazi, s tim što ja ne volim da bilo šta bude besplatno. Ja volim da se na pomoći zahvalim. Dakle, znak zahvalnosti sa moje strane.

Ovako izgleda naslovna strana izveštaja koji je primio svako od vas ponaosob, sve poslaničke grupe. Tu se nalazi broj pod kojim je zaveden materijal, pa još jedna, da kažem, ljubaznost, ovog puta sa moje strane, možete čak smatrati besplatnom, ovo je pomoć da locirate gde se nalazi materijal i preporuka – proverite da vam ko slučajno ne krađe poštu.

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Dragan Jovanović.

(Milorad Mirčić: Poslovnik.)

Po Poslovniku?

Izvolite, kolega Mirčiću.

MILORAD MIRČIĆ: Molim vas, gospodine predsedavajući, da obratite pažnju šta govore pojedini govornici. Gospodin Orlić već drugi put iznosi nešto što nije utemeljeno u Poslovniku koji reguliše rad ove skupštine.

Gospodine Orliću, dobili smo mi taj izveštaj i on je zakačen na sajtu, ali ovde se u članu 177. precizno, decidno kaže da taj izveštaj ne vredi ništa,

pejorativno, dok god o njemu ne bude rasprave u ovom domu u skupštini, dok o njemu ne raspravlja nadležni odbor. To što ste vi naveli, to može da služi samo kao informacija. Da li je tačna ili nije, treba da utvrdi Skupština, odnosno nadležni odbor pa tek onda Skupština. Onda se govori o tom izveštaju za koji se kaže da je izveštaj komisije, odnosno agencije. Da bi bio validan, da bi bio u skladu sa zakonom, poštujemo član 177.

Nemojte sa takvom ironijom... Najbolje namere su radikala da pomognemo u radu, legalnom radu ovog parlamenta, a ne da vi uzvraćate da nešto jeste besplatno ili nije i kako vi reagujete na besplatno. Govorite istinu. Istina je u članu 177, gospodine Orliću.

PREDSEDAVAJUĆI: Smatram da nisam povredio nijedan, odnosno taj član 177, kolega Mirčiću.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni? (Ne.)

Po Poslovniku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Da. Dakle, rekao sam vam član, gospodine predsedavajući. Biće potpuno kratko i u potpunosti u znaku dobre volje.

Dakle, ja sam pominjao zahvalnost. Ja sam pominjao nešto besplatno zato što mi je nešto tako bilo ponuđeno sa vaše strane. Sećate se one rečenice – evo malo besplatne edukacije itd.? Na tome sam se ja zahvalio i na tome sam se ja odužio time što sam nešto besplatno ponudio zauzvrat, u vidu, kako ste rekli, gospodine Mirčiću, informacije.

Smatram da vi ništa niste pogrešili što ste rekli da je ovo za vas informacija. Nema tu ništa sporno. Ali mi je drago što ste potvrdili da ste sa ovim sadržajem upoznati i o tome mi govorimo ovog jutra. Nije naš spor dublji od tog pitanja jeste li upoznati ili niste. Ministar je rekao da jeste. Ja sam razumeo da vi negodujete i tvrdite da niste. Možda sam ja u tome pogrešio, ali drago mi je što ste upoznati i još više od toga, drago mi je što sada znam da vam niko ne krade poštu. To me čini spokojnim.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po Poslovniku, narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Član 27. stav 1.

Dozvolite mi, gospodine Arsiću, samo da pitam gospodina Sinišu Malog, pošto vi očigledno to preskaćete – kada narodni poslanici Narodne skupštine Republike Srbije mogu očekivati predlog dnevnog reda u kojem će biti predlog završnog računa budžeta Republike Srbije za 2017. godinu, jer nam je istekao zakonski rok, jer imamo ustavnu obavezu da o tome raspravljamo pa da vidimo kako ste trošili pare? Niste vi, Vujović je. Baš vas briga. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar, gospodin Siniša Mali.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Uvaženi poslanici, nije pitanje do ministra Vujovića. Završni računi, ako se ne varam, u Skupštini nisu bili od 2003. godine. Dakle, nisu usvajani od 2003. godine ako se ne varam. Ispravite me.

Pogledaćemo, i na kraju krajeva, videćemo se ovde pa ćemo da vidimo. Što se mene tiče, što pre, to bolje. Mi nemamo šta da krijemo. Samo da vidimo u kom su stanju ti računi iz 2003. godine pa negde do 2012–2013. godine. Ja mislim, ako već usvajamo sve, da ih usvojimo onda sve, da pred Parlamentom pokažemo i iznesemo sve završne račune od 2003. godine, jer mora da je bio problem neki 2004, 2005, 2006, 2007. i 2008. godine. Nešto se desilo pa ih nije bilo u Parlamentu. Da vidimo i onda da sve lepo stavimo pred poslanike Narodne skupštine, pa neka pogledaju i vide rezultate koji su ostvareni u poslednjih pet godina i one koji su ostvareni deset godina pre toga. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala. Zahvaljujem, ministre.

Po poslovniku ili replika, koleginice Radeta?

(Vjerica Radeta: Replika.)

Pravo na repliku ima koleginica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ministre, sigurna sam da vi razumete o čemu mi govorimo i nemojte da se pravite da ne razumete.

Dakle, šta je bilo do 2007. godine? Spremni smo mi da razgovaramo, ali ako postoji neka sumnja, malo je kasno da Skupština o tome razgovara. Onda je to za javnog tužioca, pa onda da vidimo koga će iz te bivše vlasti pozvati javni tužilac, ko će možda biti krivično odgovoran. Zna, vi ste abolirali mnoge koji su učestvovali u tim prethodnim vlastima, tako da nemojte to na taj način.

Mi vam govorimo o ustavnoj obavezi. Vrlo precizno sam pitala. Po Ustavu Republike Srbije, član 105. Ustava Republike Srbije nas obavezuje da raspravljamo o predlogu završnog budžeta. Ne možemo to ako nam ga ne dostavite kao predlog. Vrlo precizno i jasno je pitanje – kada ćete nam predlog dostaviti? Kada ćemo raspravljati i usvojiti ili ne usvojiti završni račun?

A to što je bilo, kada budemo govorili o ovom poslednjem, prićaćemo. Vi kažete – verovatno se nešto dešavalo do 2007. godine. Budite ljubazni, recite nam šta se dešavalo poslednjih sedam godina. Šta se dešavalo od 2012. godine? Evo, recimo, svašta se dešavalo do 2007. godine i treba da idu u zatvor i treba da im se u krivičnom postupku oduzme imovina koju su stekli krivičnim delom, sve. Ali vi nemate odgovor na pitanje šta se desilo prošle godine, a kamoli šta se desilo od 2012. godine. Dajte o tome da razgovaramo.

Ali za početak ispunite ustavnu obavezu. Vi je dosada niste imali. Ovo je prvi put da vi kao ministar imate tu obavezu. Zato vam krajnje dobronamerno i savetujemo da vi ne ulazite u ono u šta su ulazili ministri pre vas. Vi nam dajte predlog završnog računa u ime Vlade, odnosno Vlada, a vi u ime Vlade, pa da

raspravljamo o tome. Vi jeste ministar i političar, to je svaki ministar, ali nemojte da politikantski pričate sa nama. Mi smo političari, ali ozbiljni. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku ima ministar, gospodin Siniša Mali.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Uvaženi poslanici, hvala puno.

Poštujem vašu politiku i vaše iskustvo. Dakle, još jedanput, najpreciznije u ovom trenutku što mogu da kažem jeste da ćemo u što kraćem vremenskom periodu gledati da pred Narodnu skupštinu izađemo sa svim završnim računima, otkada ih nije bilo pa do 2017. godine, s obzirom na to da je to ono što ima završeno. Hvala puno.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku kolegistica Tomić.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Pošto je pomenut Odbor, da bismo tačno definisali ko podnosi izveštaj o realizaciji budžeta, to je Vlada Republike Srbije, a ne ministar finansija. Nadležni odbor raspravlja o tome. Da bismo bili krajnje iskreni, dokumentaciju o tome šta se dešavalo od 2003. do 2007. godine ne možete da nađete ni u Državnoj revizorskoj instituciji, nego u različitim institucijama, koju treba određena revizorska kuća da obradi i da kaže šta se dešavalo do 2007. godine.

Mi od 2007. godine dosada imamo evidenciju upravo zbog toga što Državna revizorska institucija daje svoje mišljenje na osnovu izveštaja o realizaciji budžeta. To je dobro zato što neko stručan kompletno uradi izveštaje i jednostavno ih prezentuje narodnim poslanicima.

Očito postoji i dobra volja da se utvrdi šta je bilo do 2007. godine, od strane ministra i Ministarstva finansija, i da se sa jednim objedinjenim predlogom dođe ovde u Skupštinu Srbije, da napravimo javnu raspravu o tome šta se dešavalo do 2007. godine, šta se dešavalo od 2007. do 2012. godine, jer su od 2012. godine mnoge finansijske međunarodne institucije svedoci onoga šta smo zatekli 2012. godine i šta se dešavalo dosada, kao i na koji način je došlo do fiskalne konsolidacije i ekonomskih reformi. Zbog toga danas možemo da kažemo da imamo uspešne javne finansije.

Prema tome, mislim da se svi ovde kao narodni poslanici slažemo da do toga treba da dođe, ali da taj predlog treba da bude sveobuhvatan i da prati kontinuitet. Oni koji je trebalo da poštuju Ustav od 2003. do 2007. godine to nisu činili, a oni koji su deo, koji se odnosi na javni dug, prekoračili 45%, jednostavno su se zaduživali i nisu poštovali Ustav. Prema tome, treba tačno da se izađe sa imenima ko nije poštovao Ustav i u kojoj granici. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, narodni poslanik Milorad Mirčić.

MILORAD MIRČIĆ: Mi ponovo ovde slušamo improvizaciju svega onoga šta bi trebalo navodno da radi Skupština. Zašto improvizacija? Zato što

Poslovnika, bez obzira na to što ga je, po nama radikalima, trebalo ranije menjati, jasno precizira ovu oblast. Ovo što je koleginica govorila, to može da se radi u Skupštini samo na način, između ostalog, da Skupština formira anketni odbor.

PREDSEDAVAJUĆI: Samo navedite član, kolega Mirčiću.

MILORAD MIRČIĆ: Član 68.

Anketni odbor može da učestvuje u preispitivanju nekih događaja i nečega što se dešavalo u proteklom periodu, da li je do 2007. godine, a dalje nadležnosti su nadležnosti zvaničnih institucija, nego je ovde jedna matrica koja se vrti, evo, sedam godina.

Recite vi nama gde su završni računi od 2012. godine. Vi ste na vlasti od 2012. godine. Vi snosite svu odgovornost. Ostavite vi te priče da nama radikalima pričate da je Đilas lopov. Što ih ne hapsite? Ako su lopovi i kriminalci, privedite ih, neka ih sud osudi ako su krivi.

Vi zamajavate javnost, i ovog trenutka je zamajavate tako što tvrdite da bi trebalo Skupština da raspravlja o nečemu što je bilo 2007. godine. Da, nakon izveštaja anketnih odbora, nakon izveštaja zvaničnih institucija ove države. Ne možete improvizovati funkcionisanje ove države kako vi zamišljate, kako je mali Đokica zamislio pa sad ćete vi da manipulišete.

Jasno pitanje je bilo upućeno ministru – kada ćete pred ovu skupštinu, pred ovaj dom izaći sa završnim računom za 2018. godinu, o kom treba da se raspravlja? Vi imate informaciju koju ste dali za 2017. godinu. Kada će Vlada da predloži da na dnevnom redu bude razmatranje završnog računa, ako hoćete i za 2017. i za 2018. godinu? To je suština pitanja, a ne da nas vrtite stalno u krug.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Mirčiću, sve i da sam hteo, nisam mogao da prekršim član 68. Poslovnika. Sve i da sam hteo. To se odnosi na rad anketnih odbora, a ja sa mesta predsedavajućeg na to ne mogu da utičem ni u jednom trenutku.

Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni o povredi Poslovnika? (Ne.)

Po Poslovniku reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, član 106. i član 107.

Dame i gospodo narodni poslanici, sa mnogo toga što je kolega Mirčić rekao se slažem, čak i sa njegovom željom da uhapsimo Đilasa, Jeremića i ostale iz saveza lopuža, prevaranata i ljotićevaca. Apsolutno stojim iza toga i slažem se sa tim da oni treba da budu privedeni pravdi. Jedino u čemu se ne slažem je da to moramo da radimo mi.

Vlast se deli na sudsku, zakonodavnu i izvršnu. Tužilaštvo je samostalno, a sudstvo nezavisno. Verujem da su 2009. i 2010. godine oni koji su predmet

govora kolege Mirčića i mog, namerno selektirali sud svoje partije, tužilaštvo svoje partije. Znali su oni i te kako dobro šta su uradili ovom narodu. Znali su i te kako dobro kako su se obogatili i na čiji račun i zato su na vreme selektirali sud svoje partije i sudstvo i tužilaštvo je samostalno i nezavisno od ove vlasti, a od bivše nije.

Ne tražim da se glasa o ovome. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, narodni poslanik Milorad Mirčić. Izvolite.

MIŁORAD MIRČIĆ: Reklamiram povredu člana 107.

Kolega Ristićević je, da li namerno ili slučajno, pogrešno citirao moje izlaganje i to deo... Ja sam rekao – zašto ih ne hapsite? Zato što ste vi promoteri te tvrdnje ili činjenice da su oni lopovi. Pa predajte to tužiocu, pa tužilac neka da na sud, a sud će da donese odluku, a ne stalno da vičete, kao onaj što je vikao vuk, vuk, pa mu selo na kraju nije verovalo. Nemojte tako.

Vi nama stalno poturate rezervnu temu. Rezervna tema je bivši režim. Pa ovde je maltene preko 30% u sastavu vladajuće koalicije bivši režim. Šta je vama bivši režim? Pa vi ste već sad bivši režim. Onaj ko je na vlasti, taj je već bivši. Treba da računa da se seli u opoziciju. Da li će na ovim izborima ili na sledećim, o tome će građani da odluče.

Ali šta vam je ta odrednica bivši? Pa zar vam nije bivši Rasim Ljajić? Zar vam nije bivši režim Ivica Dačić? Zar vam nije bivši režim Vuk Drašković? Hoćete još da nabrajam? Pojedinačno kad bi bilo, bilo bi i preko 40%. Ja vas pojedince poznajem kada ste bili i u drugim poslaničkim grupama, odnosno drugim političkim partijama i šta vam to uopšte znači za Srbiju – bivši? Pa jednog dana moraš biti bivši. Što bi narod mudro rekao, bolje ikad nego nikad.

PREDSEDAVAJUĆI: Član 107, kolega Mirčiću, bio je neposredno pre vašeg.

(Milorad Mirčić: Stav prvi.)

A sada je preciziran stav 1? Dobro.

Smatram da nisam prekršio odredbe Poslovnika. Da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni? (Ne.)

Izvolite, kolega Ristićeviću, povreda Poslovnika.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram član 103.

I opet se slažem, i opet ću pohvaliti gospodina Mirčića. Mi smo buduća bivša vlast. Nadam se da će to da potraje da budemo buduća bivša vlast, ali se slažem da nema vlasti koja nije pala na ovaj ili onaj način. Verujem da će ova ostati dugo i da će pasti na demokratski način, dakle u demokratskoj proceduri.

Ali sada, u vezi prijava moram da pozovem sve narodne poslanike. Evo, svi znamo da je Pajić bio lopov. Svi znamo da je Goran Ješić bio lopov. Ja nisam kao partija imao pokrajinske poslanike u pokrajinskom parlamentu.

Mnoge partije, veće partije i brojnije partije od moje imale su. Hajde svi da ukrstimo krivične prijave, draga gospodo narodni poslanici i sa leve i sa desne strane, koje su podnete uz tvrdnje da se radi o lopovima, kao što sam se ja složio da se radi o savezu lopuža, prevaranata i ljotićevaca. Ja sam slobodan da kažem da sam podneo negde oko 15 krivičnih prijava protiv pomenute gospode i voleo bih da vidim druge kolege poslanike koji kažu da mi to ne činimo.

Dakle, na Zagorki Dolovac je, na tužilaštvu je da posle policijske istrage, a moje informacije kažu da je mnogo toga potvrđeno, verujem da je to tačno, ali do egzekucije, da to tako nazovem, tužilaštva, dakle do procesuiranja nije došlo i verovatno Zagorka Dolovac to drži u fioci.

Mi nismo izabrali Zagorku Dolovac, odnosno potvrdili smo njen izbor, jer je bilo – ja sam na toj sednici rekao da ću pre odseći ruku nego glasati za Zagorku Dolovac. I tada sam tvrdio da mnogo toga neće biti procesuirano i da su tužilaštvo i sud selektirani od 2009. i 2010. godine, da su to sudovi partije koja se zvala drpokratska stranka i da su se oni na vreme zaštitili i da im sud njihove partije neće suditi i iza te tvrdnje u potpunosti stojim, ali se sa 95% tvrdnji gospodina Mirčića slažem. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima kolega Dragan Jovanović.

Izvolite.

DRAGAN JOVANOVIĆ: Zahvaljujem.

Uvaženi predsedavajući, gospodine ministre, dame i gospodo narodni poslanici, ja bih samo zamolio za malo pažnje i da se vratimo na prvobitnu temu, na amandman gospođe Radete i pre svega na zakon, odnosno na ovaj leks specijalis o pomoći dužnicima u švajcarskim francima.

Gospodine ministre, upitao bih vas, a najpre da se izvinim i poslanicima što zbog zauzetosti nisam prisustvovao ovde raspravi u načelu, pa bih da vas upitam samo par stvari koje, evo, mislim da još uvek postoje kao nedoumica u javnosti, a i kod nas narodnih poslanika.

Jedan sam, ne znam da li sam od retkih, možda još ima kolega narodnih poslanika koji imaju stambeni kredit indeksiran u evrima, od kraja 2003. godine, i neko koga i privatno ova tema veoma pogađa. Na sreću, nisam zadužen u švajcercima, ali kažem, moja lična stvar i to je na sreću. Ono što je moja nedoumica... Najpre treba pohvaliti napore predsednika Vučića i Vlade Republike Srbije da se ovaj problem reši i to je dobra stvar. Ono što bih imao kao pitanje jeste – da li je moguće, gospodine ministre, da mi kao Vlada i kao država Srbija nismo mogli da nateramo banke da se ovaj problem reši samo o njihovom trošku? Evo, to je jedna nedoumica koja mene prosto tišti kao narodnog poslanika, a naročito posle odluke Vrhovnog kasacionog suda da su delovi, odnosno ti ugovori koji su potpisivani između banaka i ljudi koji su podizali te stambene kredite bili nezakoniti.

Sa druge strane je odluka Evropskog suda za ljudska prava vezana za dužnike u Mađarskoj i sa treće strane su i zemlje u okruženju koje imaju takođe ove probleme i koje pokušavaju, batrgaju se kako će te probleme da reše, a imaju veći broj ljudi, kao Hrvatska, na primer, koja, kažu procene, ima takvih ljudi preko 50.000, a kod nas u Srbiji je ta brojka negde oko 15.000 do 16.000. Sada se mi pitamo, ovde su kolege narodni poslanici sa punim pravom pozivali na odgovornost ljudi koji su u tom trenutku bili ministri finansija, a to je period pre svega 2007. godine na 2008. godinu, kada je najveći broj kredita i uziman.

Sa druge strane, šta je sa odgovornošću ljudi koji su bili u bankama i koji su i tada, a tu je jasna i presuda Kasacionog suda, da kažem prevarili ove građane? A sa druge strane postoji i lična odgovornost tih ljudi koji su... Ni mene niko nije naterao da uzmem stambeni kredit u evrima, tako ni njih niko nije naterao niti motkom jurio da uzmu kredit u švajcercima. On je u tom trenutku po njih bio povoljniji, a šta se kasnije ustanovilo, to je problem koji mi sada ovde rešavamo.

Možda bi bilo dobro, gospodine ministre, evo vama se ovde priključio i ministar za rad, boračka i socijalna pitanja, da, u stvari, on ovaj zakon predstavlja, jer mi imamo davanje iz republičkog budžeta, to je davanje kao socijalna kategorija za ove ljude koji će sa njim moći da pokriju deo dugovanja za švajcarce, a taj deo je, koliko smo razumeli, 15% iz budžeta, 18% same banke i ukupno 38% od svakog kredita pojedinačno.

Ono što je takođe dobro i što smatram pohvalnim jeste to da će građani koji su nezadovoljni, jer smatraju da banke treba da plate, jer su za pojedine kredite tri puta pretplatile osnovnu sumu koliko je kredit iznosio, treba same ove troškove da snose da mogu da nastave i da svoja prava traže na sudovima kako Srbije, tako i na međunarodnim sudovima. To je nešto što je pohvalno.

Ono što bih još jednom od vas tražio kao objašnjenje jeste da li je postojala još neka mogućnost da se banke nateraju od strane države i preko NBS i svojim autoritetom i vi kao ministar finansija da se iz budžeta ne plaća, već da one sve to podnesu kao trošak. Verujte mi, svako ovde od nas je ulazio i u minuse u bankama i znamo na kakve muke nailazimo svi skupa i mi ovde kao poslanici, a i građani Republike Srbije. Smatram da na ovaj način mi treba jednostavno banke da nateramo da one snose ove troškove, a nikako građani Republike Srbije preko budžeta Vlade Republike Srbije. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar, gospodin Siniša Mali.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Uvaženi poslanici, gospodine Jovanoviću, da je bilo tako jednostavno, onda bi se dogovor i sporazum banaka i udruženja građana desio i pre dve godine, i pre pet i pre deset, ali nažalost, nije. Svako je imao svoju poziciju, imao je svoj stav i bilo je apsolutno neophodno da država svojim

autoritetom sedne zajedno sa njima za isti sto i da napravimo kompromis, kompromis koji se ogleda u ovom zakonu.

Želim samo da vam kažem i da vam odgovorim na vaše pitanje oko odluke visokog kasacionog suda i oko iskustava ostalih zemalja. Dakle, mi smo uzeli u obzir iskustva svih zemalja u okruženju i, evo, pogledajte. Prvo, visoki kasacioni sud nije rekao da su ugovori nezakoniti. To je veoma važno. Drugo, imate iskustva Mađarske, gde se polako ali sigurno ono rešenje koje je država donela obara na sudu. Imate pak stav visokog suda u Grčkoj, koji je apsolutno stao na stranu banaka, ta odluka je prošle nedelje donesena, i rekao da svi krediti moraju da se isplate u celosti.

Dakle, ne postoji jedinstven stav oko istog problema koji se desio u više jurisdikcija, dakle i u Grčkoj, i u Hrvatskoj, i u Mađarskoj, ne znam kojim drugim zemljama, i veoma je teško, odnosno na osnovu njihovog iskustva treba doneti neko rešenje. Mi smo gledali njihova iskustva, ali smo takođe gledali i situaciju koja se nalazi u našoj zemlji.

Rešenja jednostavnog nema. Situacija apsolutno nije ni jednostavna ni laka. Nemate knjigu iz koje možete da pročitate šta se i kako se desilo u nekim drugim zemljama, pa to isto da sprovedete ovde. Ne, svako ima neka svoja iskustva, i negativna i pozitivna.

Mi smo gledali da ovaj zakon bude konačno rešenje za građane koji su zaduženi u švajcarskim francima. Dakle, da se ljudima koji ostaju bez krova nad glavom, ljudima koji imaju veliki problem u isplati tih kredita pomogne na pravi način, na jedini mogući način. Maksimalno smo dobili to što je u zakonu, 38% otpisa dospelog kredita, bez zateznih kamata, uz obuhvat svih onih koji su koristili te kredite. Dakle, to je zahtev banaka i prvi predlog je bio da to budu samo krediti do šest miliona dinara, ali smo se onda autoritetom države na kraju izborili da to budu svi korisnici kredita.

Banke veruju i držale su svoju poziciju, korisnici kredita takođe svoju, ali smo našli kompromis, koji je preslikan i, da kažem, ucrtan u nacrt ovog zakona. To je najbolje što je država mogla u ovom trenutku. Ko ne želi da se drži slova ovog zakona na način da ga primeni u odnosu sa bankama, naravno i dalje može sudskim putem da dokaže i pokuša da pokaže i dokaže da je u pravu. To ovim zakonom nije zabranjeno. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Po amandmanu, narodni poslanik Aleksandar Marković.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, predlažem da se ne prihvati amandman iz svih onih razloga koji su sadržani inače u mišljenju Vlade Srbije, a koje je dostavljeno narodnim poslanicima. Ne

mogu da prihvatim brisanje nijednog člana predloženog zakona, jer bi time bili poništeni svi oni pozitivni efekti koje ovaj zakon proizvodi.

Ovaj zakon predstavlja direktan benefit za više od 15.000 građana koji su zaduženi u švajcarskim francima. Želim na ovaj način da podržim napore Vlade Srbije i predsednika Srbije Aleksandra Vučića da pomognemo na ovaj način ovim ljudima. Upravo se na ovom predlogu zakona pokazuje razlika između ove vlade, ove vlasti i bivšeg režima. Bivši režim ni na koji način nije pokazivao interesovanje da se uhvati ukoštac sa ovim problemom. Ni na koji način nije pokazivao interesovanje da pomogne ovim ljudima.

Doduše, oni nisu pokazivali interesovanje ni za ostale probleme građana. Dakle, oni nisu želeli da saslušaju te ljude, da razmotre mogućnost da na bilo koji način pomognu ovim ljudima i to je ta suštinska razlika između nas i njih.

Šta rade oni ovih dana? Imali smo prilike pre nekoliko dana da čujemo da je formirana, navodno, neka nova stranka na čijem je čelu Dragan Đilas, a u stvari nije formirana nikakva nova stranka, nego je preregistrovana postojeća partija. Čovek lepo uzeo i kupio stranku. Zašto da se muči, da pravi odbore stranačke, da gradi i stranačku infrastrukturu, da skuplja potpise? Čovek lepo uzeo i kupio stranku postojeću. Oni su to navikli da rade. U pitanju su ljudi koji ne znaju da se pomuče malo, da se potrude za nešto. Kupio čovek na gotovo stranku, kao pre njega Vuk Jeremić kada je kupio onu stranku onog svog potrčka iz Trstenika, odakle je već.

Ko su sad ta nova lica? Borko Stefanović kao prvoborac te nove stranke, lažni levičar, čovek koji je preko noći odlučio da postane levičar, a pre toga se zalagao za sasvim suprotne ideološke ciljeve. Marinika Tepić koja ni sama ne bi znala da kaže u koliko je partija dosada bila, ili onaj Bastać koji daniima divlja po centru Beograda, a verovatno i danas ima plan da blokira grad. Svaki dan čovek izaziva neke incidente i postao je poznat javnosti po vandalizmu. To su ta nova lica. To nisu nikakva nova lica, već su to upravo ljudi koji su godinama uništavali Srbiju i sada pokušavaju da se prikažu kao neki novi ljudi koji će Srbiju izvući iz propasti, a koju su oni izazvali.

Dakle, isti oni koji su decenijama vodili Srbiju, uništavali je na svaki mogući način, danas su oni nova politička snaga. Nisu. Građani Srbije vrlo dobro znaju ko je Dragan Đilas i ko je njihov šef kome polažu račune.

Iz svih ovih razloga želim da podržim i ovaj zakon, ali i sve ostale napore Vlade Srbije i predsednika Aleksandra Vučića.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 2. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Kao što svi vi znate, i vi, gospodine Arsiću, danas je 23. april 2019. godine, a 15. maja 2013. godine Jorgovanka

Tabaković, koju ste tada izabrali prvi put za guvernera NBS je izjavila, dakle 15. maja 2013. godine – krediti u švajcarcima biće rešeni za tri nedelje.

Šta ste radili od tada do sada? Kako je moguće, sada ste vi, gospodine Đorđeviću, ovde kao predlagač Vlade, jer je gospođa Tabaković dodala i rečenicu – to će biti socijalnoodgovorno rešenje, da mi danas na dnevnom redu imamo ovaj zakon, leks specijalis, koji je u suprotnosti sa Ustavom Republike Srbije, sa svim važećim zakonskim propisima? I zapitao se gospodin Arsić, koji sada predsedava pa neće moći sa mnom da uđe u polemiku, da li je onda pravično da, doći će gospođa Radeta eventualno da vas zameni ako hoćete da mi replicirate, da mi uđemo u jedan drugačiji zakonski projekat, koji bi značio da snosimo konsekvence pred međunarodnim finansijskim institucijama. Da li sam vas otprilike dobro citirala, gospodine Arsiću? To jednostavno nije tačno. Izašao je Siniša Mali i rekao je – da je to bilo jednostavno, ovi iz udruženja švajcarskih franaka bi to rešili još pre ko zna koliko godina. Zna, drugo je kada jedan problem rešavaju odgovorna vlast i država, jer valjda polazite od toga i hoćete da demonstrirate ovim izdajnicima iz ovog korpusa prozapadnog, i to radite svih ovih dana, i to je jednostavno tačno, da niko od države nije jači.

Onda sada kažete kako su to rešile zemlje u okruženju. A što mi da se rukovodimo time kako su one to rešile? Da ste bili odgovorna vlast i da ste to hteli da rešite sa mnogo manjim konsekvencama nego što su u ovom trenutku, sa mnogo manje izgubljenih života ljudi po pitanju zdravlja, pa i fizički, to biste uradili, tada kada je gospođa to najavila, 15. maja 2013. godine, za tri nedelje. Otprilike polovinom juna 2013. godine je to trebalo da se reši. Modela ima i oni moraju da budu upodobljeni sa pravnim i ustavnim sistemom Srbije.

Evo, gospodine Arsiću, vi se dugo bavite finansijama i budžetom i završnim računom, a i, na kraju krajeva, prošao vam je Zakon o finansijskoj zaštiti korisnika finansijskih usluga u Srbiji, prošao vam je Zakon o zaštiti potrošača i Zakon o Narodnoj banci i Zakon o bankama, gde to ima, u kom važećem zakonu Republike Srbije, da se bilo koji kredit, a ovo su krediti sa zaista, kako je to neko lepo rekao, ugovorima napravljenim u zabludi, jer oni zaista to jesu bili, ispostavilo se, za korisnike tih kredita, tako uređuje?

Ako mi neko od ovde prisutnih kaže u kom zakonu u Srbiji postoji valutna klauzula, ne švajcarski franak, nego evro, evo, govorila je koleginica Radeta da su svi ti ljudi kupovali stanove tako što im se protivvrednost švajcarskog franka u tom trenutku, kao što je evro u ovom trenutku, uplaćivala za kupovinu tog stana... Ako je to tako, zašto onda niste uradili kao što je to uradila Irska, na primer?

Nemam sad vremena, kasnije imamo još amandmana, da govorim i o primeru Austrije i drugih zemalja. Što se vi rukovodite modelima, kako vi ovde kažete, najgorih zemalja u okruženju? Irska je još 2010. godine, gospodine Arsiću, gospodine ministre Đorđeviću, donela u skupštini zakon da se

zabranjuje bilo kakvo uzimanje kredita i poslovanje banaka. Francuzi su čak otišli korak dalje. Oni su podnosili krivične prijave protiv bankara koji su nudili i ulazili u takav aranžman sa ljudima koji... Morate da priznate da ne mora svako da zna u šta da gleda i o kakvoj se prevari radi. Može, ali to skriveno... Još ako ga ministar Vlade, kao što je to Parivodić radio, poziva da to uradi, pa jedan običan čovek će da kaže – pa dobro, evo i ministar kaže, vrh državne vlasti, da uzmem taj kredit i ja ću to da uradim.

Prema tome, najpravičnije rešenje je bilo to da vi ne radite sada ovakvu selekciju građana i da pomognete građanima koji su uzeli kredite u švajcarskim francima, a i onima koji su uzeli u evrima.

Šta ovo sada znači? Vi ste rešili problem, mislite da ste rešili problem kredita u švajcarskim francima, a šta ćemo sa onim ljudima koji su bili u nepovoljnijem položaju od 2005. do 2011? Hoćete sad onima koji su uzeli u evrima da vratite razliku? Pa nećete.

Znači, nemojte da se igrate sa stvarima koje mogu veoma dobro da se urade. Vi kažete, to ste vi potencirali, ja i ministar, gospodine Arsiću, vi konkretno, snosiće se konsekvence. Ne, nego su upravo te banke koje su dobile dozvolu od Narodne banke Srbije unele pometnju u monetarnom i finansijskom sistemu ove zemlje. Ako su to uradili, ako su protivzakonito na ovakav način indeksirali te kredite u švajcarskim francima, onda donesite zakon da ih sve proglasite ništavnim, pa neka te banke koje su ostvarile ekstremnu dobit i ekstraprofit od toga nadoknađuju, a ljudi da se spasu. I ne samo oni, nego i oni drugi koji su uzeli kredite u evrima.

Vi odmahujete kao da to nije moguće. Pa znate, govorili smo o tome pre nekoliko dana, oni su došli ovde da posluju pod tim i tim uslovima na ovom tržištu. Država je ta koja propisuje te uslove. Ja vam sad navedem primer Irske, primer Francuske, hoćete Austriju, vi kažete – to nisu dovoljni primeri. Nisu dovoljni primeri jer se vi bojite šta će tamo vama da kažu. Srbija trči, žuri, da li će nas onda da prime u EU. Ma, to nas ne zanima. Nećemo da idemo u EU. Hoćemo pravdu i da spasimo sve ove ljude i da radimo po zakonima i Ustavu ove zemlje.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Par kratkih napomena, dame i gospodo, mislim da je važno zbog iznete tvrdnje da se Narodna banka nije bavila ovim pitanjem ranije.

Pomenuta je 2013. godina. Zapravo, ta tvrdnja ne stoji. Godine 2013, kao što, siguran sam, dobro znate, Narodna banka jeste donela preporuku. To je bila preporuka bankama da se, to je bilo u maju 2013, sada proveravam, klijentima vrati preplaćeni novac. Šta je bio problem? Što mnoge banke nisu želele da tu preporuku ispoštuju. Međutim, Narodna banka se bavila ovim problemom i

dalje. Godine 2015, znate i to sigurno jako dobro, predložila je više mera, čini mi se četiri ili pet različitih načina da se ovaj problem sanira.

Zašto mi to radimo danas i radimo na ovaj način? O tome je govorio ministar koji predstavlja Vladu. Zato što danas, zahvaljujući stabilnim finansijama, Republika Srbije jeste u mogućnosti i može da priušti da na ovaj način pomogne da se deo duga relaksira.

Dakle, mi ovih 99 miliona, o kojima sada govorimo, danas da priuštimo možemo i govorili smo puno na temu kako smo do toga došli da danas tako nešto možemo da priuštimo. Upravo zahvaljujući tom ozbiljnom i odgovornom odnosu prema finansijama i prema našem zajedničkom budžetu. Upravo stvaranjem neke vrednosti koja treba da nam ostane, koja posle omogućava da se uloži u stvari koje smatramo najhitnijim ili najvažnijim. Tu spada i ulaganje u budućnost, i u onu infrastrukturu o kojoj govorimo često, i u auto-puteve koje nismo imali, koje smo čak decenijama samo najavljivali i u druge važne projekte koji, priča o tome i kolega Marković, danas smetaju neuspešnima.

Ne mislim tu na predlagača amandmana, naravno. Mislim na one koji prosto ne mogu da žive više od zlobe koju osećaju kada pogledaju šta se sve dešava, na primer, u gradu Beogradu, da se uređuje njegov centar, da se čini da Kalemegdan bude i lepši ljudima i atraktivniji. Pa kad pogledaju parametre koji govore da nas turisti iz godine u godinu sve više posećuju zbog takvih projekata i takvih lepih slika koje smo izgradili u međuvremenu, oni sa tim da žive ne mogu.

Danas finansiramo ovo, danas učestvujemo u ovome upravo zbog toga što smo uspeli da napravimo određenu vrednost većim izvozom, većim privlačenjem investicija, znate sigurno i taj podatak, u tome smo uspešniji nego sve zemlje iz okruženja zajedno. Sve da ih stavite na jednu gomilu, pa na jedan tas, a Srbiju na drugi tas, naš će da pretegne.

Dakle, zbog toga smo mi sebi napravili prostor da možemo i ovo rešenje danas da napravimo. Koliko će ljudi biti zadovoljno, videćemo na osnovu toga što će se ljudi sami izjasniti. To se isto može reći za prethodna rešenja, pa i ova iz 2015. godine koja je definisala tada Narodna banka. Uvek se ostavlja prostor za slobodnu volju. Onaj ko smatra da mu je na korist, on može da se izjasni u smeru da prihvati rešenje. Tako će biti i kada ovaj zakon izglasamo. Nikoga ne forsiramo. Nikoga ne primoravamo ni na šta. Onaj ko zaključi da je za njega ovo bolje, on će to prihvatiti slobodnom voljom, baš kao što se nekada, nažalost, moram da kažem slobodnom voljom, i odlučivao za zaduženje u švajcarskim francima ili u nekoj drugoj valuti. Dakle, to je pitanje slobodne volje.

Pitanje onog okvira koji kreira država, mislim da je nedvosmisleno jasno. Ono se pokazuje i kroz ulaganje u našu budućnost ali i kroz brigu za svakog čoveka. Ne treba vam snažniji dokaz za tu brigu od scene koju vi vidite svojim očima. Vidite predsednika republike Aleksandra Vučića kako prelazi ulicu,

dolazi do ljudi koji protestuju zbog teškog problema i muke koja ih je snašla, razgovara sa njima i kaže im – ne brinite, danas Srbija može da ponudi rešenje. Budite uvereni u to da ćete rešenje videti u nekoliko dana od današnjeg. I onda to rešenje ne samo što bude napravljeno, ne samo što dođe u Narodnu skupštinu i mi da danas o njemu raspravljamo, nego za to rešenje se u smislu podrške izjasne i predstavnici tih istih ljudi, tih koji su tog dana aplaudirali Aleksandru Vučiću jer su videli da mu je do svakog čoveka stalo i koji su rekli kada su pogledali kako to rešenje glasi – pa zaista, ovde su uvažene sve naše primedbe. Ovde je svaka naša želja ugrađena u zakonski predlog.

Kada pogledate sve to, mislim da možemo da uradimo samo jednu stvar. Ako se slažemo da treba o građanima brinuti, to može da ima samo jedan epilog. Za dva ili tri dana od danas, verovatno dva dana od danas, da se nađemo ponovo u ovoj sali, vi i mi i šta da uradimo, jedino što je ispravno, da glasamo za ovaj predlog zakona. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, koleginica Nataša Sp. Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Znao se kako se kaže, gospodine Orliću, davljenik se za slamku hvata, a do svega toga nije trebalo da dođe. I ja sada ne govorim o tome kakva je trenutna situacija i koliko su ovi prethodni kralji i kako se to nadoknadilo politikom koju vi promovirate ovde i hvalite se tim rezultatima. Sve i da pet puta više ima novca u budžetu Republike Srbije, dakle da nije bilo ovih lopova iz „žute“ vlasti, da niste zatekli takvu kasu, da se sve to nije dešavalo, pet puta da ima više novca u budžetu, da je sve stabilno godinama, a pojavio se ovaj problem sa švajcarskim francima, to nije, po stavu naše stranke, pravično rešenje.

Vi u obrazloženju predloga kažete da ćete za period od 2020. do 2023. godine planirati 389.556.000 dinara po godinama za troškove kamate, a u 2024. godini ćete planirati iznos od 10.128.456.000 radi izmirivanja troškova i otplate glavnice. Ovo je zaista skandal, jer faktički vi dajete bankama državna sredstva. Vi kažete – dala je preporuku Narodna banka. Nemojte, molim vas, valjda institucionalno Narodna banka Srbije i Vlada Republike Srbije, u sadejstvu. To su mogli da urade i tada. Ako ste vi videli da su se oni oglašili o preporuku Narodne banke Srbije, vi dođete u Skupštinu Srbije sa zakonom da ih obavezete da to moraju da urade, kao što su to uradile ove zemlje koje sam citirala.

Ovakom, vi ćete sada da dovedete u neravnotežan položaj sve te ljude koji čekaju bilo kakav spas, bilo kakvo olakšanje. Vi kažete – niko im ne brani. Pa je li vi mislite da neće biti mnogo takvih slučajeva i da neće svoju pravdu potražiti na sudu? Naravno da hoće, jer, znate, neko za sve to kada svede račun i kada pogleda – gde sam bio, šta sam radio...

Htela sam da govorim o tome, ali da se vi niste javili za repliku... Sada ću morati.

Znači, mi smo ovde u Skupštini usvojili Zakon o hipoteci. Član 7. tog zakona lepo definiše, pošto su sve to hipotekarni krediti – je l' tako, gospodine Arsiću? – koja je vrednost te hipoteke. Ako vam ta banka oduzme taj stan koji je indeksiran u švajcercima, protivzakonito indeksiran u švajcercima, i vi posle toga morate još da plaćate, pa dajte, molim vas, gde je tome kraj i o čemu se tu radi?

Znate, gospodine Orliću, nijedna banka ne može da vam da danas... Ako hoćete da kupite neku nekretninu, ako hoćete nešto da investirate, svi će da vam traže malo više obezbeđenja hipoteke od onoga što je realna vrednost toga što vi kupujete. Ali onda oni moraju da snose rizik za to što rade. A ne ovako. Najlakše je bilo da se obogate, a onda država Srbija da plaća, a oni ostvarili ogromnu dobit.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Ono što u svakom slučaju treba izbeći jeste da upadnemo u zamku da vodimo kampanju protiv banaka. Sećate se sigurno, govorili smo o tome i kada je ovde bila rasprava u načelu, dakle, zašto je ovakvo rešenje jedini ispravan tip modela, da tako kažem. Iz samo jednog jedinog razloga – mora da bude tako, da se oko njega saglase akteri, svi koji su umešani, i građani i banke. Ako je potrebno da država u tome učestvuje i na svoj način pomogne, mi smo rekli – evo sada ima prostora, hoćemo i možemo to da učinimo, i to smo i uradili. Ali jedino ovakvo rešenje je bilo ispravno.

Građane, i vi ste ispravno primetili, niko ne tera ni na šta. I ko je rešio da se obrati sudu, i sa ovim rešenjem ima pravo da u toj svojoj odluci istraje. Ako želi da vodi spor, može da nastavi. Ukoliko želi da prihvati ponuđeno rešenje, to će, još jednom, učiniti slobodnom voljom.

Ali pogledajte, na primer, možda vam ovo što ja govorim ne zvuči dovoljno interesantno, možda sam dosadan, ali pogledajte, na primer, argumentaciju koju koristi, možda znate za ovu profesorku sa Ekonomskog fakulteta, zove se Danica Popović. Nju je Dragan Đilas svojevremeno, ako se toga sećate, to je bilo u kampanji za beogradske izbore, reklamirao kao svog ministra finansija sutra. Međutim, šta se dogodilo? Ona o Đilasu i o njegovom bivšem režimu misli sve najgore. Ona, kad joj pomenete finansije u njihovo vreme, kaže – to je bilo katastrofa, to pas s maslom pojeo ne bi. Izgleda da je Đilasu srce slomila i otada je više ne reklamira kao ministra finansija. Sad reklamira nekog, čini mi se, njenog asistenta, koji je slučajno Đilasov odbornik u Skupštini grada Beograda. Toliko je nezavisan momak u pitanju. Ali nije to bitno.

Pogledajte šta ona priča o tome kako Đilas jednom popuno promašenom populističkom, demagoškom pričom vodi kampanju protiv banaka i reći će – ovo u savremenom svetu ne može da se zamisli. Ovo je, dakle, za kameno doba. Verovatno ima veze i međusobni uticaj ovih koalicionih partnera, Đilasa i Obradovića, jednog na drugog. Dakle, biti sa Obradovićem verovatno znači prihvatiti kamenje kao neku argumentaciju i neko kameno doba. Ali, šta sam hteo da vam kažem? Toliko to slikovito ona objašnjava o Draganu Đilasu da ja mislim da je dovoljno zanimljivo za svakoga da pročita.

Šta je važno ovde reći? Kažete – nije pravedno rešenje, može pravednije. Hajde da razgovaramo o tome, nije to sporno. Ali ovaj amandman, i zbog toga pozivam da se ne usvoji, to nije. Ovaj amandman, prosto, glasi da obrišemo jedan član zakona. Ako imate predlog kako može da se stvar reši na pravedan način a da to za državu bude realno, da je to nešto što država može da izdrži sa ovim stanjem koje ima, to predložite. Predlog da se jedan član prosto izbriše, to jednostavno nije. Pošto nema boljeg predloga, ja mislim da je ovaj koji mi podržavamo najbolji na stolu i zbog toga ponavljam poziv da njega mi zajednički podržimo u danu za glasanje, a da će Srbija vremenom biti jača i da će imati više prostora da i na ovaj način i na slične pomaže svojim građanima, evo vam još jedan dokaz.

(Predsedavajući: Vreme.)

Radićemo na svom rastu i razvoju i dalje. Krajem aprila Aleksandar Vučić će o tome u Kini na samitu koji se tiče projekta „Pojas i put“, dogovarati sa Si Đinpingom, predsednikom Narodne Republike Kine, sa Vladimirom Putinom, predsednikom Ruske Federacije, sa predsednikom Švajcarske Konfederacije Maurerom, sa predsednikom Republike Belorusije Lukašenkom. Dakle, tamo mi pričamo o dobrim perspektivama za to da gradimo dalje, da stvaramo više, pa i da dobrih sredstava, koja će nam služiti za to da pomognemo našim građanima, ali i da uložimo u budućnost, vremenom imamo sve više. Dotada osmislimo bolje rešenje ako možemo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Orliću.

Pravo na repliku, koleginica Nataša Jovanović.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Gospodine Orliću, uz moj pokušaj da zaista sve to razumem, vi pričate nama da mi vodimo kampanju protiv banaka koje je Đilas doveo u Srbiju, a uništio, odnosno Đilas, Dinkić, Đinđićev mafijaški režim posle 2000. godine, kada su ugašene najveće srpske banke i otpušteni ljudi.

Dakle, nemojte nama da prebacujete da mi radimo nešto što nije dobro za finansijski sistem zemlje. Te banke da li će da posluju ili neće i kakvu kampanju vodi Đilas, ko zna gde su njegove milijarde i milioni evra, gde ih on drži i u kojim bankama u svetu. Mi govorimo o ovim bankama koje su, dakle, jer nisu ni sve banke odobravale ove kredite, da se mi razumemo. Drugo, kad

već povlačimo tu neku paralelu, Srpska radikalna stranka je za to da jača domaći bankarski sektor i da imamo i našu srpsku razvojnu banku i da se vidi koliko je ostalo u Srbiji banaka sa većinskim udelom srpskog kapitala, a i to je pitanje. Poštanska štedionica je jedina koja ima takav kapital.

I vi ste lepo rekli – ide Vučić u Kinu. Odlično, neka kaže – evo, ovi će da odu. Mi bismo, gospodine Orliću, vi kažete da ne možete da prihvatite da se briše taj član, a mi bismo potpuno novi zakon predložili, i to je jedino rešenje, ali u skladu sa Ustavom Republike Srbije i sa ovim zakonima važećim koje sam malopre pominjala. Kažete – ide tamo. Odlično, neka kaže – dobro, onda hoćemo još neku kinesku banku. Ove, ako hoće, neka idu, nije bitno, ako neće da posluju na ovom tržištu. Mi donesemo takav zakon, oni se naljute i neka idu. Ali toliko su kajmaka nakupili. Jer, znate, nećemo mi, po onoj narodnoj, da mažemo masne guske. Oni su to uradili građanima Srbije, a država je dužna i Vlada Republike Srbije da zaštiti svoje građane.

I sad, kad bismo mi krenuli po elementima, zaista nema vremena, biće posle još amandmana, govoriće sve kolege srpski radikali, kako to da se uradi i kako da se izbegne ta zamka za dalje, vi biste onda shvatili da je to moguće donošenjem, ali sasvim drugačijeg, novog zakona.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala lepo.

Nove banke su i došle u međuvremenu, znate? Nove banke, uključujući i kineske. Evo, vest, januar 2017. godine – Kineska banka počinje sa radom 21. Dakle, to je jedna od stvari koje su danas u Srbiji realnost. Nije nešto što je priča radi priče pa mi kažemo jednog dana biće. Mi smo te rezultate uspeli da napravimo.

Nešto drugo je važnije. Nisam ja ni na sekund vama prebacivao da vi radite ono što radi Dragan Đilas. Ja sam rekao da svi mi moramo da vodimo računa da u tu zamku ne upadnemo i napomenuo da je zanimljivije, recimo, kada to obrazlaže Danica Popović, koja se smatra nekim ko bi trebalo da bude blizak Đilas, ali ga je, izgleda, u međuvremenu otkačila.

Nije se on sigurno zbog toga previše uzrujao. Njegov konto u banci nije zbog toga ni za evro manji. Naprotiv. Ja bih rekao da je njegovom kontu u banci odlično. Ja koliko vidim, to toliko dobro stoji, gospodine predsedavajući, možda ste i vi to videli, da čovek ima dovoljno da kupuje stranke. Evo, pre neki dan je postao predsednik stranke „zelenih“. Dakle, drug Đilas danas je veliki vrhunski stručnjak i autoritet za ekologiju. Bavi se različitim pitanjima, između ostalog, i pitanjem banaka. Da li to ima neke veze, gospodine Rističeviću, sa onim navodima iz njegove bivše stranke, DS-a, da ih kamati zelenoškim kamatama?

Ne znam, možda ima neke veze. Sve je to neka zelena priča, ali njegovom kontu nije ništa lošije.

Sa druge strane, verujem da mu nisu prijatne reči, ovo je baš tekst te profesorke, kaže – Dragan Đilas poručuje: „Nemojte da slušamo bajke o riziku za poslovanje u Srbiji zbog kog su krediti preskupi. Građanima se kroz razne namete dere koža sa leđa. Ko neće da radi po evropskim pravilima, slobodno neka zatvori poslovnice i neka ode“. Ona zaključuje – ovo treba zapamtiti. Ovim on pokazuje da je još gori od onih koje kritikuje. Ja sam na ovo ukazivao.

Što se tiče boljih predloga, gospođo Jovanović, nemamo ništa protiv. Predložite ih. Predložite, pa da razgovaramo. Trenutno, pošto razgovaramo o ovom amandmanu, jasno je, on nije bolji od zakonskog predloga koji imamo na stolu i zbog toga ja i dalje pozivam da zajednički mi ipak zakon podržimo. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Marko Atlagić.

Izvolite.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine, normalno da se zalažem da se ovaj amandman odbije iz razloga koje je navela i Vlada, jer on, u prvom redu, tumači osnovne pojmove, odnosno izraze u ovom zakonu.

Ovaj zakon, kako smo i rekli, rešava problem preko 15.000 građana. Moram, gospodine ministre, da kažem da niko osim ove vlade i ovog predsednika ranije nije pokušao, nije znao ili nije hteo da reši ovaj gorući problem naših građana. I to su rešili vrlo dogovorno, sva tri subjekta dogovorno, iako su pregovori, kako smo čuli i kako smo informisani, bili teški, ali na zadovoljstvo svih.

Ovi iz saveza za drugu pljačku Srbije, tako ih ja nazivam, sada su protiv ovog zakona. Setite se samo Janka Veselinovića zvanog Janko Stanokradica, u narodu poznatog po tome jer je ukrao stan Milici Badži, izbeglici iz Obrovca, u Ulici Braće Kurjakovića, kako je u ovoj sali, odnosno u visokom domu nosio natpise vezane za rešavanje ovog problema, a sada je protiv toga. Sada se zalaže protiv tog rešenja. Taj licemer Janko Veselinović sada se zalaže za dijalog, a na 14. kongresu Saveza komunista Jugoslavije, na kojem je moja malenkost bila, a bio je i Janko Veselinović, verovali ili ne, zalagao se da se pojedinim delegatima 14. kongresa Saveza komunista Jugoslavije zabrani diskusija. Dakle, to je taj Janko Veselinović.

O drugima neću da govorim, ali Sergej Trifunović zvani Pišoje, u narodu poznat po tome što je govorio da će mokriti po grobu predsednika Republike, 13. aprila na skupu ovde ispred ovog visokog doma nije izvredao samo predsednika Republike, Vladu, narodne poslanike i građane Republike Srbije, nego i prisutne građane, tzv. pristalice svoje, koji su polako posle njegovog govora napuštali skup. O njemu, zaista, najbolje govori njegova koleginica

Biljana Srbljanović, koja je rekla: „Neoprani, lažljivi Sergej, e to vam je taj vođa. Uvek je bio podmukli lažov. Uvek na isti način na koji me sada uvlači u svoj tabloidni smrdljivi život. Uvek mi se ulizivao, bio zlatna medalja u uvlačenju u dupe. Uvek je lagao, uvek smrdeo, uvek se grebao za novac, za obrok, za piće, nikada se nije prao, uvek je varao kolege“ – Biljana Srbljanović, 20. januara gospodnje 2011. godine, strana 1 u jednom dnevnom listu.

Poštovani predsedavajući, što se tiče drugih kolega koji su protiv ovog zakona i narodnih poslanika, a i jednog dela profesora beogradskog Filozofskog fakulteta, koji su podržali ove šetače, tu je i izvesna prof. dr Isidora Jarić. Zna li vi koje ona, koja je oštro kritikovala nas? Evo, sad ćete saznati. Završila je master studije na Soroševom fakultetu u Budimpešti. Verovali ili ne, na osnovu toga, Filozofski fakultet u Beogradu je priznao protivzakonito magisterij i na osnovu toga je doktorirala. Nije završila magistarske ni doktorske studije, ali znate na koju temu, poštovani narodni poslanici? Na temu „Položaj žene u listu Bazar“. To nijedan od nas profesora Univerziteta ne bi dao ni za seminarski rad.

Šta reći o drugom, Jovi Bakiću, docentu, koji nas je nazvao lopovima, hohštaplerima, i nas, i Vladu i predsednika Republike? U petak, dakle prošle sedmice, izabran je treći put za docenta. Ja mu ovom prilikom čestitam. To je onaj koji je za master studije dao studentu temu – Uloga Televizije Hepi u stvaranju kulta vođe, slučaj Aleksandra Vučića u emisiji Ćirilica i Teška reč. Zamislite koliko su bezobrazne te kolege da mešaju politiku u nastavu. To je isto kao kad bih ja dao studentu doktorski studij – Uloga Filozofskog fakulteta u Beogradu u stvaranju prostakluka, intelektualnog neznanja i diletantizma, slučaj Jovo Bakić.

Poštovani građani Republike Srbije, šta reći o glumcu, čini mi se da se zove Lečić? Blečić, je l'? Blečić je bio ministar kulture. Lečić, izvinite. Lečić. Jeste li čuli njegov smeh kada je rekao da je prevario nas? Kolega Marijan Rističević je to snimio i stavio je na svoju njivu i umesto strašila taj smeh plaši vrane i više vrane ne dolaze na njegovo imanje.

Na kraju, ja zaista čestitam još jedanput, gospodine ministre, Vladi što je rešila ovaj problem 15.000 građana i koristim priliku da se zahvalim vama, gospodine ministre, Vladi i predsedniku Republike Aleksandru Vučiću što ste prvi put nakon 28 godina rešili staru deviznu štednju Srba iz Hrvatske, najugroženijeg dela našeg naroda. Prošlo je mnogo predsednika Vlade, mnogo predsednika Republike i ministara i nijedan nije imao osećaj da se taj, iako smo insistirali, problem reši, tako da će oni već 1. septembra ove godine dobiti prvu ratu svoje devizne štednje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite, kolega Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, što se tiče Branislava Lečića, koji je nekada bio ministar za informisanje i koji je zabranio nekoliko medija, koji je zabranio tadašnji najtiražniji dnevni list „Nacional“ itd., čovek koji se danas zalaže ko bajagi za slobodu medija... Takvu slobodu koju je on onda lansirao ja ne bih pozeleo nijednom mediju.

Međutim, ovde je kolega Orlić govorio o tome kako je Dragan Đilas kvalifikovan da...

Uzgred budi rečeno, što kaže Marko, ja moram reći da je smeh Branislava Lečića delotvoran. Ma nijedna vrana više u grašak ne ide otkad puštam njegov smeh sa razglasa, nema ništa da fali. I nadam se da će na poljima suncokreta dati istovetni rezultat.

(Aplauz.)

Dame i gospodo narodni poslanici, zahvalan na ovom aplauzu, ja vam moram reći da je Dragan Đilas kvalifikovan za Zelenu stranku ne zato što je posekao... Nečuveno je da izaberu za predsednika Zelene stranke čoveka koji je u nečuvenoj aferi, u Kralja Aleksandra, da bi se poslužio malo novcem građana Beograda, dok je bio kradonačelnik, posekao 400 ili 500 platana u Bulevaru kralja Aleksandra. Nečuveno je da takav čovek, koji je posekao 400-500 stabala, koga su zbog toga nazvali „kradonačelnik drvosek“, bude predsednik Zelene stranke, ali, eto, ja tvrdim da on ipak ima neku komponentu koja ga vodi prema zelenim strankama. To su zeleni dolari.

Taj čovek voli toliko te zelene novčanice i verovatno je da su u Zelenoj stranci procenili da je on kvalifikovan zbog te zelene boje da vodi Zelenu stranku, toplo se nadajući da će posle Marinike i kupljenih još četiri-pet poslanika, bivših Kradulovićevih itd... Od jednog, Kradulovića, do drugog, kradonačelnika, očigledno je da je put nekih naših kolega poslanika posut sumnjivim namerama. Verovatno je da su i oni ljubitelji zelenih dolara, a i da su ovi iz Zelene stranke procenili da bi neki zeleni dolar mogao doći do njih i verovatno se nešto trgovalo sa tom političkom strankom i verovatno je valuta bila taj dolar. E, zato ja verujem da je Dragan Đilas kvalifikovan za Zelenu stranku.

Što se tiče mog amandmana, ja podržavam Vladu. Dakle, ova država je već intervenisala kod Agrobanke, Univerzal banke i Razvojne banke Vojvodine da bi se štediša spasile, da bi se njihovi depoziti i štednja spasili u bankama, kroz Agenciju za sanaciju i stečaj banaka. Mi smo više stotina miliona evra uplatili toj agenciji da bi te gubitke koje je pravila drpokratska stranka mogli da nadoknadimo i da pri tome oni koji su ulagali u tu banku ne budu na šteti, odnosno da ti njihovi ulozi svakako budu bezbedni.

Vrlo dobro znamo ko je u Razvojnoj banci, od Pajtića do drugih, bio ekspert za te banke i često imam običaj da kažem da, kada je vladala DS, ja

nisam znao sa koje strane šaltera se banke pljačkaju. Sve mi se čini da je za vreme vladavine drpokratske stranke pljačka banaka vršena isključivo sa unutrašnje strane, tako što su, kao na ortačku kobilu, sve problematične kredite isplaćivali iz tih banaka, a pri tome su čuvali strane banke za koje garantuje domaća država, čuvali njihovu likvidnost i pozitivno poslovanje.

Dakle, nisam ja doveo te strane banke i pravo je čudo, a ovo mi oduzmite od vremena ovlašćenog, da danas Boško Obradović, koji je bio pravo osveženje ovde, borac protiv stranih banaka... Kada je došao ovde, mesecima je pričao kako je on protiv stranih banaka, kako je on za domaće banke, međutim, sada vidimo da Boško Obradović šeta sa onima koji su doveli strane banke i koje čak često iz virtuelnih suma novca emituju kredite koje mi posle moramo da zaradimo i tim bankama da uplatimo. Dakle, čovek koji se iz opravdanih razloga, recimo, bunio protiv stranih banaka, danas šeta sa onima koji su te strane banke ovde doveli i uništili domaće banke i, štaviše, šeta sa osobama, političarima koji su te strane banke doveli, a dugove, uništavajući domaće banke, pravili Univerzal banci, Razvojnoj banci Vojvodine, Agrobanci, Novoj Agrobanci, koja je na kriminalni način osnovana, a da bi se prikrile mahinacije 2012. godine, pred izbore, koje su napravili Nikezić, Demokratska stranka, Bojan Pajtić i ostali. Tesla banku da ne spominjemo u Zagrebu, koju su napravili ovi usrećitelji, nesrećnici iz drpokratske stranke. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima koleginja Radeta po amandmanu.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Sve sam mislila da će Marijan Rističević da me izazove na repliku, ali moram ja njega da dopunim pa evo njemu pravo na repliku.

Nepotpuna je informacija, gospodine Rističeviću, kada pričate o tom Lečiću koji vam uspešno rasteruje vrane. On jeste 2003. godine gasio novine, a sećate li se zbog čega? Jedne novine je ugasio zbog dnevnog horoskopa, zato što je horoskop na dan ubistva Zorana Đinđića za horoskopski znak u kome je bio rođen Zoran Đinđić pisao da će se svima koji su deo toga znaka tog dana desiti nešto neprijatno. On je zaključio da su tu neprijatnost koja se desila Đinđiću predvidele te novine. Ovo nisu insinuacije. Ovako je čovek tada rekao. Bio je ministar. Sećate se, gospodine Arsiću? To je rekao na sednici Skupštine, ali je Skupština bila zatvorena.

Taj isti Lečić, koji plaši vrane Marijanu po njivi i, što je dobro, što ih rasteruje, sada bi opet gasio neke medije. Sada vidim da je najbučniji u nameri da gasi Televiziju „Pink“, a ja samo da podsetim da je do pre, čini mi se, dve, dve i po godine, više od dve godine, radio na TV „Pinku“, u nekoj emisiji koja je bila, onako, humorističkog tipa, i zabavljao narod, verovatno za ozbiljne pare. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik Marijan Ristićević.
Pravo na repliku.

Izvolite.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospođa Radeta je delimično u pravu, ali kada bih ja nabrajao sve grehove gospodina Lečića, mislim da bi ova sednica bila produžena za nekoliko dana.

Naime, ja nisam bio poslanik posle 2003. godine. Gospođa Radeta je bila i mogla je da prati razvojni put gospodina Lečića.

Što je to moralna mizerija bila, kada to moram da kažem, pa vi ne možete da verujete! Dakle, on je zabranio u to vreme dok je bio ministar čak distribuciju podgoričkog „Dana“, zato što je tamo napisano da je jedan telohranitelj koji je bio kod Čede Jovanovića bio telohranitelj, čini mi se, i zemunskom klanu ili Legiji ili tako nekom. On je zbog tog nekog teksta zabranio to. Taj tekst je valjda pisao Brkić. Novinara su uhapsili itd. Taj čovek se zalaže za slobodu medija.

Kada dodamo da su njegovi stranački prvaci menjali urednike kako im se ćefnulo, da su privodili gospođu Zekić zato što je napisala istinu, kada se setimo upada u „Kurir“, kad se setimo hapšenja vlasnika Raje Rodića, kad se setimo, recimo, zabrane „BK televizije“, sa dugim cevima kada se ušlo i zabranila se jedna nacionalna televizija i kad čujemo da se taj čovek zalaže za slobodu medija, to je takva hipokrizija. Ja ne mogu drugačije da nazovem Lečića nego jednom moralnom mizerijom i ja predlažem da, ako me ovo sudovi čuju, da ga osude na društvenokoristan rad. Ja moram da trošim baterije da bih emitovao taj njegov govor, a verujem da bi mnogi seljaci bili zadovoljni kada bi neki sud osudio Branislava Lečića da mora da hoda svaki dan po poljima i da plaši ptice grabljivice iz useva, da ih plaši širom Srbije. Mislim da bi taj društvenokoristan rad i te kako dao rezultate u izvozu uljarica, žitarica iz naše zemlje.

Još da vam kažem, gospođa Radeta, zaboravili ste da, kada sam rekao ono moralna mizerija, da sam mislio na ptice selice. Svi govorite o Mariniki. Pa nije Lečić manje stranaka promenio nego Marinika. Samo da vam kažem da je bio ministar DS-a, pa je potom bio Demohrišćanska stranka jedno vreme. To je ono kad je pokojni Batić umro, pa kada je ostalo 140.000 evra na računu, pa kada su izigrali onog potpredsednika, kako se zvao, pa su uzeli tu stranku. Bio je LDP, pa kada se popilo to retko vino kod Čedomira Jovanovića i kad je nestalo para, onda je otišao u četvrtu stranku i na izborima učestvovao kao „Moja Srbija“. Koliko se ja sećam, to mu je bila četvrta stranka. I povratak u DS, koja je nešto sasvim drugo u odnosu na 2001. godinu, možemo računati kao petu stranku Branislava Lečića. Zato ja predlažem da u toku dana mora da obiđe makar pet njiva za tih pet velikih grehova. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Reč ima Vjerica Radeta, pravo na repliku.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Kolega Marijan Rističević je izneo dosta činjenica. Ponešto je i zaboravio i prosto moramo da se dopunjujemo da ne ostane nedorečeno ono što želimo, zapravo da poručimo građanima Srbije. Malo smo izašli iz teme dnevnog reda, ali što se tiče nas iz SRS, uvek smo za takvu vrstu rasprave. Imamo vremena i za dnevni red.

Kolega Rističević zaista ima puno pravo da govori i o Lečiću, i o Mariniku Tepić, ali bojim se da svi u ovoj sali nemaju pravo da govore o toj vrsti preletačevića.

Ako se iskreno želi da se u Narodnoj skupštini uspostavi jedan pravi demokratski, parlamentarni duh, onda treba da prihvatite predlog SRS-a svi, da zaustavimo preletanje, da prihvatite onaj predlog koji već iznosimo sedam-osam meseci i da u Zakon o izboru narodnih poslanika vratimo ustavnu odredbu po kojoj narodni poslanik može svoj mandat staviti na raspolaganje stranci na čijoj listi je izabran za narodnog poslanika. Da ta nakaradna odredba, koja je dala poslaniku raspolaganje mandatom, neustavna, što je još gore, sad manje da li je nakaradna ili nije, ali neustavna je, da nije ugrađena u zakon, mi ne bismo imali ni Lečića ni Mariniku Tepić u tom smislu.

Ovo je neverovatno. Ako se oni vrate u Narodnu skupštinu, možda će se vratiti da učestvuju u radu, govorim o ovim šetačima poslanicima, stvarno će biti ozbiljno pitanje ovde utvrditi ko kojoj stranci pripada. Prestali su da dolaze u Skupštinu kao članovi jedne stranke. Sada, ako se vrate, biće članovi neke treće stranke. Dakle, napravili su već 14 narodnih poslanika bez poslaničke grupe, nekakvih samostalaca, slobodnih poslanika, ne znam kako se zovu, a sve su to postigli na ukradenim mandatima.

Mi stvarno treba ozbiljno da porazgovaramo o tom našem predlogu zakona, da iznesemo sve činjenice za i protiv, da se eventualno amandmanski reaguje iz svih poslaničkih grupa i da se postigne ono što je na predlog SRS-a postignuto 2000. godine, kada je i Marijan Rističević kao član DOS-a glasao za naš predlog o izboru narodnih poslanika, zato što je bio jedini i pravni i pravičan.

Tako nešto hoćemo da uradimo i kroz izmene Zakona o izboru narodnih poslanika i, između ostalog, na taj način da zatvorimo usta svima onima koji kažu da nemaju uslove da izađu na izbore. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, nije tajna da sam ja glasao za Đinđićevu vladu, pa i za tog nesretnog Lečića, koji, eto, sada mora to da mi odradi po njivama i baštama.

Dakle, nije ni tajna da sam 2003. godine odbio da glasam, zajedno sa Momom Trajkovićem, profesorom Simonovićem itd., što je rezultiralo padom

vlade gospodina, da tako kažem, gospodina Živkovića. Ali ovde zaboravljamo jednu ključnu stvar. Nije Đilas kupio samo Mariniku. Nije Đilas kupio samo Demokratsku stranku. Nije Đilas kupio samo sebi Zelenu stranku. Za to su ga kvalifikovali dolari ili to što je bio drvosek, to sam već govorio. Nije Đilas kriv za to što je kupio poslanički klub. Nije Đilas kriv za to što je kupio i predsednika poslaničkog kluba. Nije Đilas kriv za to što je kupio bivši sastav RRA i tako zajedno sa Šolakom prihodovao više stotina miliona evra prodajući maglu. Najuspešniji prodavac magle je Dragan Đilas.

Ali zaboravili ste ovaj tim koji su sastavili, gospođo Radeta. Zaboravili ste, recimo, Čedu Čupića. Moralna gromada od mizerije. Dakle, to je čovek koji je bio u Agenciji za borbu protiv korupcije i izmislio sednicu Žalbenog veća. Dakle, neko se žalio za prijem u radni odnos u Agenciji za borbu protiv korupcije i, da bi on svog prijatelja i prijateljicu primio, on je tu žalbu odbio i pri tome je napisao da je to uradilo Žalbeno veće i falsifikovao potpise dvojice svojih kolega.

Dakle, taj Čedomir Čupić, koji sada kao moralni integritet treba da pregovara, ne znam, sa nama, koji treba da vodi dijalog, taj Čedomir Čupić je za to dobio krivičnu prijavu. Taj Čedomir Čupić je priznao krivično delo, a tužilaštvo mu je to delo, umesto falsifikovanja službenih isprava i sve drugo, i tako malo krivično delo umanjilo kao nesavesno poslovanje, ali i dalje kao krivično delo. On je to priznao i kažnjen je nešto novčano. To je ono kada se nagodiš sa tužilaštvom i uplatiš određenu sumu novca i to krivično delo ne ide na sud, ne ideš na robiju, nego platiš određenu sumu, a Čedomir Čupić je, naravno, imao novca.

Da ne govorim o prigovorima njegovih studentkinja za napade određenih vrsta. Ja predlažem Tanji Vojtehovski da, kad je već onog Jutku, Butku, tamo saslušavala, lepo sve te studentkinje pronađe i da organizuje jednu emisiju sa tim studentkinjama, da vidimo tu moralnu gromadu Čedomira Čupića posle priznavanja krivičnog dela. Dakle, priznao je krivično delo i time postao kriminalac koji danas treba da razgovara. Verovatno želi da razgovara sa predsednikom Republike, predsednikom Vlade, narodnim poslanicima itd. Da vidimo šta je taj čovek sve počinio, a verujem da bi ona mogla ponovo da doturi onaj detektor laži, šta je bilo, pa da vidimo da li govori istinu i da li je prilikom predavanja imao određene seksualne aluzije prema studentkinjama kojima je predavao.

Dakle, ne radi se samo o Đilasu, o Lečiću, o Jeremiću Reis- Efendiji. Ovde se radi, recimo, i o Čedomiru Čupiću, koji je član tima, a o Srđanu Dragojeviću da ne govorim, koji nas je ovde prozivao svinjama itd. U „Orvelovoj farmi“ svinje se ponašaju kao ljudi, a kad pogledam Srđana Dragojevića, izgleda da je obrnuto. Izgleda se ljudi ponašaju kao... Da ne kažem dalje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Poštovani narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. stavu 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18.00 časova, zbog potreba da Narodna skupština što pre donese akte iz dnevnog reda ove sednice.

Pravo na repliku ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Konačno sam razumela šta je gospodin Rističević zapravo hteo da kaže. Sinoć me je zbunio kada je na svom Tviter nalogu napisao da je neko osnovao stranku. A nije osnovao, nego kupio.

Treba biti precizan i na Tviteru, gospodine Rističeviću. Čitaju to ljudi mnogo. To me, onako, zbunilo malo.

Naravno, kada je u pitanju taj Čedomir Čupić, u pravu ste. On jeste napastvovao studentkinje. Ako neko u toku krivičnog postupka napravi poravnanje sa tužilaštvom, on samim tim, to svi pravници znaju, priznaje krivično delo, ali se samo nagodi da dobije ili uslovnu osudu ili neku manju kaznu itd. Dakle, on sam je priznao da je kriv za zlostavljanje koleginica studentkinja.

Dobro je, gospodine Rističeviću, što podsetiste da niste glasali za vladu Zorana Živkovića. Ima ovde nekoliko narodnih poslanika koji su bili u sali kada je biran Zoran Živković za predsednika Vlade. Zaista to moram da pomenem kao, ja mislim, u nekom smislu najteži dan u politici svakog od nas koji smo tu sedeli. Ta vlada je birana nekoliko dana nakon Đinđićevog ubistva. Normalno je da je Vlada morala da se izabere. Ne može država biti bez Vlade, bez predsednika Vlade, bez obzira na to šta se desilo. Ne govorim ja to zbog nekog mog žala za Đinđićem, nego zbog činjenice da je Zoran Živković bio neko koga je Đinđić protežirao i ko je slučajno utrčao tada za predsednika Vlade, pošto je projekat onih koji su organizovali to ubistvo bio da to bude Nebojša Čović i onda, kada se već ugurao Zoran Živković i kada su ga izabrali, opet na zatvorenoj sednici, za predsednika Vlade, čestitali su mu, smejali se, on primao čestitke, aplaudirali. Mi koji nismo učestvovali u tome, zna i kolega Arsić, bio je tu, mi smo bili šokirani da neko može, razumemo da je morao da prihvati funkciju, ali da to bude na neki skroman način, skrušeno, da nekako podseti na... Ali ne. To je bilo onako uz fanfare, uz smeh, uz čestitke i to govori zapravo o moralnom liku Zorana Živkovića. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo, prilikom obaranja Živkovićeve vlade nama je bilo sumnjivo nekoliko činjenica, zbog čega smo i otkazali poverenje gospodinu Živkoviću.

Prvo, on je bio savezni ministar unutrašnjih poslova. Ubijen je premijer jedne od članica, federalne članice tada državne zajednice ili konfederalne,

nazovite to kako hoćete. Druga stvar, prilikom izbora te vlade, ministar unutrašnjih poslova, republički, gospodin Mihajlović je na predlog svog kolege saveznog ministra unutrašnjih poslova, koji je zauzeo mesto ubijenog premijera, dakle avanzovao, na njegov predlog je ponovo izabran za ministra unutrašnjih poslova.

To su veoma sumnjive činjenice. To je razlog zašto i danas, kada radikali predlože ispitivanje političke pozadine ubistva Zorana Đinđića, ja glasam za taj predlog. I dan-danas i ubuduće ću glasati da se ispita politička pozadina, ali kompletna, da se ispita i kako je moguće da savezni i republički ministri unutrašnjih poslova, jedan opstane, a drugi napreduje i zauzme mesto ubijenog premijera iako su bili odgovorni na ovaj ili onaj način za bezbednost svih funkcionera, pa i ubijenog premijera.

Dakle, na to pitanje sudovi nikada nisu dali odgovor, a onda onaj Endru Monkton i Blek, kako se zvao onaj drugi, regionalni šefovi, njih šest iz CIA, nikada nisu ovde pozvani kod naših organa na saslušanje da se ispita sa kim su sve dogovarali i na koji način je likvidiran premijer jedne suverene države. Ma šta ko o njemu mislio, to je bio nedopustiv čin i ubuduće ću tražiti da se ispita i taj deo političke pozadine za koji verujem da je verodostojniji od onoga što je na sudu pominjano i utvrđeno. Verujem da je to veoma verodostojna politička pozadina, jer obično se u Srbiji ubija zbog vlasti da bi se jedan na takav način sklonio a drugi na njegovo mesto došao. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, koleginica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Gospodin Rističević je, moram da kažem, opet dao nepotpunu informaciju. Sve je tačno što je rekao, ali opet nešto fali. Kolega Arsiću, vi ćete se složiti, jer ste takođe bili akter tog vremena.

Obaranje Živkovićeve vlade započela je Poslanička grupa SRS. Tada smo imali mnogo bolji Poslovnik, pa smo imali mnogo više vremena, pa smo imali referate sa podacima o kriminalu Zorana Živkovića, Pitića, Vlahovića, Marije Rašete Vukosavljević, Šumarca, Mihajlovića, mafijaške pudlice Nebojše Čovića. Dakle, svi oni su bili tema tih naših referata i o svakom smo imali ovakav štos dokaza. I vi ste, kolega Arsiću, bili jedan od učesnika u toj raspravi.

To je pokrenulo tu lavinu. Kada smo izašli sa svim tim podacima, više jednostavno niko nije imao, ni od onih koji su glasali za tu vladu, niko više nije imao moralnog prava da glasa za tu skupinu kriminalaca, jer to jeste bila skupina kriminalaca. Sećate li se samo, je l' narod zaboravio tu Mariju Rašetu Vukosavljević, koju je, zamislite, sud oslobodio, a poznata je bila po tome da je kašičice za kafu, one najmanje moguće, na aerodromu, plaćala pet hiljada dinara u to vreme. Dakle, u svakom poslu su krali. Na svakom poslu su uzimali i zbog toga su morali da odu sa vlasti.

Marijanu Rističeviću svaka čast što je tada glasao protiv te vlade, jer zaista niko moralan ne bi mogao ni da glasa da na čelu države bude takva bulumenta kakva je bila u tom periodu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 3. amandman je podneo narodni poslanik Milan Lapčević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Nikolić, izvolite.

RUŽICA NIKOLIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Dame i gospodo narodni poslanici, predloženo zakonsko rešenje o konverziji stambenih kredita svakako neće rešiti probleme velikog broja građana koji su zaduženi u švajcarskim francima.

Ovim predlogom predviđa se konverzija kredita u evre, umesto u dinare, što svakako nije dobro rešenje, jer niko ne garantuje kurs evra. Ovaj zakon predstavlja zadovoljavajuće rešenje samo za banke, a nikako za korisnike kredita. Vrhovni kasacioni sud Srbije razmotrio je pitanje stambenih kredita indeksiranih u švajcarskim francima i proglasio je indeksiranje ništavnim, osim ako banka nije dostavila dokaz da se ona zadužila u toj valuti za plasman odobrenih sredstava.

To znači da bi banke morale da konvertuju kredite u dinarske, s obzirom na to da su u svojim ugovorima navodile da daju kredite u dinarima. Leks specijalis predviđa suprotno stavu Vrhovnog kasacionog suda, da se izvrši konverzija u evre i tom prilikom umanju iznos dobijen konverzijom, iznos glavnice na dan konverzije uvećan za iznos dospele, a nenaplaćene redovne kamate na dan konverzije, za 38%.

Ovakvo zakonsko rešenje predstavlja legalizovanje pljačke građana Srbije i pokušaj aboliranja banaka od krivične odgovornosti. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 5. amandman je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Mirčiću, izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Mi želimo samo da, koristeći instituciju amandmana, upozorimo javnost da se ova, na prvi pogled velika nepravda koja je načinjena prema građanima Srbije, ne rešava na način koji je u skladu sa Ustavom i sa zakonom.

Ovde se, pojednostavljeno gledajući, radi o sledećem. Komercijalne banke se služe zelenaškim metodama. Kako? Pa tako što su, u ovom konkretnom slučaju, oni koji su zaduženi kreditno u švajcarskim francima, žrtve takve jedne politike, zelenaške politike u bankarskom sistemu, a morate da se složite da takav sistem funkcionisanja banaka, pa i pojedinaca, nailazi na opštu osudu, ne samo u Srbiji nego u čitavoj Evropi.

U EU se i te kako vodi borba protiv ovakvog načina poslovanja komercijalnih banaka. I mi sada ovde hvalimo kako, eto, Vlada je načinila krajnje napore da emitovanjem obveznica pomogne građanima koji su zaduženi u švajcarskim francima, pri tome aboliraju se, na neki način, jednom delom se aboliraju banke.

U ovom delu koji se odnosi na obustavljanje sudskih postupaka Vlada se umešala tako što je još veću nepravdu, maltene, nanela ljudima koji su zaduženi u švajcarskim francima. Kako? Tako što se ovaj član odnosi samo na one koji su trenutno u kreditnim odnosima sa bankama. Šta ćemo sa onim ljudima koji su ostali bez imovine? Šta da radi Vlada Srbije sa onima kojima su već izvršitelji oduzeli imovinu, a bili su po istom osnovu zaduženi?

Tu Vlada ima ulogu da kaže – do preispitivanja sve mora da se vrati u prvobitno stanje. A Vlada kaže jednostavno – nas to ne interesuje, a meša se u nešto što je doneo Vrhovni kasacioni sud. Vrhovni kasacioni sud je doneo odluku gde je jasno dao do znanja da poslovanje banaka, funkcionisanje banaka po pitanju ovih kredita nije u skladu sa zakonom i mora da se vrati u okvire zakona. Tu je potpuno jasna uloga i Narodne banke i jasna je uloga izvršnog organa vlasti koji se zove Vlada Srbije. Narodna banka treba striktno da da uputstvo kako treba komercijalne banke da usklade svoj rad sa odlukom Vrhovnom kasacionog suda, a izvršna vlast, u ovom slučaju Vlada, treba da deluje na izvršitelje.

Ljudi, nama je rak-rana taj sistem koji se sastoji u delovanju izvršitelja. Ljudi preko noći ostaju bez imovine. Ta imovina se prodaje u bescenje. Ostaju bez stanova, kuća, bez zemlje, ostaju za neka dugovanja koja su u pojedinim slučajevima čak zanemarljiva. Ali zašto? Zato što je tako sistem smišljen. Osmišljen je tako sistem da se taj metod kapitalizma primenjuje u Srbiji. To je metod sile.

Komercijalne banke koje posluju na teritoriji Srbije ni jednog jedinog trenutka neće dovesti u pitanje svoje dalje funkcionisanje zbog eventualne odluke Vlade kroz zakonske odredbe da se preispitaju svi slučajevi koji su bili u poslednjih nekoliko godina a vezani su za ovakve kredite. Zašto neće komercijalne banke? Zato što je u tim komercijalnim bankama deponovano oko devet milijardi evra, što na ime štednje, što po drugim osnovama. Pa koje će to banke da napuste? Napustiće one koje nemaju interesa.

Drugo, kakva je dodatna snaga Vlade, kakav je dodatni argument Vlade? To svi znaju koji su bar malo vremena proveli u državnim organima. Deponovana sredstva koja imaju pojedina ministarstva na računima banaka su dodatni argument da se sa tim bankama razgovara, da one u ovom slučaju, kao što je to praksa u mnogim zemljama gde se ovo desilo, snose sve troškove, a ne da se ovde pravi diskriminacija prema građanima.

Zbog toga mi srpski radikali i amandmansi reagujemo da vam damo do znanja da ovo što radite, pokazaće vreme, mi bismo voleli da nismo u pravu, pokazaće vreme i događaji da ste možda napravili veću grešku i veću nepravdu nego što je dosada bila. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 6. amandman je podnela narodni poslanik Aleksandra Belačić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 7. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite, kolegice.

VJERICA RADETA: Ministre Đorđeviću, mi smo u prethodna dva sata uspeli da ubedimo ministra Sinišu Malog, obećao je javno da će poštovati član 105. stav 1. tačku 8. Ustava Republike Srbije, koji obavezuje Vladu da Narodnoj skupštini dostavi na raspravu i usvajanje završni račun budžeta.

Sada nam ostaje da ubedimo vas kao razumnog čoveka, razumnog ministra, da u ime Vlade Republike Srbije povučete ovoj predlog zakona zato što je loš i zato što je štetan. Ovim zakonom ne pomažete nikom. Ne pomažete ni ljudima koji su zaduženi u švajcercima, ne pomažete ni ljudima koji su zaduženi u evrima, ne pomažete, na kraju, ni ljudima koji su zaduženi u dinarima. Znate, sreću nas ljudi i kažu – dobro, ako ovi iz Vlade daju pare iz budžeta za deo kredita u švajcercima, što ne daju i za deo mog kredita u evrima? Onaj kaže – što ne daju i meni za deo kredita u dinarima? Dakle, na potpuno pogrešan način ste uradili nešto za šta ste možda imali dobru nameru.

Govorio je sada kolega Mirčić – kako ćete ovim zakonom rešiti probleme ljudi kojima su oduzeti stanovi, kojima su izvršitelji prodali stanove, koji i dalje imaju obaveze prema bankama, koji su ostali na ulici? Kako ćete pomoći ljudima koji su se od stresa razboleli, neki, nažalost, i umrli? Dakle, mnogo je lošeg proizveo ovaj zakon koji je dozvolio to indeksiranje u švajcarskim francima. Ali vi ne možete rešiti problem tako što će jedan deo ljudi biti

zadovoljan ovim zakonom, a kada sve uzmu pa saberu, videće da niko zapravo nije zadovoljan.

Trebalo je pojedinačno svaki ugovor analizirati i da se vidi. Čovek je uzeo 50.000 švajcarskih franaka kredita, zapravo je dobio kredit u dinarima, u dinarima je isplaćen taj njegov stan. On je u međuvremenu, umesto tih 50.000, isplatio 70.000. Onda se lepo podvuče crta i kaže – gospodo iz banke, dosta vam je. Ovaj čovek vam više ništa ne duguje. Čak banke verovatno duguju ljudima koji su redovno izmirivali te svoje kreditne obaveze. Ali to sve zahteva ozbiljan rad, najpre kroz jedan ozbiljan sistemski zakon, pa onda, naravno, i pojedinačno.

Ne vidim zbog čega se država plaši takvog razgovora sa bankama. Šta je tu strašno? Ako će neka od tih banaka, koje inače deru kožu i narodu i privredi u Srbiji a profit i ekstraprofit iznose u svoje države, za ekstraprofit ovde ne plaćaju porez, i što se neko plaši da kaže takvim bankarima – je l' hoćete da radite pod ovim uslovima ili nećete? Ako nećete, hvala, doviđenja, ima ko hoće. Rekao je jedan kolega, pomenuo je Kinesku banku. Mi se radujemo takvim bankama, ubeđeni da će takve imati jedan korektniji i poslovniji odnos sa stanovništvom u Srbiji. I sa privredom, naravno.

Država mora biti država i narodu i bankama, ali narodu više. To morate da razumete. I ovo nije nikakva demagogija, ovo je prosto stav SRS-a, naše političko opredeljenje, naš programski stav. Između bahatih bankara i izvršitelja, sa jedne strane, i gladnog naroda sa druge strane, uvek ćemo stati na stranu naroda. To mora da radi država. Ne može država, ne sme država da procenjuje – šteta nam je ako nam ode ova banka. Kakva nam je šteta ako ode koja god hoće banka? Šteta nam je što na ovaj način uzimate novac iz budžeta i što na taj način, možda još niste svesni, ali doći će i do vas to, zapravo stvarate nezadovoljstvo ljudi.

Cela Srbija je do pojave ovog zakona imala razumevanje za te ljude koji su se zadužili u švajcercima. Nikoga pre ovog predloga zakona nisam čula da je rekao – a ko im je kriv, a što su se zaduživali. Kada ste vi ponudili ovakav zakon, bogami se to uveliko priča. Dakle, napravili ste razdor između ljudi koji su zaduženi u švajcercima i ovih koji su zaduženi u evrima i u dinarima, umesto da donesete zakon da apsolutno svi mogu u zemlji Srbiji biti zaduženi isključivo u dinarima, jer su dinare svi dobijali za svaki kredit bez obzira na to kako je indeksiran.

Neko je ovde rekao da će nakon ovog zakona mnogi doživeti olakšanje. Da, olakšaćete budžet. To je jedino olakšanje.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar, gospodin Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Zahvaljujem.

Probaću da odgovorim na vaše pitanje. Potpuno sam svestan činjenice da uvek nešto dobro možete da prikažete i na neki drugi način, pa tako i dobru stvar koju radimo za građane Srbije koji su se našli u tako nezavidnoj situaciji u kojoj država Srbija danas može da pomogne, naravno, možemo da prikažemo i na jedan drugačiji način.

Događaj počinje davno, i vi ste malopre rekli u vašem izlaganju, ili gospođa Jovanović, kada je država dozvolila da se ljudi i građani zadužuju u švajcarskim francima. To govorim o nekoj ranijoj vlasti koja nije imala odgovornost prema svojim građanima ili je imala neke druge razloge zašto je dozvoljavala da se ljudi zadužuju bez ikakvog ograničenja i bez ikakvog upozorenja da je to eventualno štetno ili da je veliki rizik. Od 2012. godine imate Narodnu banku Srbije koja vodi računa o svemu tome. Međutim, kada nešto preuzmete kao obavezu i nešto što je u nekom trenutku urađeno, ne možete tako lako da poništite. Ne možete da vratite unazad i da kažete da je tada važio neki zakon, a sada važi neki drugi. Jednostavno, morate da ispravljate nešto što je neko napravio nekim građanima i da budete dovoljno odgovorni i prema drugim građanima, da budete odgovorni prema budžetu Republike Srbije, a da opet imate želju i volju da pomognete tim građanima.

Sada dolazimo do situacije da vi danas imate ljude kojima država Srbija može da pomogne. Mi možemo da pravimo paralelu sa nekim drugim stvarima gde uvek možete da kažete da smo nekada nekome ili danas pomažemo, a da je po istom osnovu neko pre pet ili šest godina imao problem i taj problem nije mogao da reši, država mu tada nije pomagala, i da pravite paralelu sa tim i da kažete kako smo, eto, uradili diskriminaciju prema nekima kojima se isti događaj desio pre pet-šest godina. Država sada može to da uradi. Država je danas odgovorna. Vlada Republike Srbije je danas odgovorna i Vlada Republike Srbije želi svim građanima da pomogne gde god je to moguće i gde god nema uticaja na to da ugrozi budžet Republike Srbije i druge građane Republike Srbije. U ovom slučaju ovo rešenje koje je Vlada Republike Srbije učinila, ja mislim i u dogovoru sa ovim ljudima, jeste ono što je bilo za njih u ovom trenutku moguće i što je dobro. To je sto posto više nego što je bilo ko dosada uradio. Ne 90%, nego 100% više. Ova vlada je pored volje želela to da uradi i to je razlika između ove vlade i svih prethodnih vlada.

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala, ministre.

Pravo na repliku ima Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Sada ovo moram da objasnim jednim specifičnim primerom. Kada su prvi put naprednjaci bili u kampanji pre nego što su osvojili vlast, Aleksandar Vučić je kampanju vodio i izbore dobio na obećanjima da će, čim dođu naprednjaci na vlast, ukinuti sve sporazume koje je Borko Stefanović zaključio u Briselu, da će ukinuti administrativne prelaze, sada govorim šta je

Borko Stefanović sve uradio, da će ukinuti šiptarske lične karte na Kosovu i Metohiji, da će ukinuti njihove pravosudne organe, tzv. samoproklamovane države Kosovo, da će ukinuti njihov vrhovni sud itd. I, šta se desilo? Istog dana kada je zaseo u vlast, rekao je – a, mi moramo biti odgovorna država, mi ne možemo makazama seći nešto što je radila ona prethodna vlast, mi moramo da poštujemo kontinuitet vlada. Što je prosto neverovatno, i posledica tog kontinuiteta su štetni briselski sporazumi koji su potpisani.

Vi sada nama, zato sam ovo napomenula, pričate opet o nekim prethodnicima koji su radili nešto na loš način pa je vama trebalo sedam godina da smislite pametnije rešenje. Nije tako, ministre Đorđeviću. Nesporno je da su oni pre vas radili mnogo loše. Evo, priznajem, bili su gori od vas, ali vi ste morali, to sam rekla malopre Siniši Malom, nema Vlada rok kušnje, tako kažu pravnici, sedam godina, nego 100 dana. Vi ste davno, davno, davno prošli 100 dana i samo u tih 100 dana ste imali pravo, i to se odnosi na sve vlade, samo u tih 100 dana ste imali pravo da narodu objašnjavate kakvo ste zlo i muku zatekli, i šta su vaši koraci da se to prevaziđe, i da se to reši, i da se rešava jedno po jedno, a ne mi sedam godina nismo znali šta ćemo sa ovim švajcercima i onda oni odluče da štrajkuju i onda Vučić odluči da ode tamo kod njih i onda on njima kaže – rešićemo to. Zamislite, kaže tačno dan kada će Vrhovni kasacioni sud doneti odluku. Niko o tome neće da govori. To je strašno. To je apsolutno nešto nedopustivo.

Vi sada kažete, umesto zaista da prihvatite naše ozbiljne argumente, i mi hoćemo da učestvujemo, ako povučete ovaj predlog zakona i predložite jedan dobar, ozbiljan sistemski zakon, mi hoćemo da učestvujemo, i amandmanima i na odborima, i da pomognemo da se ovaj problem reši, ministre Đorđeviću, trajno. Verujte, problem niste rešili, samo ste ga još više produbili. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Za reč se javio ministar rada Zoran Đorđević.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Prvo da krenemo od Kosova i rešenja toga. Ova vlada nije žmurila i vi znate i sami da mi pričamo sa našim ljudima dole i potvrda toga jeste da 99% njih glasa za Aleksandra Vučića. To znači da ima podršku za sve to što radi. On se nije krio iza njih i to samo jasno govori da nije bilo lažnih obećanja, nego da sve stvari rešavamo zajednički sa njima kojima je najteže dole i rešavaćemo ih i ubuduće i nećemo se predavati ubuduće.

Što se tiče Kasacionog suda, pa Kasacioni sud sam najavi kada će da donese presudu. Ne treba da budete vidovnjak pa da vi kažete kada će da bude, pa sada vi odjednom znate kada će da donese Kasacioni sud presudu. Kasacioni sud je najavio kada će da da, a ako se vi dovoljno informišete, vi onda znate i kada će da bude presuda.

Kada je u pitanju dobra volja i želja da pomognete nekome, a u ovom slučaju pričamo o ljudima koji su bili zaduženi u švajcarskim francima, nije

lako. Nije ova stvar od sedam godina nastala pre sedam dana, pa se pojavio predsednik države i to rešio. Vi i sami znate da taj problem postoji, da se problem valjao, da se problem nagomilavao i da ljudi nisu znali kako da ga reše.

Ova vlada je rešila problem. Taj problem je rešila tako što je vama narodnim poslanicima dala predlog kako i na koji način mi to možemo danas da rešimo. Da li je negde ranije u prošlosti kada se to dešavalo, a to smo malopre pričali, moglo drugačije da se rešava? Sigurno da. Sa stvarima koje smo zatekli 2012. i 2014. godine, sa presekom stanja šta se dešava u našoj državi tada, mi smo jedino mogli da odemo u bankrot sa onim što smo dobili od ovih prethodnika, a ne da rešavamo problem švajcaraca, jer smo mogli svi zajedno da budemo kolateral izvršitelja i da svi kao država odemo da budemo izvršeni od strane njih. To je bila realnost Srbije 2014. godine.

Vi ne možete takve stvari da rešavate tako što ćete da kažete – da, rešićemo, evo, daćemo. Odakle? Kome da damo? Kome da obećamo? Ili kome da uzmemo? Ne možemo. Budžet nije vreća iz koje mi imamo neograničena sredstva pa možemo da damo negde. Mi moramo da stvorimo neku vrednost. Mi moramo da imamo viška vrednosti i da rasuđujemo šta ćemo sa tom vrednošću, da li ćemo da vratimo švajcarske franke ili ćemo da ulažemo u neku drugu stvar.

U ovom slučaju država je rekla da, pored ulaganja u infrastrukturu, pored ulaganja u neke druge stvari, pored povećanja penzija, plata i svega ostalog, možemo da izdvojimo i za švajcarske franke i da time pomognemo ovoj grupi građana da izađe iz problema. Pri tome, nismo im otplatili sve. Ne zaboravite da je Vlada Republike Srbije bila odgovorna prema svima, a poštujući i te banke koje vi danas kritikujete. To je nasleđena stvar iz prošlosti i mi moramo da se sukobimo sa tim da bismo rešili problem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Reč ima Veroljub Arsić, pa Vjerica Radeta.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, pa nije baš sve to tako kako to želi da se predstavi.

Prvo, građani koji su podigli kredite u švajcarskom franku i građani koji su podigli kredite u evrima neće vratiti isti iznos kredita. Vратиće i dalje više oni koji su podigli kredite u švajcarskom franku, i pored ovog zakona. Tako da nema potrebe da pravimo nezadovoljstvo kod drugih građana. Znači, vratiće i dalje više ovi koji su podigli kredit u švajcarskim francima, i pored primene ovog zakona. Znači, to je prva stvar, da raščistimo.

Bilo je ovde zanimljivih diskusija da treba da se ukine devizna klauzula. Ja se ne slažem sa deviznom klauzulom. Da li ona treba da se primenjuje ili ne, takođe mislim da ne treba, ali neka narodna banka odranije je zauzela stav da je to zakonito. Zbog toga što je ta neka narodna banka zauzela stav da je to tada bilo zakonito, setite se koje i kakve su sve finansijske i spekulativne

malverzacije bile između Narodne banke i određenih kartela koje je predvodio Mišković itd., pa smo stalno imali slabljenje nacionalne valute, gde je opet jedan deo ekstraprofita završavao u privatnim džepovima, na primer kod Vojvode od Meridijan Banke, Božidara Đelića, ministra iz bivšeg režima, Demokratske stranke. Znači, jedan deo profita je kod njega završavao, a drugi kod nekih drugih. Prodavane su devizne rezerve.

Sada da pogledamo šta bi se desilo ako bismo rekli da je devizna klauzula nezakonita i ništava. To kažemo i mislimo da smo rešili problem svih. Mislimo da smo rešili probleme i građana i privrede u jednom trenutku. To jako lepo zvuči, samo moram nekoga da pitam – a čiji je novac koji se nalazi u depozitima kod banaka? Da li samo investitora tih banaka i vlasnika ili se nalazi i novac naših građana, naše privrede i da li za uloge do 50.000 evra garantuje država? Garantuje država za uloge do 50.000 evra, da odmah raščistimo.

Znači, kad bismo tako olako stavljali nešto van snage, pa još stavljali pod udar nekog novog zakona, postavljam pitanje – a ko će onda da nadoknadi štetu građanima i privredi zato što su banke kod kojih primaju platu bankrotirale? Više ne mogu da im isplate njihovu ušteđevinu. Više ne mogu da im isplate ni deviznu štednju. Ko će to da plati? Pa država. Opet, ko puni taj budžet? Pa ti isti građani.

Nemojte tako lako da šalžete političke poruke. To je samo jedna mala, da kažem, simulacija kako izgleda kad hoćete preko noći, bez sagledavanja svih posledica, nešto da uradite.

Ovaj zakon je odmerio i sve pozitivno i sve negativno. Da li rešava sve probleme? Naravno da ne može. Da li će da otkloni sve posledice? Ni to ne može, ali će da ih ublaži.

Još nešto. Nije tačno da je predsednik Republike otišao kod građana kad je bio najavljen stav Vrhovnog kasacionog suda. Nije ni najavio. Otišao je kod građana da razgovara sa njima. Autoritet predsednika je bio dovoljan da konačno Vrhovni kasacioni sud zauzme jedan stav. Vrhovni sud je doneo stav, nije doneo odluku.

Znači, sad možemo da nagađamo, a možda je taj Vrhovni kasacioni sud doneo stav baš zato što je autoritet predsednika bio takav da razgovara sa građanima koji su bili ispred tog istog suda.

(Vjerica Radeta: Šta, bre, pričaš, Arsiću?)

Nemojte, pa nemojte da gubite živce. Pa nije išao predsednik u Vrhovni kasacioni sud. Išao je kod građana koji su štrajkovali glađu ispred Vrhovnog kasacionog suda. Što vam to smeta toliko?

(Vjerica Radeta: Kome smeta?)

I zatražio je da Vrhovni kasacioni sud da svoj stav po tom pitanju. Pa je l' to neki problem? Nije rekao odredi ovako, ili odredi ovako. Rekao je – dajte bilo kako, ali dajte već jednom.

E sad, to što, recimo, za vreme drugih vlasti nije ni bilo interesovanja predsednika Republike kako mu žive građani, kao što je to ranije radio Boris Tadić, to je drugi deo priče. Zato je on bivši režim. Ali ja bih voleo da neko konačno predloži neki model rešenja, bilo šta, da se manemo populističke priče da treba sve to poništiti, prebaciti u dinare itd.

I uvek se postavlja pitanje ko će da plati štetu. Neko kaže banke. Banke su davale po tada važećim zakonima. Znači, država mora da ih obešteti. Jedino je manja opasnost ako sudovi u pojedinačnim sudskim postupcima osporavaju ugovore koje su banke zaključile sa klijentima, ali to su postupci koje mora neko da povede. Pa ne može država da tuži banke. Mora klijent. Uz sve probleme i neizvesnosti koje mu taj spor donosi, morate da mu kažete koliko mu je garantovan uspeh. To ne može niko. Može samo da se kaže – veće šanse imate za uspeh ili manje, ali da mu garantujete ne možete.

Sve su to problemi. Da ne dovedemo u pitanje ni finansijski sektor. Upravo sam rekao – hajde, investitori će da izgube novac, a šta ćemo sa novcem koji pripada našim građanima u tim istim bankama? Pa jesmo morali zbog neodgovornog rukovodstva, koje je imao bivši režim, taj Vojvoda od Meridijan Banke, pa Bojan Pajtić i svi ostali oko Agrobanke, 400 miliona evra država je morala da plati dugove te banke, pa smo imali oko Razvojne banke Vojvodine 600 miliona evra? Milijardu evra su pokrali mangupi preko banaka. Ali zato što su te banke imale dozvolu za rad Republike Srbije, odnosno Narodne banke, država je morala da garantuje za uloge i da obešteti uloge, pa ćemo mi sada da pričamo ovako ili onako. Ne, mi ćemo da donesemo da su svi ugovori sa deviznom klauzulom ništavni, baš nas briga šta je sa bankama, a kao posledicu imaćemo građane koji će da izgube novac koji su deponovali kod tih banaka, pa će država da im plati. Hajde malo da postavimo stvari kako treba.

(Narodni poslanici Srpske radikalne stranke dobacuju.)

Znači, završite poslovice do kraja. Ne govorite sve. Ali kažite bar sve. Ne dopola. Znači, ne dopola. Znači, nije lako napraviti zakon koji će da reši ovaj problem. Ovim zakonom se samo ublažavaju posledice jedne neodgovorne politike koju je vodila tadašnja Narodna banka, Vlada Republike Srbije i Boris Tadić kao predsednik Republike Srbije. Neodgovorne politike.

Mogli su još tada da kažu, kao što su rekli 2011. godine, kada je bilo sve već gotovo i već kasno – zabranjujemo kredite indeksirane u švajcarskom franku zbog prevelikog rizika. To su mogli još i 2007. ili 2008. godine da kažu. Pa što nisu? Nego su još snižavali naknade kod Nacionalne korporacije za osiguranje stambenih kredita za kredite koji su indeksirani u franku da budu još jeftiniji i da još više građana uleti u tu zamku.

E sad, ja bih zaista voleo da možemo, zato što smo imali jednu lošu zakonsku regulativu, da kažemo da ta zakonska regulativa ne važi i tada kada je

bila u primeni. To je nemoguće. Nemoguće je bez posledica po državu. I zato su to nasleđeni problemi.

Ne znam da li član Vlade ima pravo da priča kakvi su bili njegovi prethodnici, neću u to da ulazim, ali kao poslanik koji podržava Vladu Republike Srbije uvek ću da pričam o tome šta je radio bivši režim našim građanima. Uvek, kad god mi se ukaže prilika, za sve njihove zločine prema sopstvenim građanima po njihova radna mesta, po njihov životni standard. Kad god mi se ukaže prilika, da ih više nikad ne vidimo na vlasti. Da više nikoga nikada ne mogu da prevare. Da više nikada nikome ne mogu da obećaju jedno, a rade drugo. I koliko god da je vremena prošlo otkada su izgubili vlast, dokle god žele da se ponovo vrate i učestvuju u političkom životu Srbije, govoriću kakve su lopuže, barabe i bitange bili i ovi koji sada pokušavaju da ovu decu nahuškaju na policiju da se tuku sa policijom zato što ta deca od 18-19 godina ne znaju kakvi su bili dok su vladali pre sedam godina.

PRESEDAVAJUĆI: Vjerica Radeta, pravo na repliku.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Pet stvari.

Prvo, ne znam na koji bivši režim Arsić misli, da li misli na vladu Ivice Dačića ili na vladu Aleksandra Vučića.

Drugo, izvini, Arsiću, što sam te naterala da javno priznaš da je Vučić svojim autoritetom uticao na odluke suda. Dobićeš ozbiljnu grdnju od Vučića.

Dalje, kaže, dajte nam predlog. Pa vi ste vlast. Vi morate da predlažete, a mi da vas kritikujemo, da prihvatamo ili ne prihvatamo. Vi ste vlast. To slušamo redovno na konferencijama – kaži mi ti, odgovori mi ti. Ne, brate, nego kaži ti, odgovori ti. Ti si preuzeo odgovornost.

Treće, vi ste, gospodine Đorđeviću, priznali da ste vi zapravo činovnici prethodnog režima. Evo i zašto. Između ostalog, nećete krivično da ih gonite, a stalno pričate o njihovom kriminalu, kojeg ima onoliko. Nećete da ukinete izvršitelje, koji su zlo ovog društva. Kroz briselske sporazume legalizovali ste sve dogovore i sporazume Borka Stefanovića. Nećete da ukinete stav Narodne banke o zabrani konverzije kredita u inostrane valute. Znači, ništa od toga nećete. Znači, vi ste puki činovnici i izvršioci te prethodne vlade.

Kažete – uradili ste, radili ste, trudili ste se i ovim zakonom nećete baš sve da rešite, ali eto, rešićete nešto. Nećete rešiti ništa. Šta ste postigli? Od švajcaraca kredite ste pretvorili u evro. Šta ako se desi neko čudo sa evrom? Niste se nadali, odnosno, nisu se nadali onda neki ni da će se desiti sa švajcarcem pa se desilo. Ko zna dokle će Jorgovanka držati ovaj veštački kurs dinara, koji je inače, niste bili tu kad sam rekla, ona je to rekla, najjači na zemaljskoj kugli, a i šire. Doduše, pobrkala je. Nije bio naš dinar, ali nema veze, dešava se.

Dakle, ovo što ste rekli da, ne znam, 99% Srba glasa na Kosovu i Metohiji za Aleksandra Vučića. Pustite vi šta je bilo na prethodnim izborima. Spremajte se vi za sledeće, a glasove sa Kosova i Metohije ubuduće nemojte brojati u Vranju. Brojte ih tamo gde se održavaju izbori. Ako je bezbedno ceo dan biti na biračkom mestu, dolaziti i glasati, onda je valjda bezbedno da se ti glasovi tamo i broje. I nemojte u nekoj sledećoj kampanji da plaćate, da tražite kapilarne glasove, nemojte da obećavate ovim pola miliona ljudi što su na određeno vreme da će dobiti posao za stalno.

Ima toga još, ali nije tema. Sada je tema zakon o tzv. švajcercima. Još jednom, gospodine Đorđeviću, povucite ovaj zakon i dajte nam ozbiljan sistemski predlog pa ćemo da raspravljamo o tome i da vam pomognemo da rešite problem. Hoćemo da vam pomognemo. Hoćemo zbog naroda.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Reč ima narodni poslanik dr Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Gospodin Arsić je, kada je pomenuo Aleksandra Vučića, biću vrlo precizan, rekao da je reč o čoveku sa najvećim političkim autoritetom. Dakle, to je precizno rekao poslanik Arsić i precizno je pitao šta to nekome smeta. Evo, mi i dalje nismo dobili odgovor na to, ali i dalje vidimo dokaze da nekome to smeta, ili kroz reči gospodina Arsića, ili kroz činjenicu da jeste Aleksandar Vučić čovek sa najvećim političkim autoritetom i jeste rekao – naći ćemo rešenje. Nije tačno da se to rešenje svodi na konverziju u evro i to je to, i kraj i tačka. Apsolutno to nije tačno.

Malopre je bilo postavljeno pitanje kome će ovo da se isplati, kome će ovo da znači, pa čak i konstatovano da neće ovo nikome da se isplati, niko ovo neće želeći. Dakle, neistina. Direktno će značiti onim ljudima koji su u međuvremenu tužili, a nalaze se u lošim parnicama, onim ljudima koji bez ovog zakona nemaju način da elegantno, za njih korisno i povoljno iz tih parnica izađu. Na ovaj način dobili su to rešenje.

Znate kome još? Onima koji su na korak od toga da ostanu bez stanova, koji su na korak od toga da se suoče sa tim izvršiteljima o kojima pričate. Njima ovaj zakon daje rešenje da do tog ishoda ne dođe. Ako se brinete za pitanje izvršitelja, evo odgovora na njega.

Znate kome još? Onima gde će glavnica biti smanjena značajno. Imate u raznoraznim medijima analizu slučajeva, pa ako je neko doterao do duga od 117.000 a isplatio 115.000, a uz sve to sada duguje još 95.000, sa ovim zakonom njemu će biti smanjen dug za 36.000. Šta mislite, hoće on da prihvati? Hoće, nego šta će.

Ko sve o ovome govori? Upravo predstavnici tih ljudi, predstavnici tih udruženja koja njih zastupaju. Dakle, potrebno je samo da imate elementarno interesovanje za posao kojim se bavite pa da sve ovo znate.

Kosovo i Metohija, odgovorio je gospodin ministar, ali ako niste razumeli, 99% glasova je dokaz da naši ljudi na KiM ne smatraju, kao što se neko ovde odvažio da tvrdi, da njima Aleksandar Vučić ne govori istinu. Ne, ti ljudi stoje imenom i prezimenom iza stava da im je Aleksandar Vučić jedini govorio istinu uvek, jedini u toj meri da danas isključivo za njega žele da čuju, samo sa njim da razgovaraju, samo njemu veruju i samo za njega glasaju.

Više je ljudi sa KiM bilo na onom fantastičnom skupu u petak, kada je 150.000 ljudi došlo ovde da pokaže da veruje i u rezultate, i u viziju i perspektivu koja se nalazi pred ovom zemljom zahvaljujući Aleksandru Vučiću, 150.000 ukupno, a među njima više ljudi sa KiM. Više nego što je ukupno bilo onih nesrećnika koje je uspeo da zavede Đilas sa sve Jeremićem i Obradovićem sedam dana ranije. Više ljudi sa KiM, predstavnika naših sunarodnika je bilo ovde u petak nego što je bilo ukupno ljudi iz čitave zemlje, inostranstva – ko je odakle doputovao, neću u to da ulazim – da pozdravi Đilasa, koji nije skupio na kraju ni kuraž da im se obrati i da ih u oči pogleda.

To vam je dokaz kome građani veruju. Kada budu naredni izbori, sećaćemo se mi prethodnih, ali na tim narednim, bez obzira na to gde mi brojali glasove, biće u biračkim odborima, biće u RIK-u i vaših predstavnika, posvedočiće kao i svaki prethodni put da je onaj rezultat koji je na papiru zapisan upravo rezultat koji je izbrojan.

Evo sada vam kažem, najnovija istraživanja govore, 50% plus za Aleksandra Vučića, za SNS, pa i za vlade koje mi formiramo. Čak, neki bi sad dodali i „šta više“, nakon ovih zajedničkih analiza šta smo napravili i ovih zajedničkih planova koje smo utvrdili pred 150.000 ljudi pre neki dan. Ta je podrška još veća nego što je ikada bila...

(Vjerica Radeta: Ha-ha-ha.)

Bilo je po 52-53% u poslednjim istraživanjima; izvinjavam se, pretposlednjim. Zna li koliko je danas? Danas je 57-58% podrške građana Srbije za Aleksandra Vučića, pa uz to vaše „ha-ha-ha“ dodajte i prst na čelo i zapitajte se gde smo u tim analizama mi, gde ćemo na tim izborima ili posle tih izbora biti mi. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Orliću.

Reč ima ministar Zoran Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Ja bih samo dodao na izlaganje gospodina Orlića da je bilo više ljudi sa Kosova i Metohije; bez obzira na to što su im zabranili da dođu i što velika većina njih nije mogla da dođe, opet ih je bilo više nego što je bilo kada su bili Đilas i Jeremić na skupu.

Vidim iz vašeg izlaganja da vi nama predlažete da je, s obzirom na to da ste nas ograničili sa svim, jedini način da mi ne izađemo na izbore. To bi, izgleda, bio jedini način da vi pobedite. Ali imam lošu vest. Izaći ćemo na izbore

i pobedićemo na izborima kada oni budu bili sa velikom većinom. I opet ćemo da oborimo sve rekorde, kao što smo obarali, jer velikom većinom narod ume da...

(Milorad Mirčić: Kako velika misao!)

Ja sam razumeo iz vašeg izlaganja, pošto ste nas ograničili sa svim, nemojte ovo, nemojte ono, još samo da ne izađemo na izbore kako biste vi mogli da pobedite. Loša vest za vas – mi ćemo da izađemo na izbore i pobedićemo vas na izborima, ali ne da ćemo da vas pobedimo sa malom razlikom, nego sa mnogo većom nego što vi očekujete.

(Milorad Mirčić: Ministre, to se zove redukcija!)

Što se tiče švajcarskih franaka i što se tiče rešenja, mi rešenja nudimo narodu. Mi pričamo sa narodom i mi ne lažemo narod. To narod ume da ceni i to pokazuju glasovi naroda kada su izbori. Tako je isto i za švajcarce.

Ja vas pozivam da vi narodu kažete vaše rešenje. Mi smo, za razliku od svih ranijih vlada, izašli sa svojim rešenjem. Imali smo hrabrost i pomogli tim ljudima i to smo pričali sa tim ljudima šta njima odgovara. Nismo mi doneli rešenje, a da oni ne znaju za to rešenje, pa da sada mi ovde raspravljamo o nečemu za šta oni možda nisu. Oni su za ovo rešenje. Ovo rešenje je ono rešenje koje je po meri onih građana koji imaju danas problem.

Tako se rešavaju problemi. Vi recite vaše rešenje, pa ćemo videti ko će biti bolji na izborima.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Ja se izvinjavam kolegini Radeti, odmah će imati reč posle pauze. Već smo probili vreme, tako da, u skladu sa članom 87. Poslovnika Narodne skupštine...

(Vjerica Radeta: E, hoću sada reč.)

Daću, nikakav problem nije, ali sada moram napraviti pauzu, već smo probili nekoliko minuta.

Ja vas molim za razumevanje. Znete uvek da izađem u susret i pustim i vreme. Nemojte da se ljutite, molim vas.

Biće i ministar tu.

(Nataša Sp. Jovanović: Gde piše da je pauza u 14.00 časova?)

Molim vas za malo razumevanja. Očekuje nas sastanak. Već kasnimo.

U skladu sa članom 87. Poslovnika Narodne skupštine, određujem pauzu u trajanju od jednog sata.

Nastavljamo sa radom u 15.00 časova. Hvala vam.

(Posle pauze – 15.05)

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa daljim radom.

Na član 8. amandman je podnela narodni poslanik Nataša Sp. Jovanović.
Da li neko želi reč? (Da.)

Koleginice Jovanović, izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Najnovija vest je, dok je u toku ova sednica, da će članovi okupljeni oko grupe „Efektiva“, kako kažu, da se lancima vežu kod prostorija Vrhovnog kasacionog suda, jer su oni nezadovoljni. Nezadovoljni su iz razloga što smatraju, a mi danas pričamo upravo o tome, da Vrhovni kasacioni sud, odlučujući pre određenog broja dana, nije doneo ispravno tumačenje kada je u pitanju prekid ugovora za kredite za stanove indeksirane u švajcarskim francima i smatraju da je to nepravda, kao i zbog činjenice da se postavlja pitanje šta će biti sa svim onim ljudima koji su već otplatili te kredite ili koji su ranije izvršili konverziju.

Pošto stalno moramo da potenciramo to da nema dovoljno vremena, ali ja ću, za to su potrebne zaista mnogo veće opservacije, da ukažem na nekoliko stvari.

Postoji Zakon o obligacionim odnosima, koji je na snazi. Evo, tu su naši pravni eksperti, i Vjerica i Jojić i drugi poslanici koji su pravnici, i znaju da se on nije menjao od 1978. godine. Ja sam našla taj podatak. Taj zakon u svom članu 394. imperativno propisuje načelo monetarnog minimalizma, odnosno nominalizma, koji bi se uklopio u ovo što traži Srpska radikalna stranka, a to je da se, a o tome govori ovaj član zakona na koji smo podneli amandman, izvrši konverzija, ali u dinare.

Ta bojazan, pre svega vas, gospodine Arsiću, ali i drugih vaših kolega, da će Srbija da trpi finansijske i monetarne posledice, da će te banke kod međunarodnih sudova da tuže Srbiju, to ne pije vodu, iz prostog razloga što država treba zaista kroz institucije, to su pre svega Narodna banka i nadležno ministarstvo, da sa njima razgovara, ali na drugačiji način i da im se lepo kaže da su oni ovde u Srbiji, kojoj već godinama za određene stvari ne plaćaju porez, kao što je porez na dodatu vrednost od kamata koje oni daju za druge kredite. Zatim, imate troškove obrade kredita, imate razne upite tih banaka na koje oni uopšte ne plaćaju kao drugi pravni subjekti, preduzeća, preduzetnici itd. I sad mi treba da se bojimo njih i da ih štitimo.

S druge strane, oni koji su ostvarili, realno, i to je sve proverljivo, kroz taj plan otplate koji su ti mučenici uzeli u švajcarskim francima, najpre je sporna ta devizna klauzula, a kamoli da se sada to konvertuje u evre. Jer, razumeli smo, i na kraju tako treba i da bude odluka, da se, u slučaju da neko u pregovoru sa bankom to želi, izvrši takva vrsta konverzije u dinare. Naši građani primaju u dinarima platu.

Na kraju, vi ste videli kako se to desilo u Rusiji, kada su, isto kroz druge spekulativne poslove... Ovo je klasična monetarna spekulacija, indeksiranje u švajcarskim francima, podmetana ljudima. Jeste, vi kažete – to je njima u tom

trenutku bilo bolje. Ali jedan običan čovek kome kaže ministar, kome kaže u to vreme guverner Narodne banke – to je odlično, uzmi to, poveden je time.

Na kraju, znaju to i kolege radikali, i ja sam o tome razmišljala, čak me je i aktuelni guverner Jorgovanka Tabaković nagovarala– odlično ti je to, uzmi kredit u švajcarcima. Bogu hvala, imala sam toliko pameti da je ne poslušam i to ne uradim, u poslednjem trenutku. Evo, Vjerica mi je svedok. Tako da sve to može i ovako i onako da se posmatra.

Sada ćete imati sutra na ulici one ljude kojima ovaj zakon ne znači ništa jer je loš i nije sistemsko rešenje.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 8. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čović.

Da li neko želi reč?

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Ja pozivam da se amandman ne prihvati, a ne mogu da ne primetim da nam amandman nije obrazložen, možda iz zanimljivog razloga što je predlagač iz Demokratske stranke.

Imali smo mi već u prepodnevnom delu sednice, čini mi se, čitanje jednog amandmana koji su predložili poslanici Vuka Jeremića, što je, takođe, zanimljivo, i Borisa Tadića. Oni zajednički imaju neku svoju grupu. Možda su se i oni u međuvremenu posvađali i raspali, kao što su se ovi dveraši slavno raspali jutros pa ih više nema. Ne znam, ali da su podneli amandman, jesu.

Evo, sada vidim i amandman Demokratske stranke, pa moram da se zapitam glasno – da nije možda reč o nekakvom bojkotu nekakvog bojkota? Ja ne znam šta to drugo treba da predstavlja i šta drugo treba da znači. Mogli su bar da se pojave i da se upristoje da nam koju reč kažu predlagači amandmana, kad su već papir podneli, da nam ovde objasne svoje ideje ili svoju motivaciju da bojkotuju rođeni bojkot. Naravno, reč je o lažnom bojkotu. Mi to ovde dobro znamo. Jer dok oni tobože bojkotuju, oni stvarno naplaćuju svoj nerad od Narodne skupštine.

Konkretno, poslanici Demokratske stranke su se, neki od njih, i danas, verovali ili ne, upisali tamo na onom papiru za evidenciju da su prisutni u Narodnoj skupštini, da su došli na sednicu, a ja od jutros ne videh nijednog u ovoj sali. Međutim, oni su se uredno upisali da podignu troškove putovanja. Mogao je bar neko od tih velikih radnika, koji je taj nadljudski napor preduzeo da podigne olovku i upiše svoje cenjeno ime i prezime kako bi ga naplatio, da uđe u ovu salu i da nam, recimo, ovaj amandman obrazloži. Ili neki drugi. Možda amandman onog lažnog Vlaha Vukadinovića, koji je takođe podneo neki amandman, ili ovaj prethodni, koji su podneli zajedno predstavnici Vuka Jeremića i Borisa Tadića. Ne znam zašto to nisu uradili kad su se već upisali sa namerom da taj trud naplate.

Ako je njima teško, ne moraju oni lično. Evo, može neko od predstavnika Dveri. I oni su se upisali da su došli na sednicu, verovali ili ne. Ja, opet, ne videh nikoga od njih. Jedan od ovih što su i danas u pratnji ovog fašiste Obradovića takođe se upisao. To sam malopre proverio. Mogao je on da pomogne kolegama, jednim, drugim, trećim, petim, ne znam, da pomogne gospodu bogu da im objasni šta rade. Međutim, ni njega u sali nema, a upisao se i on.

Gde su, šta rade, pitamo se mi. Ja sam u međuvremenu samo primetio Boška Obradovića da se pojavio na trenutak pred novinarima da potvrdi informaciju da Dveri više u Narodnoj skupštini ne postoje. Dakle, rasturili su se u paramparčad. Na spisku evidentiranih poslaničkih grupa njih više nema. Ali Obradović, veselio ga bog, onako sa osmehom od uha do uha kaže – nema to veze, mi ćemo sada da napravimo neki svoj paralelni parlament u šumici ispred zgrade, pa ćemo mi tamo da formiramo svoje poslaničke grupe, tamo gde nema nikakvih pravila i gde mi, tako, igrala se deca, izmišljamo svoje parlamente, teme, pa i nepostojeće poslaničke grupe. Mi ćemo opet da se formiramo.

Svu sreću mu želim, i njemu i ovim velikim radnicima iz „žutog preduzeća“ Demokratske stranke d.o.o., i ovima koje je kupio Dragan Đilas, o tome smo govorili danas, a možda i nije kupio. Možda je uz onu stranku, one ekologe, zelene, dobio. Danas je, čini mi se, jedan analitičar to prokomentarisao i to je vrlo dobro uradio – kada je kupio stranku, možda je uz stranku dobio i neke poslanike gratis. Znaite ono, uz polovna kola nekada dobijete i zimske gume gratis, doduše takođe polovne. Dakle, svima njima želimo svu sreću ovoga sveta.

Dok se tamo zabavljaju u šumici, dok se deca igraju, neka budu bar toliko poštteni da ne uzimaju prave, već izmišljene plate, ovde u ovom parlamentu, ako ga ne podnose. Neka ne naplaćuju putne troškove prave, već izmišljene, od ove Narodne skupštine, ako ni nju ne podnose. Neka se ne obraćaju ovde ni za paušale, ni za devizne dnevnice, pošto i dalje uredno putuju po belom svetu kada god ugrabe priliku.

Na samom kraju, konkretno Boško Obradović, onaj mali ljotićevec i fašista, neka vrati lepo sredstva dobijena od ove narodne skupštine, a ne njegove izmišljene u nekoj šumici tamo, za stan u Beogradu koji mu ovaj narod plaća. Za šta? Da razvuče osmeh od uha do uha, izađe pred novinare, malo vređa Aleksandra Vučića, malo SNS, a onda sa ostalom decom u onu šumicu ovde preko puta, da se siti zabavljaju dok pare na račun samo ležu. Ako su ih Nogo i Radojčić napustili, kako sami kažu, zbog kriminala, ja sam siguran, oni su jako dobro znali šta misle i zašto to kažu. To je tamo toliko pohlepno, toliko nezajazljivo da ja ne verujem da je bilo šta osim kriminala i moglo da bude razlog.

Što se tiče ovih amandmana, ne znam, onog momenta kada nam se obrate sa željom da nam pojasne svoje visokoumne ideje, ja predlažem da o njima

razgovaramo malo dublje. U međuvremenu, da mi ove stvari ne podržavamo. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 9. amandman je podneo narodni poslanik Miljan Damnjanović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 10. amandman je podneo narodni poslanik Nemanja Šarović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 11. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ovaj član 11. su, zapravo, troškovi konverzije i to je ključni član zbog kojeg mi tražimo da Vlada Republike Srbije povuče ovaj predlog i da narodnim poslanicima predloži jedan ozbiljan, sveobuhvatan predlog da bismo stvarno jednom zasvagda rešili ove probleme.

Čuli ste malopre da se već pojavljuje jedna grupa ovih ljudi koji su takođe bili zaduženi u švajcarskim francima, koji prete da će se vezati lancima ili ne znam šta. Dakle, ne mogu se problemi rešavati ad hok i to je ono što mi vama dobronamerno danima govorimo.

Zakoni, odnosno Vlada mora da predlaže sveobuhvatne zakone. Znate, zašto se u ozbiljnim državama kodifikuju određeni zakoni, pre svega iz građanske oblasti i krivičnopravne, naravno? Zato što to sprečava da se može desiti neko delo koje već nije obuhvaćeno zakonom, i to je ta prava pravna sigurnost.

Mi sad u državi Srbiji, niko ne zna... Zna šta je napisano u okviru kog zakona, šta je predviđeno kao ovo ili ono delo, ali desi se nešto čega nema i onda mi idemo sa nekim akcijama – neki drugi idu, mi ne idemo – sa nekim akcijama da se prikupljaju potpisi, više se ne zna ko predlaže zakone. Naravno, sve je to regulisano i nemamo mi ništa protiv i da sa određenim brojem potpisa mogu da se predlože zakoni i da svaki narodni poslanik predlaže zakone, ali suština funkcionisanja podele vlasti je da Vlada Republike Srbije predlaže zakone, da se o njima raspravlja u Narodnoj skupštini i da se u Narodnoj skupštini o tim zakonima glasa.

Mi kao opoziciona politička partija ne glasamo za vladine predloge, ali verujte, kad biste nas fascinirali nekim predlogom, da mi kažemo – bravo, ovo je zaista predlog zakona kojim se rešavaju svi problemi iz ove oblasti, mi bismo za to glasali, zato što smo mi narodni poslanici i što želimo da radimo u interesu naroda.

Ovaj zakon, kolokvijalno rečeno o švajcercima, da ne govorim ceo naziv, nije rešenje za najveći broj ljudi koji su se zadužili u švajcarskim francima. Nije rešenje, i niste nas ubedili i nemate argumente da nas ubedite da nismo u pravu.

Niko neće od vas da govori o tome šta sa više stotina ljudi koji su ostali bez stanova za koje su već bankama isplatili od 50.000 do 80.000 evra. Ko će tim ljudima nadoknaditi štetu? Ostali bez stana, ostali istovremeno bez sredstava koja su otprilike u iznosu koštanja tih stanova.

Vi niste išli na rešavanje suštinskog problema i pitam se, pitam vas – za koliko dana ćemo imati izmene ili dopune ili izmene i dopune ovog leks specijalisa? Šta ćete raditi sa ovim ljudima koji se vežu lancima u Vrhovnom kasacionom sudu? Da li ćete njima reći – baš nas briga, vežite se, ne morate nikada da se odvežete? Ili ćete prebrojati koliko je to ljudi, koliko je to porodica, pa ćete onda procenjivati da li treba da im se pomogne ili da ih ostavite, neću da kažem da im se ne pomogne, nego prosto da ih ostavite neka rade šta god hoće? To je neozbiljan odnos države prema narodu.

Ja kad kažem i mi kad kažemo „narodu“, mi ne mislimo nikad na 17.000, na 5.000, na ovoliko ili onoliko ljudi. Mislimo na svakog državljanina Republike Srbije. Vlada kroz svoje predloge, a Skupština usvajanjem tih predloga mora da vodi računa da zakoni budu takvi da zadovolje interese najvećeg broja svih državljana Republike Srbije.

Znate, ljudi ko ljudi, uvek će se naći neko nezadovoljan iz ličnog razloga, iz ovog ili onog razloga, ali kada vi neki problem rešite suštinski, onda to ne može imati neke negativne konotacije. Problem je u tome što ste vi svoj odnos prema rešavanju ovog problema pokazali i u toku one rasprave načelne, a i danas.

Dakle, narodni poslanici vladajuće većine mogu na prste da se izbroje. Nema ih više od 20. Dakle, toliko o tome koliko ste zainteresovani da probleme rešite. Ministar Đorđević je tu, učestvuje u raspravi, ali ovo je ipak uža specijalnost, resor ministra Siniše Malog. Bio je tu, ne kažem da nije, ali ministar ne može imati prečeg posla od posla boravka u Narodnoj skupštini i razmene argumenata sa narodnim poslanicima.

Argument da je ovaj zakon dobar nije u tome – videćete vi kad mi izađemo na izbore, gde ćete vi biti, gde ćemo mi biti. To nije argument. Mi ovo ne radimo samo da bismo bili neki statistički broj u ovim vašim nameštenim anketama. Ne, mi radimo da bismo što je moguće većem broju građana Srbije, državljana Republike Srbije pomogli. Vi znate, za nas su glasali i glasaće u još većem broju birači Republike Srbije. Glasali su i za vas, nije sporno, ali ne možete vi sad da procenjujete – ovi što su štrajkovali, ako im donesemo zakon, onda će oni i njihove porodice glasati za nas, pa ajde da to uradimo. Ne rešava se to tako.

Pitam vas, ministre – da li ste u međuvremenu saznali kako ćete pomoći ovim ljudima zaduženim u švajcercima koji su se vezali lancima i kako ćete pomoći ljudima koji su ostali bez stanova i bez desetina hiljada evra? Vi ovde predviđate u članu 11, čije mi predlažemo brisanje, da će od ovih troškova

konverzije država iz budžeta uplatiti 15% od iznosa nekog koji će se ovde izračunati itd.

Vi na ovaj način zaista dovodite građane Srbije, narod Republike Srbije u situaciju da počinju jedni protiv drugih da reaguju. Znate, nešto slično je bilo kada je Mlađan Dinkić gasio naše državne banke. Onda su, uglavnom su žene zaposlene u bankama, i one su tada protestovali protiv Mlađana Dinkića i protiv tih zaista strašnih odluka da se naše banke, ničim izazvane, ugase, da bi on nama doveo ove zelenaške, koje sada deru kožu narodu sa leđa. Onda su te žene koje su imale 20-30 godina radnog staža u bankama, zima je bila, izlazile ispred svojih banaka da protestuju i većina njih su bile obučene u bunde. Zima bila. Šta je to strašno što neko radi 20 ili 30 godina da je mogao sebi priuštiti i da kupi bundu? Šta su tadašnji mediji radili? „Bundašice protiv vlasti“, pa su okrenuli narod da navija za Dinkića i za gašenje naših banaka jer, bože moj, šta ima da protestuje neka žena koja ima bundu.

Vi na ovaj način banalizujete rešavanje ovog problema. Verujte, mi ne banalizujemo kada kažemo, vi, ministre, ne šetate među narodom osim na partijskim sastancima, što nije mišljenje i stav, to vam je jasno, ali verujte, ne samo da ljudi kažu – hoćete vi tamo da kažete u Skupštini da vratite i meni kredit, ja sam uzeo kredit u evrima, neka i meni država plati 15%? Ide se i dotle da ljudi kažu – ja sam uzeo 3.000 evra, 5.000 evra potrošačkog kredita u dinarima, pitaj tamo ministra hoće li nam vratiti država 15%.

Dakle, vi ste ovim zakonom doveli do toga da ljudi više nemaju solidarnost jedni prema drugima, već suprotno od toga, kaže – šta me briga, tebi će država platiti 15% tvog kredita.

Niste rešili problem. Ministre Đorđeviću, konsultujte se sa predsednikom Vlade, sa ministrom Sinišom Malim, u ime Vlade povucite ovaj predlog. Spremni smo već od naredne nedelje da raspravljamo o novom predlogu, ali da zaista tim predlogom obuhvatite sve, a ne samo neke, nemam pojma kako probrane. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar, gospodin Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Prvo da vam kažem da i te kako idem među narod, i te kako se krećem, i te kako dobro znam koji su njihovi zahtevi, koji su problemi koje imaju, jer to je jedini način da pomognete narodu – da budete među njima i da čujete njihove probleme.

Što se tiče zakona i što se tiče mera koje Vlada Republike Srbije radi, pričali smo već o tome. S najboljom namerom da rešimo nešto, mi i preduzimamo mere i radimo u interesu naših građana, svih onih koji imaju probleme. Naš zadatak je da pomognemo njima. Ovo je način da se pomogne tim ljudima koji su naišli na ovaj problem.

Da li će biti nezadovoljnih? Uvek će biti onih koji će biti nezadovoljni, ali ja očekujem od vas da vi kažete vaš konkretan predlog. Mi samo slušamo o tome da kažete da treba da se povuče predlog, da imate predlog, a mi predlog još nismo čuli. Kao što nismo čuli ni predlog ove druge strane koja danas nije ovde. I oni pričaju da imaju rešenje tog problema, ali nikako da čujemo to rešenje tih problema. Uostalom, oni su bili na vlasti. Dovedi su do toga i nisu našli za shodno čak ni da se pojave, da se obrate i da kažu koji je njihov predlog, što govori više o njima.

Mi smo danas ovde da raspravljamo o tome kako i na koji način da pomognemo ovim ljudima. Ovo je jedan od predloga kako može njima da se pomogne. I ono što suštinski pravi razliku, to je da ga nismo doneli u nekoj kancelariji i da oni nisu savetovani, da oni su bili „za“. Oni su bili i te kako tu, i te kako su pričali sa nama, i te kako su govorili šta je to što je njima potrebno. Ovo je rešenje sa kojim su i oni bili saglasni.

Nije tačno da nisu obuhvaćeni i oni kojima je oduzeto nešto. Onima koji su ostali dužni u švajcercima, pored toga što je bilo izvršenje, i njima će biti smanjen dug. Znači, mi smo gledali bukvalno svakome da izađemo u susret.

Kažem još jednom, i podvlačim, oni su bili za ovo rešenje i ovo rešenje je kompromis tri strane – države, građana i banaka.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pravo na repliku koleginica Radeta.

VJERICA RADETA: Ne znam, vi kao da nas ne slušate, ministre Đorđeviću, i danas, i bili ste i onaj dan kada se pričalo u načelnoj raspravi. Prvo, predsednik naše poslaničke grupe Vojislav Šešelj je vrlo precizno izneo naše stavove. Mi smo imali manje vremena, pa smo takođe o tome govorili i vrlo konkretno smo rekli na koji način se ovaj problem može rešiti.

Dakle, prvo, ovaj drugi stav ovog člana, čije ja brisanje predlažem, treba da stoji da će ovih 15%, kao i ovaj ostatak, platiti banke, a ne Republika Srbija, a ne budžet Republike Srbije. Vi ko đavo od krsta, kako kaže narod, bežite od kritičkog razgovora sa bankama.

Kažete – razgovarali ste sa ljudima. Sa koliko ljudi, sa svima? Niste razgovarali sa svima. Ali nije ni to svrha, ni način rada i funkcionisanja Vlade. Vi treba da primetite problem i da ga vi predložite.

Kažete da mi nismo dali konkretan predlog. Jesmo. Mi smo rekli – donesite nov predlog zakona. Nema više konvertovanja, nego isključivo krediti u dinarima. Nema država nikakvu obavezu da vraća nikakve kredite, već to moraju da rade banke. Banke moraju iz svog ekstraprofita da obezbede ta sredstva, jer dobijaju ekstraprofit a ne plaćaju državi porez. Banke taj ekstraprofit iznose iz države Srbije. Da se svi ugovori raskinu, da se jedan po jedan predmet analizira, da se vidi koliko je po kojem ugovoru ko bio zadužen u tim švajcercima, pa ako je neko bio zadužen 50.000 švajcaraca u dinarskoj

protivvrednosti tada, tada mu se računa, a ne sada, a on je u međuvremenu vratio protivvrednost od 70.000, onda se kaže – e, banka treba da ima svega 2,5-3% kamate, pa da vidimo je li ti banci duguješ možda još pet hiljada dinara, ili banka tebi duguje 55.000, što bi bio mnogo češći slučaj.

Eto rešenja, gospodine ministre Đorđeviću, i pravnički i ekonomski, u svakom smislu precizno, tačno i jasno.

PREDSEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, ministar Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Samo da konstatujem, ja sam mislio da ste vi bili borci protiv komunizma, a vi nas vraćate u komunizam. Sve što ste vi rekli jeste spisak lepih želja i stvarno lepo deluje svakom onom ko paušalno dođe do predloga nekog rešenja. Zna i sami da sve što ste nabrojali, jednostavno je neprimenjivo. Moguće je u nekom totalitarizmu, u nekom sistemu gde je moguće da vi nekoj banci koja je u privatnom sektoru naložite neke mere, i to sve retroaktivno i da menjate zakone retroaktivno, ali to se zove potpuno drugačijim imenom. Mislim da vaš lider zna, pošto je on vrlo vičan svemu tome, kako i na koji način se to zove, a mislim da je on bio pobornik baš protiv takvih režima.

Ostao sam vam dužan samo jednu stvar koju nisam rekao malopre, a to je o Siniši Malom. Ministar Siniša Mali je na službenom putu sa našim predsednikom u Kini, gde treba da potpiše vrlo važne državne ugovore i to je razlog zašto nije on ovde. A mogu slobodno da vam kažem u njegovo ime da mu je sigurno vrlo žao što nije mogao da bude do kraja ove rasprave. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, narodni poslanik Milorad Mirčić. Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Član 107.

Gospodine Arsiću, ja vas molim da upozorite članove Vlade na to kako se obraćaju narodnim poslanicima. Njihovo obraćanje mora da bude sa uvažavanjem. Ne mogu oni ovde da drže lekcije ko je za to da se vrati komunizam i ko poznaje a ko ne poznaje, čiji lider poznaje taj sistem ili čiji lider ne poznaje.

Ministre, malo ste prekoračili ovlašćenja i način ponašanja članova Vlade. Nemojte nama radikalima da držite predavanje i da nama spočitavate da mi želimo da vratimo komunizam. Pa vi ste i vaša vlada vratili imovinu onima koji su je dobili na protivzakonit način pre 30, 40, 50 i 60 godina. Pa gde ima u svetu takav primer? Vi ste to uradili. Vaša vlada je to uradila, ministre, a ovde ne možete jednim ljudima koji su izbačeni iz svojih stanova, iz kuća, oduzeta im imovina pre nekoliko godina, ne možete da vratite. Bar da krene sudski postupak ispočetka, da se na sudu dokaže to. Ne, šta vas boli briga. Najlakše je...

Vi mislite da ste toliko moćni. Pa valjda ste svesni činjenice da se sve menja u Srbiji, pa i vlast. Videćete kada dođete sa druge strane kako vam se to vraća sa kamatom.

Setite se samo kako su seirili, evo, ovde je gospodin Ristićević, može da vas podseti kako su Nataša Mičić, Gordana Čomić i ostali, kako su vodili Skupštinu, kako su se ponašali njihovi ministri, a vidite sad kakvi su. Sad trče s kraja ulice da sretnu nas radikale da nam se jave. Misle da smo im zaboravili. Nismo zaboravili. Upropastili su Srbiju.

Nemojte tako da se ponašate, ministre. Vodite računa o svom ponašanju. Kad ste na vlasti, tada čovek treba da vodi računa.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Mirčiću, vi ste vaše pravo iz Poslovnika po članu 107. iskoristili za repliku, tako da smatram da nemam obavezu da vam odgovorim.

Pravo na repliku, koleginica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ministre, danas sam pre podne davala besplatno neke savete i podučavala. Evo i vama ću. Dakle, totalitarizam, znate kako slikovito izgleda? Kad neko kaže – ja ću da vam vratim kredite za koje ste se zadužili za vreme nečije lopovske vlasti. Ja ću da dovedem tu i tu fabriku. Ja ću da uradim to i to. Ja ću, ja sam, ja ću, ja sam. E, to je totalitarizam, a vi prepoznajte tu onoga kome je tu mesto.

Dakle, kako vi kažete da je komunistički da se ne može privatnim bankama, da ne može država da se meša u rad privatnih banaka? A za šta služi Narodna banka? Za šta služi Zakon o Narodnoj banci? Za šta služe nalozi Narodne banke tim privatnim bankama? Mi vam uporno govorimo, razgovarajte sa tim privatnim bankama, ali vi nećete, pa sad ostavljate mogućnost asocijacija svakom od nas. Zbog čega vi to štitate, konkretno, koju banku i ko? Koju zaista štitate banku, zato što nećete s njima da sednete i njima da kažete – naš pravni sistem od vas traži to i to? Ako vam se sviđa, nastavite da radite. Ako vam se ne sviđa, izvolite, idite. Je l' to komunizam? Vi ste nešto pobrkali. Niste bili na času, ministre, izgleda.

Dakle, vi govorite da je nemoguće primenjivati neki zakon retroaktivno. Ministre, konsultujte pravnike oko sebe. Retroaktivnost postoji kao ustavna kategorija. Treba je izbegavati, ali vi je, recimo, ne izbegavate kod vraćanja oduzete imovine. Vi primenjujete zakon koji su doneli žuti u vreme kada su narodni poslanici stranke kojoj sada pripadate bili članovi SRS-a, kada smo sa ne znam koliko argumenata ubeđivali tadašnje vlastodršce da takav zakon ne sme da se donese, kada smo iznosili pravne i političke i ekonomske i sve moguće činjenice i argumente da ih u to ubedimo i kada ste se vi kleli u kampanji da će i taj zakon biti jedan od zakona koji se više neće primenjivati, a

sad ga primenjujete do te mere da je nedavno osvanulo u novinama da je imovina vraćena naslednicima nekog fašiste, iz Novog Sada beše ili negde.

Dakle, ministre, nemojte sa nama da razgovarate paušalno. Govorite argumentima, jer i mi govorimo argumentima, a naš glavni argument je da ovaj predlog zakona morate povući iz skupštinske procedure, a kad budemo govorili o izmenama ili o nekom novom leks specijalisu, samo ćemo čitati ono što ste vi pričali i podsećati javnost na to. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 11. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Rističeviću, izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, za razliku od Boška Ljotića, Boška Levoručice, koji se svojevremeno...

Zašto Boško Levoručica? Sad ću vam objasniti. Svojevremeno se sa muškim članovima Dveri, a mislim da su kod njih žene malo više muškarci, ali tamo vizuelno primaju samo muškarce, dakle vizuelno su zadovoljili tu formu, Boško Ljotić sa svojim saradnicima se zakleo u Manastiru Hilandar toj velikoj srpskoj svetinji, svetskoj svetinji, da neće formirati stranku. Da će biti porodična organizacija i da nikada neće formirati stranku. Zakleo se na Trojeručicu, na svetinju, i pri tome uzeo 5.000 evra u ime porodične organizacije da ne bude stranka i, naravno, slagao. Slagao je sveštenstvo i zato ga sa pravom zovu, zbog te zakletve, Sveti Boškić Levoručica.

Dakle, taj Boškić Ljotić Levoručica nije ovde. Ja sam u obavezi prema njegovim biračima, prema njegovim prvim članovima... Ja čak mogu da kažem da su određeno vreme bili simpatični, kad su gurali porodicu u prvi plan kao neku vrstu svog programa, kad su bili vernici, kad su bili vernici koji su izdali svoju veru, svoju svetinju sada.

Ja ga se sećam kad se ovde zdušno zalagao protiv stranih banaka. Meni je to bilo simpatično. Jeste da je on to malo prepisao od onog Pernara tamo iz Hrvatske, a njima samo još fali Tompson da na onim protestima otpeva himnu i da budu kompletni. Podršku Zagreba imaju, imaju podršku Prištine, Tirane itd., a oni nas grickaju ko pirane. Dakle, to barem pokušavaju, da oteraju strane investitore itd.

Znači, on se zdušno zalagao protiv stranih banaka. Ja moram priznati, meni je to bilo simpatično, zato što i ja mislim da one surovo eksploatišu domaće stanovništvo, ali on šeta sa onima koji su doveli te strane banke. Dakle, on sa njima šeta, sa Đilasom, šeta sa Jeremićem, sa Borkom Stefanovićem, prodavcem NIS-a itd. On sa njima šeta, upravo sa onima koji su doveli strane banke. On se zdušno zalagao za domaće bankarstvo, a danas šeta sa onima koji su ugasili domaće banke da bi doveli strane i onaj ostatak zadužili, po principu drpokratske stranke Bojana Pajtića, Gorana Ješića i ostalih.

On je meni bio na određen način tada simpatičan. Ja nisam nešto evrofil preteran, a on je više nego evroskeptik. On se zalagao protiv Evropske unije. Sveti Boškić Levoručica bio je protiv EU. Ja mislio da je to čovek od stila, da je to čovek od reči, neće je pogaziti, a danas sedi uz skute Dragana Đilasa, koji se hvalio u Briselu zajedno sa Jeremićem kako su oni protiv ruskog uticaja na Balkanu i u Srbiji. Znači, ovamo si protiv Evropske unije, a šetaš sa Demokratskom strankom, koja je isključiva i jedino u EU vidi partnera. Ovamo si za Rusiju, za odnose sa Rusijom, a šetaš sa onima koji su dokazani borci u borbi protiv ruskog uticaja.

Taj isti Boškić Levoručica, sećate se, zalagao se ovde protiv masona, tajnih društava. Ja ne znam da li su masoni dobri ili loši, ali je on napao Vladu, da u Vladi sede dva masona. Opet kažem, ne znam koliko su to loša društva, loši ljudi. Sve vreme pored njega je sedela masonka Marija Janjušević, sve vreme, članica Velike ženske lože Srbije, majstorica treći stepen, predsednica Suda časti Velike ženske lože u Srbiji. Nisam ni znao da postoje ženske lože, ali sad znam.

Taj isti Boško Ljotić Levoručica se ovde zalagao, kao vernik, za pravoslavlje itd. Meni je, kao pravoslavcu, to bilo simpatično, ali, gle čuda, on šeta sa Borkom Stefanovićem, čiji je plakat u političkoj kampanji bio sviranje gitare pored spaljenog krsta. On šeta sa onima koji pale krst. Dakle, kako verovati tom čoveku da je iskreno bio protiv stranih banaka? Ja sam u dilemi.

Podržavam to što država... A država je zajednica ljudi, država je bedem od nepravde i nesreće za ljude koji je čine, država štiti ljude i ljudi treba da štite državu, građani ove države treba da štite državu i država treba da štiti građane. Nije ovo prvi put da će država da zaštiti građane. Već ih je štitila po pitanju Agrobanke, Univerzal banke, Razvojne banke Vojvodine. To su one banke što su ih upropastili Boškić, Đilas i njegovi prijatelji.

Slažem se da država treba da pomogne. Ali, gospodine ministre, treba pomoći i seljacima. Dakle, seljaci imaju velike dugove, baš zahvaljujući zakonima i propisima „žutih“, stranke bivšeg režima, drpokratske stranke, koji su propisali to obavezno osiguranje i narasli su dugovi na 240 milijardi. To je nenaplativo. To je preko dve milijarde evra. Molim Vladu Republike Srbije da zaštiti i te građane.

S obzirom na to da je prosečna starost nosioca poljoprivrednog gazdinstva 61 godina, ti ljudi treba da likvidiraju te dugove da bi išli u penziju. Da li je vama, državi, svejedno da li će ići u penziju ili će biti primaoci socijalne pomoći? Dajte da odu dostojanstveno u penziju, da tih 11.000 dobiju penziju, a ne socijalnu pomoć. Danas je socijalna pomoć veća nego seljačka penzija. To je loša poruka, da je bolje biti socijalni slučaj nego seljak.

Zato predlažem da ove dugove, ako ne u potpunosti otpišete, da otpišete kamatu i naplatite samo 5% duga, da vratite dostojanstvo seljacima, da vratite

tom državotvornom delu naroda dostojanstvo i da mogu mirno da idu u penziju, da mogu da se leče, jer u te dugove ulaze dugovi za PIO i za zdravstveno osiguranje.

Broj osiguranika poljoprivrednika imao je 589.000 gazdinstava, a sveo se na 94.000, što znači da je gotovo 500.000 neosigurano ili duguje zdravstveno osiguranje, više ne može da plaća, jer kada plaća, to ide u dubiozu i on ponovo nema pravo da se leči. Onda mora zdravstvene usluge da plaća i da umre na brzinu. Često seljaci dugo ne boluju. Kada prestanu da rade i kad više nisu sposobni za rad, oni se kao iz protesta povuku tamo negde pozadi na imanje i iz protesta umru, jer više ne mogu da doprinesu svojoj porodici, svojoj državi. Vreme je da i država njima nešto vrati.

Slažem se da obeštetimo, da na neki način smanjimo štetu ovima koji duguju bankama za švajcarce. Dajte da pomognemo i poljoprivrednicima, tom državotvornom delu naroda koji preko brvna ide, trči na biračka mesta da glasa za one za koje misli da će najviše da štite državu, njegovu njivu, njegovu šljivu, njegovu državu, njegovu zastavu. Dajte da probamo da te dugove svedemo na neki normalan iznos koji može da se plati. Neki dinar ćete dobiti u Ministarstvu finansija, a sa druge strane ćete imati i nove tekuće prilive u PIO fondu i zdravstvenom osiguranju. Zato ja apelujem da pomognemo svim građanima, jer oni su zajednica koja čini ovu državu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 11. amandman je podneo narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima narodni poslanik Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministri, samo kratko želim na nešto da ukažem. Pre svega, predlažem da se ovaj amandman ne prihvati. Apsolutno se slažem sa mišljenjem Vlade da se isti odbije iz razloga koji su navedeni u obrazloženju, a čija je osnova i da su već predviđena sredstva za sprovođenje ovog zakonskog rešenja.

Naravno, Đorđe Vukadinović, umesto da radi svoj posao i da bude danas u sali kada je već podneo amandman, on uredno prima poslaničku platu koju koristi da bi putovao po Srbiji i da bi afirmisao Savez za Srbiju. Pa znate šta? I u tom Savezu za Srbiju se nalaze ljudi koji su mogli da predlože neko rešenje i koji su u neko vreme bili svesni tog problema.

Na kraju krajeva, može da priča ko šta hoće, ipak su Aleksandar Vučić i ova vlada, na čelu sa Anom Brnabić, bili ti koji su prvi otvoreno govorili o ovom problemu, ali su prvi i predložili rešenje, kakvo-takvo. Rešenje može biti odlično, može biti manje dobro, svako rešenje može i treba da se kritikuje da bi bilo još bolje, ali nemojmo da zaboravimo da su upravo oni ljudi koji su predlagali ovakve amandmane, a koji nisu danas u sali jer uporno pokušavaju

da bojkotuju, do te mere licemerni da nisu tu ni da bi svoje amandmane obrazložili. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, koleginja Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ja sam na Kolegijumu u Narodnoj skupštini zamolila prisutne šefove poslaničkih grupa i predsjednika Narodne skupštine da skrenu pažnju poslanicima vlasti na nešto što je suprotno članu 107. našeg poslovnika. Svi mi narodni poslanici moramo da vodimo računa o ugledu Narodne skupštine. Svi mi moramo da učinimo da se ugled Narodne skupštine u narodu vrati, jer je, nažalost, uništen. Nekoliko poslanika vlasti je danas o tome govorilo, pa sad mi je ovo bilo na kraju prosto razlog da mora to da se kaže.

Kažete – ovi što neće, što bojkotuju, što neće da dolaze u Skupštinu. Prvo, svaki narodni poslanik ima pravo da bojkotuje. To je njegovo pravo. Naravno, onda nema pravo da napada nekoga drugog koji ne bojkotuje, ali to nije tema. Tema je nešto drugo.

Ne možete vi da kažete da onaj ko ne učestvuje u ovoj sali u radu Narodne skupštine, ne znam, prima neku platu, prima dnevnice itd. Ljudi moji, dnevnice u inostranstvu, o kojima govorite, gde narodni poslanici idu na put, jesu 15 evra. Je l' tako? Sada kada čuju građani da neko ide, neki poslanik ide u inostranstvo da ubira dnevnice, misliće – koliko li ovi dobijaju para?

Nemojte da idete na štetu cele Narodne skupštine da biste rekli nešto negativno za ove šetače. Ima o njima šta da se kaže. Ima među njima i kriminalaca i kradljivaca mandata i ovih što prave poslaničke grupe, što sada dolaze u Narodnu skupštinu i oni koji nisu izlazili na izbore i mnogo toga ima o njima da se kaže i za mnogo toga oni treba da odgovaraju. Mi čekamo otkada da imamo jednu sednicu Narodne skupštine da raspravljamo, recimo, o tome da li ćete skidati imunitet Bošku Obradoviću zbog onoga što je upao sa sekirama, sa motornom testerom, što je provaljivao u zgradu Javnog servisa itd.

Završavam. Molim vas najbolje, nemojte da sami učestvujete u rušenju ugleda Narodne skupštine da biste rekli nešto loše za one koji ne učestvuju u radu u ovoj sali.

PREDSEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, kolega Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala. Član 103.

Mislim da je bilo prostora, gospodine predsjedavajući, i ovo je bilo preko dva minuta, ali to je manji deo problema, da i ovde reagujete. Mislim da je stvar nerazumevanja, koja se jednostavno otklanja. Ako neko nije razumeo šta je naša poruka i šta je naša motivacija, siguran sam, mogli ste to da objasnite u dve rečenice.

Dakle, mi dajemo napomene sa svoje strane upravo zato što čuvamo ugled ovog doma. To je naša motivacija. I rečima koje koristimo mi upravo stajemo iza ugleda ovog doma.

Na šta smo mi ukazali, da se oko toga razumemo? Ukazali smo na činjenicu da neko navodno, tobože nešto ovde bojkotuje, a onda kada bude član delegacije koja ima neki sastanak ili drugi državni posao, službeni, u nekoj zemlji na nekoj destinaciji koja tom koji navodno bojkotuje deluje interesantno pa bi hteo da ode malo tamo da vidi put, što se kaže, onda ne bojkotuje. Pa onda uzme lepo kartu, koju mu plati Narodna skupština, pa ode na tu neku lepu destinaciju da tamo kao nešto radi, a ne radi ništa, pa provede 10 dana nekada u hotelu, koji mu takođe plati Narodna skupština, onda sve to plate građani Srbije i na sve to dobije i te dnevnice, koje su zaista u iznosu od 15 evra.

Naše pitanje je – kakav je to bojkot? Kakvo je to zamajavanje javnosti? Je li oni bojkotuju ili ne bojkotuju? Neka bojkotuju, što se nas tiče, do mile volje, ali hajde onda da ne prave trošak ovom narodu tako što uzimaju avionske karte, idu u te hotele, uzimaju i te devizne dnevnice, koliko god da iznose, i onda kažu – ma ne, ja ovde nešto bojkotujem.

Što se tiče ovih koji su sada predložili tu neke amandmane, verujte, nas najmanje na ovom svetu zanima šta oni sad rade i kud se smučaju. Da li Đorđe Vukadinović ponovo pokušava da za tezgju napravi neko lažno istraživanje pa da onda opet tamo nekome objašnjava – eto, samo što nije pao u Beogradu Aleksandar Vučić, evo ga na 30%, pa onda kada dođu izbori – pa taj Aleksandar Vučić predvodi listu koja osvaja 46%. Kako će on to da objasni i kome, to je njegov problem. Naš problem je da se o ovom domu ovde vodi računa.

Naš problem je da se ta slika, koja jeste kod dela građana ne tako sjajna, popravi. Između ostalog, štitimo integritet time što ukazujemo ko ga ruši i kojim sve nedelima. Mislim da je sada bilo dovoljno jasno i to ste i vi mogli da objasnite, ali sada verujem da nikakve više nedoumice nema. Jesam li u pravu?

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Orliću, zaista ne znam šta da odgovorim o bojkotu napola.

Po Poslovniku, kolegistica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Član 27. stav 1.

Opet građani dobijaju drugačiju sliku u odnosu na ono što je realno stanje. Prvo, ne znam koja to delegacija boravi 10 dana u belom svetu. Drugo, vi dobro znate kakvih je bilo problema ovde sada sa delegacijama kada je Šormaz, inače NATO lobista, pokušao da spreči Natašu Jovanović, poslanika SRS-a, da ide na službeni put, pa smo mi intervenisali kod predsednika Narodne skupštine, pa je onda morao da potpiše, da prihvati da i Nataša ide kao član delegacije.

Nešto drugo sam htela da kažem. Ne idu ti ljudi, ti narodni poslanici na službeni put zato što im padne na pamet, nego zato što su na spisku, zato što ih se poziva da se pita – da li hoćete kao član delegacije da idete?, i to na kraju potpisuje predsednik Narodne skupštine. Dakle, niko tu nikome ništa ne otima.

Imali smo jednu incidentnu situaciju kada je Branka Stamenković otišla sama pa je naknadno morala da joj se plati avionska karta zato što je, takođe, neko hteo da je izbegne. To što je ona otišla u Strazbur pa je tamo pričala nešto što je potpuno suprotno interesima države Srbije, to je jedna vrsta problema ili druga vrsta problema.

Najljubaznije vas molim, i krajnje dobronamerno, zbog svih nas, zbog ove narodne skupštine, nemojte govoriti loše o Narodnoj skupštini. Ionako narod nema dobro mišljenje o nama, ali vidite, takvim izjavama koje se ovde čuju... Malopre komentarišete – ne znam, kolega, šta da kažem o tom polovičnom ili ne znam kakvom bojkotu. Gde su vaši poslanici danas koji nisu tu?

Narodni poslanik danas može da bude službeno odsutan. Može da ide da obilazi ove što će da se vežu lancima zbog švajcaraca. Mogu da idu da obilaze srpska sela. Mogu da idu po svojim partijskim obavezama, jer smo ovde svi po partijskoj liniji. Nemojte to da radite. Vaše klupe su malo punije nego ove potpuno prazne. Nemojte da nas terate da mi sada pričamo nešto što ne želimo i da otvaramo temu koja nam trenutno nije tema.

PREDSEDAVAJUĆI: Koleginice Radeta, sada ipak moram da odgovorim.

Nije ovde reč o poslanicima koji bojkotuju rad Narodne skupštine. To je njihovo političko pravo i ja smatram da ijedno pravo, koje im pripada kao narodnim poslanicima, treba da ostvaruju. Kada sam rekao – dopola, ne može da dođe narodni poslanik, ni moralno, može, da dođe do sale gde se prijavljujemo, uredno potpiše da prisustvuje sednici i napusti zgradu Narodne skupštine. Isto tako, ako već bojkotuje rad plenarnog zasedanja, neka nastavi sve vrste bojkota osim onog najvažnijeg, a to je da održava kontakt sa građanima koji su glasali za njega. Znači, ja sam na to mislio kada sam rekao bojkot dopola.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje? (Ne.)

Povreda Poslovnika, kolega Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Član 104, pošto je ono maločas bilo, pa ne baš ukazivanje na povredu Poslovnika nego replika meni, je l' tako?

Dakle, niko od nas, kojih, uzgred budi rečeno, i u ovom trenutku ima nekoliko puta više u sali nego vas, ali to nije važno, niko od nas nije rekao da mi ovde pričamo na temu da li je nekom nešto oduzeto, uskraćeno, poklonjeno. Svi znaju kako se postaje član skupštinskih delegacija.

O nečem drugom govorimo sve vreme. Pričamo o foliranju. Pričamo o pretvaranju, kada neko od pripadnika bivšeg režima ovde prodaje maglu priča kako nešto bojkotuje, a ne bojkotuje ništa, jer onda šeta po belom svetu. Pa na primer – jesu li Sanda Rašković Ivić i Aleksandra Jerkov sedam dana išle u Dohu nedavno? Je li to bilo blizu? Koliko je koštala ta karta? Ko im je to platio? A gde su odsele? I na sve to, pitanje – je li pričaju da su u bojkotu? To je suština stvari, da li one pričaju da su u bojkotu. Na to mi ukazujemo ovde. Je li su dobile te devizne dnevnicke? Jesu i to. Ništa mi slagali nismo.

Mi samo govorimo da je to ono što srožava ugled Narodne skupštine u očima građana, kada se tako neodgovorno ponašate. Sve to radite, u svemu tome uživate, sve vam to narod plati, a vi ne budete poštteni da kažete – jesam, ja sam narodni poslanik i radim taj posao. Vi kažete – ne, ja bojkotujem. Pa se onda ti isti, evo sada proverite onaj spisak koji se nalazi na ulazu, nađu dovoljno pametni da i danas potpišu da su došli na sednicu. Eno su tamo njihovi potpisi na spisku. Proverite ima li tu poslanika Demokratske stranke, proverite ima li tu poslanika Dveri. Ja vam tvrdim da ima. A gde su danas u sali i što su se onda upisali ako u salu ušli nisu?

I vi i mi znamo šta je odgovor. Odgovor je – da bi naplatili putne troškove. Za nekoliko hiljada dinara oni to rade, a onda opet tamo viču – ja sve ovo bojkotujem. Ja se ovde ne pojavljujem. To je cena ponosa kojom se srožava ugled Narodne skupštine. I na to ukazujemo mi. Đilasovi, Jeremićevi, Obradovićevi poslanici to rade i ne treba u tome da se prepozna, niti oseti ugrožen niko od vas ovde prisutnih.

Ako treba u nečemu da se nadmećemo, možemo i u poznavanju zakona i u broju prisutnih poslanika, nije problem. Ali da čuvamo Dom Narodne skupštine i da čuvamo institucije od tih što mašu testerama i vešalima, to ćemo da radimo svaki put i nemojte da mislite da će bilo koje lažno ukazivanje na povredu Poslovnika da nas u tome spreči. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima kolegница Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Možemo mi da se nadmećemo i u bacanju kamena s ramena. Nije u tome problem. Radi se o nečemu drugom.

Narodni poslanici koji učestvuju u delegacijama treba tamo da idu ukoliko žele. Recimo, SRS je vrlo ponosna na naše narodne poslanike koji učestvuju. Aleksandar Šešelj u Savetu Evrope, na Parlamentarnoj skupštini, svaki put ide na zasedanje i svaki put tamo iznosi stavove koji su u interesu Republike Srbije. Zastupa interese Rusije, koju su izbacili iz Saveta Evrope. Zastupa stav da je KiM sastavni deo Republike Srbije. Suprotstavlja se onoj Ruži, kako joj je prezime, ustaškinji iz hrvatskog parlamenta. Nataša Jovanović ode na samit NATO-a, pa onda tamo iznese stavove potpuno suprotne od onih

koji se očekuju u NATO-u. Kaže im otvoreno da je ona član SRS, koja je protiv ulaska Srbije u NATO, koja je za ulazak Srbije u ODKB.

Dakle, zato služe odlasci delegacija i ima pravo svako da ide, kao što Šormaz ide pa kaže da treba Srbija da ide u NATO. To je nešto strašno, ali bože moj, vi ga stavili u tu delegaciju. Da li iznosi vaš stav ili svoj lični, to je njegova i vaša stvar. Mi skrećemo pažnju samo na to da građani Srbije treba da imaju punu informaciju o radu svakog narodnog poslanika.

I mi se ovde ne nadmećemo, pogotovo ne, kako kaže kolega, lažnim intervencijama, javljanjima po Poslovniku. Mi koristimo Poslovnik. Zna, ne možemo mi da čutimo zato što ne želite da promenite Poslovnik. Takođe vas podsećam pred javnošću da mi, faktički, radimo po nekom privremenom poslovniku već tri godine. Stalno obećavate da ćete menjati Poslovnik jer ovaj nije dobar. Sve najgore ste o njemu govorili kada je donošen. Kada ste bili opozicija, onda vam nije odgovarao ovaj poslovnik. Pre neko veče Marija Obradović kaže u jednoj emisiji, kada joj je skrenuta pažnja da treba da postoji poslovnik koji će odgovarati vlasti onda kada bude opozicija, ona kaže – da, ali nama ovo odgovara.

Dakle, molim vas, vodite računa šta pričate u javnosti. Opet vam govorim – baš me briga za nju i za vašu poslaničku grupu. Stalo mi je do ugleda Narodne skupštine.

PREDSEDAVAJUĆI: Po Poslovniku, član 108.

Izvolite, kolega Orliću.

VLADIMIR ORLIĆ: Tako je, mada maločas nisam čuo o kom članu je bila reč. Možda mi je promaklo.

(Vjerica Radeta: Član 27, prvo stav 1, pa stav 2, pa ceo član.)

A, bio je jedan, pa dva, pa ceo? Dobro.

(Vjerica Radeta: Ali ti nisi pravnik, pa ne razumeš. Arsiću sam se obraćala.)

Kada se ne kaže, onda je obično teško nama da pogađamo na šta se mislilo. Nema veze. Hvala na dopunskim objašnjenjima.

Ovo je sada i član 106, samo da znate. Veliki stručnjaci za Poslovnik, ovo je sada 106.

Dakle, što se tiče javno izrečenih stavova, mi prema ovom poslovniku koji primenjujemo nemamo apsolutno nikakav emotivni odnos. Dakle, ovo je skup pravila po kojima se mi vladamo. Kako mi, tako očekujemo i od svih drugih. Tu je kraj svake priče.

Uopšte se nismo bavili time da li nam nešto u vezi sa njim odgovora ili ne odgovara. Zna se ko ga je pisao. Pisao ga je onaj što se sada pretvara da tu kao nešto bojkotuje, a ovamo se upisuje da naplati putne troškove, a ovamo, poput Boška Obradovića, dobija 35.000 dinara mesečno da stanuje u Beogradu, na Dedinju. Je l' tako, gospodine Rističeviću? Hvala na pomoći da preciznije

utvrdimo gde se to baškare. A ovamo pričaju kako će da prave neki svoj parlament, preko puta u šumarku, ali će od ovoga da nastave da primaju plate. A ovamo letuju i zimuju od para koje samo oni znaju kako su zaradili ako ovde ne primaju ništa. Ja bih rekao da ovde ne primaju ništa ako bojkotuju, je l' tako? Je l' to beše bojkot?

Što se tiče odgovornosti za javno izrečene stavove, javno izrečen stav svakog od nas, u svakoj prilici, što se tiče pitanja NATO-a, pokrenuli ste to pitanje, uvek je jedan isti, i to je stav zvanične Srbije, Srbija je vojnoneutralna zemlja, i naši predstavnici u bilo kojoj skupštinskoj delegaciji uvek javno zastupaju samo taj stav, jer je to nešto što mi zaista smatramo za jedino ispravno.

Ako tražite prostor da se locira na malo bliže, malo preciznije, kao što smo sad bliže i preciznije locirali gde se baškari na Dedinju Boško Obradović, ako tražite da preciznije lociramo ko se zalaže za to da ova zemlja bude član NATO-a, pa tu ćete upravo ove o kojima pričamo naći redom, predstavnike DS-a, poslanike Vuka Jeremića, sve one koje je taj Boško Obradović sada prigrlio kao braću rođenu. Oni su se i javno i tajno, a to tajno možete da nađete u Vikiliks depešama, nekoliko puta je to lično radio i Vuk Jeremić i drugi predstavnici Borisa Tadića, zalagali da Srbija postane član NATO-a. Da li je to ozbiljno mislio ili se time samo preporučivao svojim sagovornicima, ja to ne znam, ali ako se pitate ko to radi, ti ljudi to rade.

Još jednom, da mi zaštitimo Narodnu skupštinu pre svega od tih i takvih. Ako joj neko čini štetu, čine štetu oni. Pa da mi nastavimo ovu raspravu, ako se slažete, onako kako smo radili dosada. A možemo i da podsećamo šta je sve za ovaj narod štetno i za ovu skupštinu nekorisno koliko god želite. Mislim da je korektan predlog sa moje strane. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Povreda Poslovnika, kolegica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Član 32.

Saglasna sam da možemo da prekinemo ovo po Poslovniku, samo da gospodinu Orliću prenesem pozdrave Vlatka Ratkovića. Da li znate ko je to? Vlatko Ratković je 27. februara 2012. godine, kao predsednik Zakonodavnog odbora Demokratske stranke, potpisao ovaj poslovnik, tako da, to što mi tvrdimo da ovaj poslovnik nije poslovnik ovog saziva, evo dokaza. Ali kolega Orlić nije očigledno u toku. Gospodine Arsiću, što mu niste rekli?

Nije tačno da se ne raspravlja o ovom poslovniku na tom kolegijumu Narodne skupštine. Samo sam u ime naše poslaničke grupe predložila ono što mi stalno ovde predlažemo, da se konačno donese nov poslovnik po kom će moći normalno, demokratski da se raspravlja u ovom parlamentu. Predsednik Parlamenta je rekla da, s obzirom na to da nam je do kraja mandata ostalo sedam-osam, koliko meseci, da je kasno da se donosi nov poslovnik, ali da će predložiti izmene Poslovnika koje koče rad ovog parlamenta. Da li je tako bilo?

Tako je. Tako da nemojte, opet zbunjujete javnost. Mi samo hoćemo da smo potpuno iskreni pred svim građanima Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Na član 11. amandman je podneo Odbor za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava.

Predstavnik predlagača je na sednici Odbora za finansije prihvatio amandman. Odbor za ustavna pitanja i zakonodavstvo smatra da je amandman u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Srbije. Konstatujem da je ovaj amandman postao sastavni deo Predloga zakona.

Na član 12. amandman je podnela narodni poslanik Gordana Čomić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 12. amandman je podneo narodni poslanik Zoran Despotović.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Despotoviću, izvolite.

ZORAN DESPOTOVIĆ: Zahvaljujem, gospodine Arsiću.

Dame i gospodo narodni poslanici, Srpska radikalna stranka priloženim amandmanima želi da da svoj doprinos i da popravi ovaj predlog zakona o konverziji stambenih kredita u švajcarskim francima.

Smatramo da je ovaj predlog zakona došao kasno u skupštinsku raspravu, jer su mnogi građani ostali bez krova nad glavom i danas se nalaze na ulici.

Evo i nekih problema. Konkretno, u ovom predloženom zakonu u članu 4. stav 4. kaže se – banka je dužna da iz stava 3. ovog člana primeni kamatnu stopu prema ponudi koja bi važila na dan 31. marta 2019. godine, odnosno na dan slanja ponude o konverziji. Ova ponuda je data u interesu banaka i predstavnika predlagača, a najmanje onih koji su korisnici kredita.

Zatim, u članu 6. predloženog zakona kaže se „da se konverzija izvrši po kursu na dan slanja“, a trebalo bi da stoji „na dan uzimanja kredita“, odnosno „na dan zaključivanja ugovora“ iz razloga što kredit nijedna banka nije isplatila u švajcarskim francima nego u dinarskoj protivvrednosti, naravno ukoliko je to povoljnije za korisnike kredita, o čemu bi trebalo da se banka i korisnik kredita dogovore.

Takođe, u istom članu 6. i 7. smatramo da je rok od 30 dana kratak, jer korisnik kredita u ovom slučaju mora da bude oprezan i treba mu vremena, pa i da angažuje veštaka, da bi se odlučio oko ponuđene odluke da ne bi opet bio prevaren. Razuman rok za takvu odluku bi trebalo da stoji do 60 dana.

U članu 10. posle stava 1. treba dodati stav 2, koji bi trebalo da glasi – ukoliko je u međuvremenu, od uzimanja stambenog kredita do dana vršenja konverzije došlo do znatnog uvećanja tržišne vrednosti stambenog ili drugog objekta datog pod hipoteku, korisniku kredita banka će omogućiti upis novog ili dela objekta datog pod hipoteku u zavisnosti od toga da li nova ponuđena hipoteka, odnosno objekat ili deo objekta prevazilazi ili pokriva iznos vrednosti preostalog kredita. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Na član 13. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Da li neko želi reč? (Da.)

Kolega Jojiću, izvolite.

PETAR JOJIĆ: Dame i gospodo, radi se o jednom veoma ozbiljnom poslu, koji, po mom mišljenju, ne spada u nadležnost Vlade. Radi se o primeni Zakona o obligacionim odnosima, i to shodno članovima 2, 8, 10. i 12. važećeg Zakona o obligacionim odnosima, koji reguliše ugovorne odnose pravnih i fizičkih lica. Dakle, ovo je moralo da bude u nadležnosti redovnih sudova. Naši sudovi nisu preopterećeni. Kako to da nisu opterećeni? Zbog toga što je iz nadležnosti naših sudova veći deo poslova otišao javnim beležnicima i javnim izvršiteljima i redovni sudovi imaju vremena i trebalo je oni da regulišu ovu oblast.

Kod svakog građanina koji se zadužio po ovim ugovorima, koji su predmet ovoga zakona, oni su zaključeni suprotno odredbi člana 65. Zakona o obligacionim odnosima, jer su zaključeni na prevaran način.

Banke su prevarile naše građane, a vlast ćuti. Vlast štiti banke. Da su srpski radikali na vlasti, nijedna banka ne bi postojala dok ne vrati dugove. I da one snose teret ovih prevara koje su izvršile nad našim građanima, jer su dovele zajmoprimce u najnepovoljniji položaj. Dovele su ih u zabludu putem prevare i održavale ih u zabludi. Prema tome, tu zabludu i tu prevaru jedino može da reguliše redovan sud po tužbama za utvrđenje da su ti ugovori ništavni. Podloga tome i osnov jeste i odluka najvišeg suda u ovoj državi, Vrhovnog kasacionog suda. Čak se i Vlada poziva na odluku Vrhovnog kasacionog suda.

Gospodine ministre, evo predloga SRS-a, a vi ne slušate to. Šta vas interesuje šta poslanici pričaju?! Srpska radikalna stranka vam predlaže ono što je predložila i Vjerica Radeta, a ja vam takođe predlažem da se povuče ovaj zakon, da se dopuni i da se rešenje traži na celovit način i da se ovim zakonom moraju obuhvatiti i oni koji su već dugove otplatili po nepovoljnim uslovima i koji su pretrpeli štetu, kao i oni naši građani koji i dalje otplaćuju dugove.

Na taj način ćete, gospodine ministre, i naša vlada, da poštuju ustavne odredbe iz člana 21. Ustava Republike Srbije, a u stavu 1. Ustava Republike Srbije i njegove odredbe iz člana 21. stav 1. kaže se da su svi građani pred Ustavom i zakonom jednaki. Je l' to sporno? Je l' ne sporite? Ako sporite, onda sad pravimo razliku. Drugo, u stavu 2. svi građani uživaju jednaka prava, bez diskriminacije po bilo kom osnovu. Je l' to tačno? U Ustavu tako stoji, tako piše. Vlada treba da se pridržava Ustava. To je brana koja ne da nikom da se ponaša suprotno Ustavu i najvišoj pravnoj regulativi u ovoj državi.

Dame i gospodo, nije ovo pitanje rešeno celovito. Vi ovo pitanje, gospodo iz Vlade, rešavate na parče. Videćete, dame i gospodo, u primeni ovog zakona šta će se desiti. Pojaviće vam se sada seljaci. Imaju pravo da kažu – i mi

smo u nepovoljnom položaju, i mi ne možemo da vratimo dugove i treba Vlada da otpiše dugove seljacima, jer na taj način, bez diskriminacije, jednako se ponašamo i podjednako uživaju naši građani sva prava.

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Jojiću, privodite kraju.

PETAR JOJIĆ: Kada je u pitanju *vacatio legis* ovog zakona, *vacatio legis* vam znači vreme provedeno od dana donošenja zakona do njegove primene, ovo vreme je, kako ste predvideli, neuobičajeno – da ovaj zakon stupa na snagu nakon donošenja prvi dan, a *vacatio legis* treba da omogući onima koji treba da primene taj zakon da imaju vremena i na taj način da se pripreme...

(Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Jojiću.

Kolega Jojiću, dva minuta ste imali, a govorili ste šest.

Reč ima ministar, gospodin Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Evo, gospodine Jojiću, ja ću da vas prozovem pa možete da se javite za repliku.

Dve stvari. Prvo, nikog Vlada Republike Srbije ovim zakonom ne primorava da iskoristi ovo pravo koje mu se daje ovim zakonom. I dalje može vas da sluša. Videćemo koliko njih će ostati na tome da tuži i da ide po sudovima ili će prihvatiti ovo kao rešenje. Ja vam opet skrećem pažnju da smo mi ovo radili kao kompromisno rešenje upravo sa tim ljudima.

Što se tiče oprosta nekih dugova, radili smo to upravo zbog nepromišljenih poteza koje je radila bivša vlast koji dođu kasnije na naplatu i otplaćivali smo svima onima gde je postojao osnov da se otplaćuje nešto i da se oprašta nešto, tako da, država, ukoliko ima mogućnost, ona želi... Mi druge građane nemamo i svakako ćemo raditi u njihovom interesu. Gde god imamo mogućnost da pomognemo građanima, ova vlada će to i činiti.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, kolega Jojić.

Izvolite.

PETAR JOJIĆ: Gospodine ministre, bio bih obradovan kada biste vi to realizovali što ste sada rekli, ali ću vas samo podsetiti kako je trebalo pomoći pančevačkoj Azotari, koja je došla u stečaj putem kriminala aktuelnog rukovodstva u toj fabrici. Srbija je ostala bez jedne najveće fabrike veštačkog đubriva za potrebe poljoprivrede Republike Srbije, ali će zato sada Srbija da uvozi veštačko đubrivo čija će cena biti 35% veća.

Ako je trebalo spasavati i pomagati, onda je trebalo pomoći radnicima pančevačke Azotare, a njih je 1.200 ostalo bez hleba, na ulici. Šta su učinili rukovodioci? Izvršili su cepanje Azotare pa su uzeli „Specijalnu luku“, a u „Specijalnu luku“ su zaposlili svoje drugare iz jedne partije. Interesantno je da iz vladajuće stranke nema nijednog člana upravnog i nadzornog odbora. I sad je fabrika Azotara podeljena bez deobnog bilansa, a njena knjigovodstvena

vrednost je bila preko 120 miliona. Gubitak u Azotari pančevačkoj, gospodo, bio je 72 miliona, a kriminalci i lopovi su napravili pljačku 142 miliona i nalazi se krivična prijava pred Višim javnim tužilaštvom za organizovani kriminal.

Šta ćemo sad da radimo? Šta će da rade ti ljudi, koliko njih ima, oko 1.200? Sad računajte da svako ima tri-četiri člana porodice. Znaite koji su to problemi? Slažem se, treba pomoći. Ali zašto nije spasena Azotara pančevačka? Seljaci iz Srbije ostaju bez veštačkog đubriva u ovoj državi, a imate monopoliste koji su uvozili veštačko đubrivo pa su prodavali Azotari, pa od Azotare kupovali pa ponovo preprodavali.

Imali ste u Azotari 15 miliona, „Viktorija grupa“ koja je prodavala pšenicu. Pa ste imali u Azotari iz Vrbasa firmu koja je vršila sedam puta remont Azotare. Sedam puta je stajala u prošloj godini i svako pokretanje proizvodnje koštalo je milion evra. To znači sedam puta staje fabrika, sedam puta se pokreće, sedam miliona evra je napravljena šteta na taj način. A predsednik Upravnog odbora troši godišnje dva i po miliona u beogradskoj kafani, o čemu postoje računi, na čevape i na viski.

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala, kolega Jojiću.

Reč ima Neđo Jovanović po amandmanu.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Ako bismo na neki način pokušali da zauzmemo jedan pravičan pristup problemu koji je jako kompleksan, jako složen, onda moramo imati u vidu i neka druga načela Zakona o obligacionim odnosima, koja nisu pomenuta. Konkretno, načelo jednakosti davanja između ugovarača, potom načelo savesnosti i poštenja u ugovornom odnosu, na kraju načelo zabrane prouzrokovanja štete.

Kada se posmatraju ova načela iz Zakona o obligacionim odnosima, dolazi se do zaključka da je možda banka prouzrokovala štetu svom saugovaraču, odnosno korisniku kredita, imajući u vidu da je umnožila iznos duga po osnovu kredita prema banci sa valutnom klauzulom koja je bila onakva kakva je bila. S druge strane, da li se radi o povredi načela jednakosti davanja? Očigledno je da i tu postoji problem, zbog toga što korisnik kredita sada vraća desetostruko veći iznos u odnosu na ono što je mogao da vrati da je valutna klauzula bila u evrima. Na kraju, da li se na taj način povređuje načelo savesnosti i poštenja u obligacionom odnosu?

Kada se ovako posmatraju stvari, onda bi bilo logično izvesti zaključak da su oštećeni korisnici kredita. Međutim, postoji i ona druga strana medalje. Taj isti korisnik kredita, kao ugovorna strana, imao je potpunu slobodu opredeljenja, s jedne strane. Dakle, svoju autonomiju volje je mogao da ispolji na način koji podrazumeva zaštitu njegovih interesa. Da li je to korisnik kredita uradio ili nije, zavisi od svakog slučaja pojedinačno, i to od svakog kreditnog

aranžmana, posmatrano izolovano u odnosu na neke druge, jer ovde imamo specifične situacije.

Zašto? Ako je banka prikrivala bilo kakvu činjenicu od korisnika kredita, ako je banka korisniku kredita dala pogrešnu informaciju, ako je banka korisniku kredita stavila informacije koje su ga dovele u zabludu i održavale u zabludi kada je u pitanju kreditni aranžman, onda je automatski odgovornost banke prisutna. Ali, uvek ima ali, korisnik kredita je ugovorna strana koja je potpuno slobodna u ovom ugovornom odnosu. Korisnik kredita, kad bi bio savestan, morao bi da ima u vidu sve moguće rizike, počev od rizika vraćanja kredita, stavljanja hipoteke kao sredstva obezbeđenja za vraćanje kredita, naravno i svega onoga što podrazumeva vremenski period vraćanja kredita.

Zašto ovo govorim? Kao ovlašćeni predstavnik Poslaničke grupe SPS sam vrlo jasno i decidno izneo stav da ćemo mi podržati ovaj predlog zakona, svesni činjenice, uvaženi ministre, da je između dva zla, zla, s jedne strane, koje podrazumeva omču o vratu korisnicima kredita, i drugog zla, da država Srbija izgubi servisiranje privrede preko banaka, jer ćemo oterati banke iz Srbije, onda se našlo kompromisno rešenje, gde postoji potencijalna opasnost neresavanja problema.

I ovaj zakon daje samo diskreciono pravo korisniku kredita da prihvati uslove iz ovog leks specijalisa ili da se opredeli za sudski spor. Vrhovni kasacioni sud je u tom smislu i zauzeo stav i dao jednu instrukciju, koja, naravno, nije obavezujuća za nižestepene sudove, kada je rekao – valutna klauzula je ništavna. Da li će nižestepeni sudovi takav stav Vrhovnog kasacionog suda neposredno primeniti u sudskim odlukama, to je isključivo na sudijama i u njihovoj je nadležnosti, s obzirom na njihovu nezavisnost.

U svakom slučaju, kada bi to došlo do revizije, i opet, nadležnosti suda, Vrhovnog kasacionog suda da rešava i odlučuje po revizijama, onda bi se taj stav primenio. Međutim, taj stav automatski dovodi do pozicije da će banke imati jedan, hajde da ga nazovemo, ako nikako drugačije, rigidan pristup prema celom problemu, jer će se smatrati oštećenim.

Država Srbija, po nekom dubokom ubeđenju, postupila je mudro. S jedne strane, imajući u vidu nasleđene probleme iz decenija unazad, govorim decenija, došlo se do situacije da mora da vadi krompir, i to jako vruć krompir iz vatre. Lako ćemo reći – ajmo, banke nek idu iz Srbije. Lako ćemo reći – gotovo je, nećemo imati više servisiranja privrede u onom smislu u kome treba da imamo, banaka više nema. Oni koji su nas doveli dotle, nisu danas u Skupštini Republike Srbije. Oni ne učestvuju u ovoj raspravi. Oni su uveli tajkunizaciju banaka u Srbiji, a mi dolazimo u situaciju da razmišljamo kako na najbolji mogući način zaštititi građane.

Gde je ovde jedini problem, koji sam izneo i kada sam govorio kao ovlašćeni predstavnik, i to ću ponoviti? Problem je u diskriminaciji, i to

mogućoj diskriminaciji građana kada se govori o ustavnom načelu zabrane diskriminacije, jer je to ustavno načelo, jer će biti diskriminisani oni građani koji su bili u kreditnom aranžmanu, koji su kredit u švajcarskim francima, kada je u pitanju valutna klauzula, isplatili, i to izuzetno, izuzetno teško i bremenito kada je u pitanju njihov finansijski status, a sada imamo povlašćeni položaj onih građana koji su obuhvaćeni ovim zakonom u smislu da su korisnici kredita koji je još uvek aktivan, kao i oni građani gde je obaveza dospela ali još uvek nije pokrenut postupak izvršenja. Dakle, ovi građani imaju benefit, za razliku od svih onih koji su kredite isplatili. I tu dolazimo suštinski u problem koji se zove – povreda zabrane diskriminacije. Da li se taj problem može otkloniti sudskim sporom, verovatno može, ali to zavisi od sudova i to zavisi od sudske prakse.

U ime Poslaničke grupe Socijalističke partije Srbije i mojih kolega socijalista smatram da se drugo rešenje osim ovog nije moglo doneti. Mogli smo obuhvatiti sve građane i onda napraviti jedan veliki problem kada je u pitanju budžetsko opterećenje, jer se postavlja pitanje da li bi država Srbija mogla da preuzme tako veliki teret, jer smo ovde svi istomišljenici i tu mislim da nema među nama podele u smislu zaštite budžeta države Srbije. Siguran sam da taj budžet ne bi mogao da izdrži taj teret.

Ovako smo došli do kompromisnog rešenja, koje sigurno nije dobro za sve građane, govorim „sve građane“ jer su svi jednaki pred zakonom. Sa druge strane, možda ne bi bilo dobro za banke da je drugačije, jer banke ovde trpe određene terete, ali jedini kompromisni pristup je onakav kakav je definisan zakonom za koji se nadam da ćemo možda u nekoj doglednoj budućnosti biti prinuđeni eventualno da ga korigujemo, menjamo, ukoliko u praktičnom smislu ne bude dao one rezultate koji se od njega očekuju. Zahvaljujem se.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Jovanoviću.

Na član 14. amandman sa ispravkom je podneo narodni poslanik Nikola Savić.

Izvolite, kolega Saviću.

NIKOLA SAVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, što se tiče ovog mog amandmana, odnosno kompletnog zakona o konverziji stambenih kredita indeksiranih u švajcarskim francima, SRS vas upozorava da se jedna nepravda ne može i ne sme ispravljati drugom nepravdom. Što bi Njegoš rekao, kada dođe vreme da se stare isprave nepravde pod nekakvim novim tiranima.

Dakle, mi nemamo ništa protiv toga i mi cenimo vaš napor da pokušate da iznađete rešenje u ovoj oblasti koja zaista pogađa veliki broj naših građana, ali, jednostavno, pošli ste pogrešnim putem. Ovaj zakon je protivustavan i nanosi, kao što sam rekao na početku, nepravde nekima drugima u ovom celom lancu.

Kao prvo, šta ćemo sa onim ljudima koji su na neki način uspeali da isplate ove kredite, jer zakon uopšte njih ne tretira? Ima ljudi, znam lično, koji su

prodali nekretnine koje su vredele dva ili tri puta više nego ona nekretnina za koju su uzeli kredit da bi taj teški jaram i breme skinuli sa vrata, ali vidimo da o takvim ljudima niko nije razmišljao.

Druga stvar, ne sme i niko nema pravo da novac građana Srbije opredeljuje za neke stvari koje nisu predviđene budžetom. Za šta nam služi budžet i zašto sve to kada se zna o čemu se tu radi?

Treća stvar, treba naći krivca za sve ovo, mada moram da kažem da to nije baš jednostavno, jer tu postoji i podeljena odgovornost i neki ljudi su možda neoprezno ulazili u sve ovo, ali i veliki broj tih stranih banaka se, pre svega, rukovodio ekstraprofitom.

Naravno, nismo mi za to da se proteruju strane banke, ali taj njihov ekstraprofit treba da se svede na neku najmanju moguću meru, kako bi imali i oni neku korist i kako bi to poslovanje, koje oni nude klijentima, bilo u nekim granicama kao što je to u ostalim državama.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 15. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Izvolite, kolega Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, radi se o nadzoru Narodne banke. Ja moram ponovo da podsetim na vlast ovih nesrećnika. Znači, neko ih zove izdajnicima, a ja nisam pristalica toga. Ja ih zovem nesrećnici. Ja smatram da državu Srbiju ne mogu srušiti spolja ako se ne nađu političke snage koje će im pomoći iznutra. Oni su se veoma jasno ponudili svim građanima da takvu vrstu usluge urade i zbog toga su obišli od Brisela, Prištine, Skoplja, tražeći sve moguće saveznike u pokušaju da sruše vlast u Republici Srbiji. Dakle, pri tome ne prezaju da sruše samu državu Srbiju.

Da podsetim, kada su oni vladali, a do promena je došlo u julu 2012. godine, a od 2008. godine, čini mi se, gospodine Orliću, do 2012. godine kurs evra je sa 74 dinara porastao na 117-118 dinara. Dakle, to je negde oko 55%. Znači, dinar je oslabio, a evro je porastao za 55%.

Sada da uporedim zadnjih šest-sedam godina. Od 2012. godine do danas kurs evra miruje. Inflacija u njihovo vreme je bila 8%, a sada ne prelazi 2%. Inflacija, rast cena na malo... I danas oni sve čine da uruše finansijsku stabilnost, a pri tome ne prezaju da uruše i samu državu Srbiju.

Oni bojkotuju sednice Narodne skupštine, a plate ne bojkotuju. Oni šetaju da izraze svoje nezadovoljstvo, i to je njihovo pravo, ali pri toj šetnji ne prezaju od nasilja, ne prezaju od toga da pokušaju da oteraju strane investitore, što je Boškić Ljotić već više puta pokušao govoreći da će, kada oni dođu na vlast, zatvoriti neke fabrike koje su strani investitori otvorili.

On nije svestan toga da ne bi bilo pristupa, da zemlja nije na putu ka EU, da nije domaćih investitora, dakle da ne bismo imali šta da prodajemo na

stranim tržištima. A bez izvoza, ova zemlja sa ovolikim dugovima bila bi mrtva zemlja. Zato je njihova želja da rasteraju investitore, da opet izazovu inflaciju, da opet bude rast kursa i da opet gospoda iz stranke bivšeg režima može da muti. Opet da se pojave prodavci magle, kradonačelnik Đilas, kome je deficit Beograda, čini mi se, gospodine Orliću, bio 20%. Deficit u državnoj kasi, deficit budžeta je bio, čini mi se, negde oko 10%. Danas je to suficit.

Sve čine da to obore i pri tome ja se čudim Bošku Ljotiću, koji nije bio sastavni deo bivšeg režima, nije vladao zajedno sa njima, a sve se čini, izgleda, da je Đilasova kasa veoma primamljiva, Đilasova, Šolakova, Pitreusova, i sve čini da se dodvori i pri tome ne preza od urušavanja države, odnosno težnje da uruši državu Srbiju.

Nekada, svi se sećate, u protestima Dveri, porodičnim, nekada je znak Dveri bio, simbol Dveri bio tri prsta, ovako. Otkada se približio Đilas, znak Dveri je keš. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Pravo na repliku ima dr Vladimir Orlić. Kolega Rističević ga je pomenuo u više navrata.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Pošto ste već pitali, gospodine Rističeviću, da neke stvari potvrdim.

Da, zaista je promena kursa dinara prema evru tokom samo četiri godine bila tako drastična. Tu ste potpuno u pravu. Dakle, sa sedamdeset i nešto mi smo došli na oko 120 dinara za evro, i to je značajno uticalo na kvalitet života građana. Pa naravno da jeste. Mi to jako dobro znamo i zato, kada se preračuna kako je izgledala prosečna plata, recimo, u evrima te 2012. godine, pa kada se uporedi sa prosečnom platom u evrima danas, mi tako jasno razliku vidimo, da je to bilo 320 evra, oko 330 evra naspram sad u januaru ove godine 460 evra. Složićete se, to je velika razlika. I koja je posledica? Ne samo povećanje plata u javnom sektoru, mi smo to rešenje usvojili ovde prošle godine, nego su porasle plate i u realnom sektoru, nego su porasle i penzije u međuvremenu. I minimalnu cenu radu mi smo nekoliko puta povećavali. To je sve tačno i to ste potpuno u pravu.

Očekivao sam da ćete vi reagovati zbog nekih napomena da li postoji pravda ili ne i zbog pozivanja da se na isti način mora izaći u susret poljoprivrednim proizvođačima. Dakle, gospodine Rističeviću, vi se u tu temu, ja verujem, razumete bolje od mene. Da li grešim ako kažem da se to već čini, da je pre samo nekoliko dana Vlada upravo pomogla poljoprivrednim proizvođačima? Neko kaže – čini se nekome, a šta ćemo sa onima koji su cenu već snosili? E pa, recimo, poljoprivrednici su pomognuti baš pre nekoliko dana za isporučeno đubrivo iz 2012. godine.

Ista logika, isti koncept. Ista, nažalost, i vrsta problema. Neki su to već platili. Međutim, onima koji nisu, koji se nalaze u problemu, država je još jednom našla načina i snage da pomogne. Devedeset i jedan milion je izdvojen, recimo, za tu svrhu. Gospodin Ristićević to jako dobro prati, pa on može da me ispravi ako u tome grešim.

Dakle, činjenica je, pomažemo svakome gde god možemo da pronađemo odgovarajući način. Pomažemo svakome kada imamo iz čega, iz kojih sredstava. I naravno, pričali smo o komunizmu danas, pa evo i o poljoprivredi. To je ozbiljan i odgovoran odnos, a potpuno suprotan onim besmislicama koje danas plasira Dragan Đilas kad priča. On će svu zemlju, svu zemlju koja je obradiva u ovoj državi da nacionalizuje. On će to sve da plati, ne znam kojim parama samo. Ne pominje svoje. Ne pominje svoje stotine miliona koje je napumpao u firme dok je bio na čelu države, dok je bio na javnim i političkim funkcijama.

Dakle, ne pominje da će on da plati. Odakle će, ne znam. Opet će da bude, izgleda, po grbači građana, samo ako mu se ukaže prilika, ali neće. Ali te njegove priče, taj njegov novootkriveni komunizam, to je potpuna besmislica. To je ono čemu se mi danas smejemo i pitamo se da li je moguće da čovek to ozbiljno izgovara.

U pravu ste što se tiče, još jedna rečenica, gospodine Ristićeviću, taj čovek je u gradu Beogradu samo pravio deficit budžeta od preko 20%. Znači šta bi danas uradio da mu se pruži prilika? Pa isto to, ako ne i još gore. Ja sumnjam na još gore. A znate zašto? Nije on postao manje nezajažljiv tokom godina koje je proveo daleko od vlasti. Postao je samo pohlepniji i agresivniji, kao što vidite. Hvala vam lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću.

Pravo na repliku ima Marijan Ristićević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine Orliću, zaboravili ste, dakle, kad se Dragan Đilas zalagao za poljoprivredu...

PREDSEDAVAJUĆI: Molim vas, obraćajte se meni, nemojte direktno. Hvala.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Da. Gospodine Marinkoviću, kada su Đilas i ekipa vladali Beogradom, a ovi njegovi vladali celom Srbijom, na našu veliku žalost... Zato je danas kletva – dabogda ti ponovo demokrate i Đilas vodili državu i Beograd. Dakle, kada su oni vladali, doveli su u PKB Miškovićevu ekipu. To je gospodin Orlić zaboravio da kaže, gospodine Marinkoviću.

Dakle, doveo je Miškovićevu ekipu, koja je gradila štalu. Gurnula je PKB u gubitak od 87 miliona evra. Namera je bila da, prvo, što naši mladi kažu, zavale PKB, a onda da ga Mišković i Đilas podele između sebe. Otuda interes Dragana Đilasa zvanog Đitler za PKB. I nikako ne može da prežali PKB. Otuda

njegova usluga „Krupu“, ili kako se zvao onaj industrijalac, da je drug Đitler strpao Rome u kontejnere da bi ovaj mogao da napravi stambene zgrade. I oni danas nama pripisuju da smo fašisti, a oni strpali Rome u kontejner, baš čudno, i oni šetaju sa ljoticima. Znači, drug Đilas nije, praveći štalu od 2.000. evra po kvadratu, predvideo da krave imaju rogove, pa kad su ulazile, onda je bio problem; morali su kravama u PKB-u da se seku rogovi da bi uopšte mogle da uđu u te štale. Pri tome, firma koja je izvodila te radove nikada nije imala građevinsku licencu. Imala je jednog zaposlenog. Zvala se „Turbo gas“ iz Kikinde i ta firma je, da bi platila onih 10% provizije... Prodao je čovek sam svoju njivu svojoj firmi od jednog hektara za 650.000. evra, što je 65 puta iznad cene. Verovatno je na takav način opran keš i dodeljen drugu Đilasu.

Rezultat svega toga je gubitak u subvencijama u poljoprivredi, odnosno zaostatak u isplatama dugovanja od 10,2 milijarde, koje ova vlast posle 2012. godine mora da plati. I ono što su obećali da će isplatiti subvencije, nisu isplatili, već su te dugove ostavili i ova vlast je to javnim dugom, priznajući kao javni dug, platila svim poljoprivrednicima. Toliko o njihovoj poljoprivrednoj politici. I da kažem još da su izvršili kravocid, da je za četiri godine njihove vlasti nestalo 200.000 krava. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, gospodine Rističeviću.

Pravo na repliku Vladimir Orlić.

Izvolite, kolega Orliću.

VLADIMIR ORLIĆ: Gospodine predsedavajući, stvarno ću voditi računa da ne izazovem repliku ponovo, a ako slučajno pogrešim u čemu, praštajte. Dakle, nisam zaboravio malopre, nego prosto vremena nije bilo dovoljno.

Kada pričamo o „žutom“ tajkunu Đilas Draganu, te ideje jesu tako fenomenalne zato što ih on dobija tamo gde ih dobija. Ja sam u jednom od njegovih intervjuua video da on te ideje vezane za poljoprivredu dobija u inspirativnim razgovorima sa Miroslavom Miškovićem. To je sam rekao. Valjda su im imanja blizu pa piju kafu s vremena na vreme zajedno i tako razmenjuju ideje.

Te stvari se nisu, gospodine Rističeviću – nisam valjda izazvao repliku sada – odnosile samo na poljoprivredni sektor. Kada se kaže da ti ljudi namerno sabotiraju investicije, to je potpuno tačno i to je potpuno na mestu.

Tako su pisali pisma kineskim investitorima koji su pomogli da pronađemo dobro rešenje, da doslovce spasemo Železaru u Smederevu, tako su pisali pisma i kineskim investitorima koji su pomogli da pronađemo rešenje da doslovce spasemo Bor, dakle kompletne regione. Da mi možemo danas da uspešno rešimo to, neko je morao tešku muku da muči i da ipak rešenje pronađe. Da bude strašno uporan, ali rekao bih i hrabar i sposoban.

Sve to Draganu Đilasu smeta. On kaže da je to katastrofa. On će to sve da poništi. Zamislite, sve će da nacionalizuje čovek koji je taze pazario Zelenu stranku i koji danas, vidim, tvrdi da nikad u životu nije svoja uverenja menjao. Godine 1990. i neke, kada se prodavao za nekog studentskog lidera, bio je tvorac čuvene misli – ovaj narod su, tada je on tako govorio, upropastili Turci i komunisti. Danas sam sebe proglašava za najvećeg mogućeg neokomunistu, koji bi nacionalizovao sve živo. Izgleda sve osim onoga što bi trebalo da nacionalizuje prvo.

Da se time bavio ozbiljno, prvo bi nacionalizovao one stotine miliona evra koje je upumpao u svoje firme i svoja preduzeća, a za šta zna da je predstavljalo flagrantan sukob interesa i flagrantno trgovanje uticajem. Da nije toga bio svestan, ne bi tamo neke 2004, 2005. godine, gospodine Ristićeviću, pred novinarima pričao i zaklinjao se – ja ću da se odreknem tih firmi, ništa više neće imati veze sa mnom, a onda, izgleda neke firme prodao deset ili nešto manje od deset godina kasnije. Šta li je prodao ako se iz biznisa nije povukao, pitamo se svi. Nije se povukao ni iz čega. Brutalno se bogatio. Brutalno je u svoje džepove i na svoje račune trpao dok je narod siromašio i kopnio. Stotine hiljada ljudi ostalo je bez hleba na stolu, a Dragan Đilas je od, kako se predstavljao, uspešnog poslovnog čoveka preko noći postao milioner, pa sledeće noći multimilioner, da bi završavao kao milijarder dinarski, ili šta li već.

To su najveći problemi, gospodine Ristićeviću, a ne to što danas Srbija, istina je, izdvaja 4.000 dinara po hektaru, 1.200 za gorivo. Kaže, to je skromno, ali može, zna kako da obezbedi tako da to ne košta sutra nikoga, da niko ne mora budućnošću to da plati. To su realne stvari koje možemo da omogućimo danas i pravimo da bude više, jer sada o ljudima mislimo, a ne kao što je nekada činio taj Đilas, zajedno sa tim smešnim Jeremićem, i još smešnijim Marisavom Obradovićem – je l' se tako beše zove onaj Obradović? – dakle koji su uvek samo na sebe mislili i sebi bili na svetu najpreči. E, zato imaju toliko podrške koliko imaju.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću.

Sada ste opet izazvali...

Pretpostavljam, gospodine Ristićeviću, da tražite repliku.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani predsedavajući, gospodin Orlić je zaboravio, on je samo naveo deo grehova Dragana Đilasa.

Najveći greh po meni je kravocid. Za vreme DS-a je nestalo 200.000 krava. Vrednost tih grla je 400 miliona evra. Ali na prvi pogled taj gubitak izgleda samo 400 miliona evra. Međutim, svake godine je taj gubitak bio uvećan za priplod, koji je bio vredan oko 200 miliona evra. Samo u zadnjih sedam

godina, da je taj broj grla opstao, poljoprivreda bi izbacila za milijardu i 400 miliona evra više novca nego što sada izbacuje.

Takođe, zaboravili ste, gospodine Marinkoviću, gospodin Orlić je zaboravio da je Đilas preko noći postao poljoprivrednik. Nije Živković jedini kolega poljoprivrednik. Sada imam i kolegu poljoprivrednika Dragana Đilasa, koji je u Sikolu osnovao, čini mi se, „Omladinku“, ili „Partizanku“, i tako postao preko noći poljoprivrednik sa 20 i nešto hektara najplodnije zemlje u Negotinu. Dakle, on je poljoprivrednik, drugi kolega koga sam ja u ovom parlamentu stekao. Odnosno, Dragan Đilas je bio vrlo kratko, jer on ne voli te debate jer može neko da ga priupita kako to multimilioner, kako neko ko ima milijarde, kako neko ko je prihodovao 60 milijardi dinara, kako neko ko je prihodovao 500 miliona evra, kako takav neko vodi revoluciju...

(Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Prijavite se ponovo, gospodine Rističeviću. Nešto nije u redu sa vašom jedinicom.

Izgleda da sistem nešto nije u redu. Ako mogu da zamolim kolegu iz službe da pokuša...

Evo, radi.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Ja verujem da vi to niste organizovali. Ne znam. Vratite mi moje vreme na početak.

Dakle, gospodine Marinkoviću, gospodin Orlić je zaboravio sve Đilasove projekte. Zaboravio je da je Đilas bio moj kolega poljoprivrednik, da je preko noći u Sikolu kod Negotina kupio 25 hektara zemlje i sebe kvalifikovao kao gospodina Živkovića da mi pravi konkurenciju. Dakle, sem što je to uradio, gospodin Đilas je izvršio kravocid jer je nestalo 200.000 krava...

(Isključen mikrofon.)

(Marijan Rističević: Je l' zabranjeno reći kravocid?)

PREDSEDAVAJUĆI: Nije zabranjeno, naravno, ništa reći, nego sistem nije u redu. Određujem pauzu od 10 minuta da bi sistem mogao da se resetuje i da se dovede u...

Molim vas, mora da se sredi sistem. Strpite se. Imamo sve vreme za debatu, 10 minuta pauza.

Molim službu da osposobi sistem da jedinice mogu normalno da rade.

(Posle pauze.)

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Nastavljamo sa radom. Izvinjavam se svim poslanicima na ovoj napravljenoj pauzi zbog smetnji u radu sistema.

Gospodine Rističeviću, imate još jedan minut.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, da sam teoretičar zavere, ja bih pomislio da iza ovog prekida stoji poznati trgovac

reklamama i medijskim sadržajima Dragan Đilas. Međutim, ne verujem u teoriju zavere, ali ću ponoviti da je Dragan Đilas preko noći postao moj kolega poljoprivrednik i pri tome je našao poznatog glumca Branislava Lečića da mu čuva voćnjak.

I, pošto gledaoci kažu da sam nešto izmislio, ja sam primoran da pustim...
(Narodni poslanik pušta snimak.)

Dakle, ovi urlici su bili urlici Branislava Lečića, koji je postao na neki način dvorski sluga na dvoru Dragana Đilasa zvanog Điki.

Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine Marinkoviću, ja ne znam šta se čulo. Ja sam gospodinu Orliću prigovorio na tome što nije pomenio kravocid koji su izvršili za vreme vlasti Đilasa drpokraska stranka i njihovi sateliti.

Dakle, u to vreme nestalo je 200.000 krava, što je gubitak nominalni od 400 miliona evra samo u priplodnom materijalu. Takođe, svake godine bi u podmlatku te krave dale 200.000 evra i za ovih 10 godina smo izgubili preko milijardu evra, a možda i dve, zahvaljujući tome što su oni uništili stočni fond, i na tome su predano radili da bi se njihovi paori, kao što su „MK komerc“, „Matijević“, kao Mišković itd. domogli ogromnih kompleksa poljoprivrednog zemljišta koje su prodavali, navek, što naši seljaci kažu, za 200 evra po hektaru, iako je vrednost tog zemljišta između 10.000 i 20.000 evra.

Preko noći je u selu Sikole kod Negotina gospodin Đilas postao moj kolega poljoprivrednik i sada, sem vinogradara Živkovića, imam i kolegu Đilasa. Verujem da oni narod ne mogu odvesti u bolju budućnost, posebno zato što nije zapamćeno da se milioneri dižu protiv miliona.

Dragan Đilas, koji je prihodovao 60 milijardi dinara na svoje firme, želi da predvodi milione građana koje je siromašio. Dok se on bogatio, oni su gubili novac. Sav njihov novac je vodio u džepove Dragana Đilasa. I ja ne verujem da neko može da poveruje da će ih Dragan Đilas, milioner, multimilioner odvesti u bolju budućnost.

Revolucije rađaju siromaštvo, siromaštvo rađa revolucije, a iza svega stoji Dragan Đilas, koji pokušava po drugi put da preuzme novac, koji je ponovo u džepovima građana posle sedam godina od promena. On pokušava da se tog novca domogne i da stekne pravo na džepove građana. Ja mislim, gospodine Orliću, da to nikako ne smemo dozvoliti. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Pravo na repliku, Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Dobro, slažem se da to nikako ne smemo dozvoliti i siguran sam da to narod neće dozvoliti nikad, ali u vezi napomene da sam neke stvari, a vezano za PKB, zaboravio, nisam zaboravio, naravno, nego je problem što je tih nepočinstava bilo toliko da je zaista potrebno puno vremena da čovek

pomene sve. Nije samo vezano za odnos prema kravama o kom ste govorili. Kada pogledate kompletan istorijat poslovanja PKB-a dok se nalazio pod šapom Dragana Đilasa, vi vidite da se tu, pošteno gledano, nalazi devastacija u desetinama miliona evra godišnje. Dakle, toliko je iznosila dubioza svake godine. Nekad 15, nekad 35, ali to je sve po pravilu u minusu bilo. To ne kažem ja, to kažu oni koji su njima bliski.

Dragana Đilasa sam jednom u Skupštini grada Beograda pitao da to prokomentariše. Znate šta je radio? Ćutao, spodbio glavu kao onaj Jeremićev odbornik, inače veliki heroj što preti ženama i na njih diže ruke. Kad god ga pitaš nešto, samo ćuti i gleda pred sebe. Ne znaš gde je smotao rep. Tako je ćutao i Đilas taj dan, nešto crtkao, gledao u plafon i pravio se da se ništa ne dešava, a to što su posle fingirali da je saldo bio pozitivan, jer su otpisivali dugove, to je druga stvar. I to su lagali, kao što su lagali da je njihov menadžment bio ne znam kako uspešan pa zaslužio da sam sebi odobrava astronomske bonuse. Zamislite to! Dakle, da nije bio zaustavljen u svojoj nameri, taj njihov menadžment bi sam sebi odobrio i isplatio astronomske bonuse. Za šta? Za desetine miliona evra dubioze svake godine samo u PKB-u.

Ja ne mogu da razmišljam drugačije nego na sledeći način. Kako neko može to da radi? Samo namerno. Ako to radi namerno, šta je namera koja se krije iza toga? Ja vidim samo jednu, da se do te mere uništi, obespravi, obesceni to preduzeće da sutra bude prodato budzašto. Danas kad vam Dragan Đilas priča da je prodato jeftino, da znate da laže i tu. Da je jeftino, on bi prvi potrčao da to plati. Ali nije. Čekao je da ne vredi ništa, bukvalno da ništa ne vredi, da ga onda uzme bukvalno bez i jednog jedinog uloženog evra. On ili onaj, kako se zove onaj drugi veliki tajkun koji se sa njim savetuje i koji mu daje savete kako da ulaže u poljoprivredu, za mene nikakve razlike nema. Za građane Srbije tek tu nikakve razlike nema. Zbog toga ne mogu da napabirče ljudi više od nekoliko stotina da ih sluša u onim ispraznim i beskrajnim dosadnim monolozima koje nekad vrše sa česme, a nekad, šta ono reče ljotićevec Obradović, nekad će malo i po parkovima.

E, kad završe tu svoju šaradu, i ovo je moja poslednja rečenica, na kraju će ostati samo njih četvoro ili petoro – Đilas, njegovi potpredsednici Tepić, Borko Stefanović i ko već, plus Boško Obradović, koji je u međuvremenu ostao bez svoje organizacije, da na nekom kružoku u parku prekoputa Skupštine pričaju kako su bili veliki i uspešni, nego, eto, izgleda samo nekim sticajem nesrećnih okolnosti ni tada pobedili nisu. Kako stvari stoje, nek budu samo tako veliki stručnjaci i toliko pametni pa će pobediti znate kad? Nikada.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 15. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite, koleginice Radeta.

VJERICA RADETA: E sad, pitanje – da li ja mogu da prozovem gospodina Mirčića? Da li će on dobiti repliku? Evo, prozvala sam ga. Samo pitam.

Dakle, amandman na član 15. je pravno tehničkog karaktera. Rekli smo da, umesto da zakon sprovodi Narodna banka, treba da stoji da vrši Narodna banka. Kaže meni Vlada da naš amandman ne može da se prihvati s obzirom na to da se ovaj amandman odnosi na pravno tehničku redakтуру. E, raznih smo mišljenja Vlade videli, ali ovakvu besmislicu nismo još.

Dakle, šta smo mi danas čuli o ovom zakonu, o pojedinačnim članovima, o zakonu uopšte? Uglavnom, kad se sve ovo sabere što se danas pričalo, u suštini nema tu neke velike razlike u odnosu na ono što smo mi iz SRS-a predlagali. Jedino što se ovi iz vlasti nisu usudili da kažu Vladi da ovaj zakon povuče.

Čuli smo ovde da se zakonom ne smeju obuhvatiti svi građani zbog opterećenja budžeta. Ovo je stvarno strašno. Vi unapred znate da diskriminišete neke građane, jer, bože, ne smete opteretiti budžet do nekog iznosa, nego samo do nekog za koji ste vi negde smislili da je optimalan.

Kažu, takođe smo ovde čuli – šta mi to hoćemo? Da se priča sa bankama i da se banke pakupe i da odu. Prvo, banke se neće pokupiti i otići, jer mi samo tražimo da one svoj ekstraprofit utroše na obeštećenje naših sunarodnika, naših građana koje su nezakonito oštetile. Neće banke otići zato što, nažalost, narod u Srbiji teško živi, zato što svi uzimaju kredite, da li su to potrošački krediti nekog nižeg iznosa ili ovi u raznim nezakonitim valutama, ali u svakom slučaju bankama, tim inostranim koje ovde posluju, i te kako se isplati da ostanu i da opstanu u Srbiji, naravno pod ovim uslovima koje ste im vi stavili na raspolaganje.

I nijedna od tih banaka koja ima naziv neke inostrane banke nema veze sa svojom matičnom bankom, niti ovde posluje ni približno kako to radi u svojoj matičnoj zemlji.

Čuli smo, takođe, da možemo očekivati i izmene ovog zakona. Dakle, ovako nešto konstatovati i glasati na kraju za predlog zakona je neozbiljno.

Šta smo mi hteli, još jedanput, pošto je ovo otprilike kraj rasprave po ovom predlogu zakona, da vam ukažemo? Čuli ste danas u toku rasprave i pretpostavljam da ste svi pročitali vest da postoji još jedna grupa građana koja je oštećena tim tzv. švajcarskim kreditima i da su oni odlučili da se u Vrhovnom kasacionom sudu, ili Apelacionom sudu, nisam sigurna, vežu lancima i da odande ne izlaze.

Pitanje naše vama, ministre, i Vladi Republike Srbije – šta ćete uraditi ako ovi ljudi zaista budu istrajni u tome, kao što su oni pre neki dan bili istrajni u štrajku? Kako ćete vi da ih sklonite? Da li ćete da ih sklonite? Da li ćete da ih

ubedujete? Ko će ići da im čestita Vaskrs ako ostanu i do Vaskrsa? Kako ćete, na kraju krajeva, rešiti njihov problem?

Njihov problem je ono o čemu... I ne samo njihov. Ima još grupa. Znae, razne će sada grupe građana da se formiraju i da se pojave sa svojim zahtevima, upravo ponukani ovim što ste vi jednom delu građana izašli u susret, a što ostalima ne želite jer, kako reče jedan kolega, ne smete zbog preopterećenja budžeta.

Nemojte to da radite. Nemojte da zavađate sopstveni narod. Nemojte da ljudi jedni druge gledaju popreko, nego lepo, ministre, još jedanput i poslednji put vas molim, predlažem vam, povucite u ime Vlade Republike Srbije ovaj predlog zakona.

Valjda vam je posle svega jasno. Ne samo posle svega što se dešava u ovoj skupštini, što ovde od nas slušate, nego i posle ovoga što je već počelo da se dešava i van ove zgrade. Dakle, povucite Predlog zakona, predložite jedan ozbiljan tekst, konsultujte stručnjake, uključite Narodnu banku, naterajte guvernera da se uključi i lepo naterajte... Koliko god vi kažete da je to komunistički, ja kad kažem naterajte, svakako nisam mislila da uzmete bič pa da bijete bankare, nego se zna kako se nateraju bankari. Izađe se pred njih sa predlogom, pa ko voli nek izvoli.

Znae, i ovo što mi danas imamo kao predlog, nije to vaša ideja. Nije to vaše rešenje. Slušali smo mi u javnosti, ovo je trajalo nekoliko dana, kratko doduše, ali nekoliko dana, pa je ministar izlazio, rekao to će biti tako i tako, pa ona gospođa, predstavnik ovih koji su štrajkovali izađe i kaže ne, neće biti tako, biće ovako i ovako, pa onda ministar kaže završićemo danas, pa biće sutra na Vladi, pa biće prekosutra, pa je to trajalo tih nekoliko dana, da biste vi na kraju prihvatili ono što se od vas zahtevalo.

Vi ste bili ucenjeni od strane tih ljudi i prihvatili ste ono što su oni od vas tražili. To nije rešenje problema. To je gašenje jednog požara. Drugi vam se, kao što vidite, već otvaraju i to sve na istu temu.

Gospodine Đorđeviću, biće vam neprijatno da dođete ponovo u Narodnu skupštinu sa izmenama ovog zakona, ili sa donošenjem nekog sličnog zakona, ukoliko danas ne prihvatite dobronameran predlog SRS-a, koji nije u cilju da pomognemo Vladi Republike Srbije, jer mi smo vama ozbiljna opozicija, već u cilju da pomognemo građanima Republike Srbije koji su se iz ko zna kojih razloga, slučajno, namerno, nagovoreni, nepažnjom, zadužili u te velike kredite u tim švajcarskim francima.

Bila je greška onog sistema, neka bude tako, ali dajte vi rešenje, ne samo za ovaj sistem, ne samo za ovaj režim, nego za sve ljude koji su zasada opterećeni kreditima, koji će ubuduće uzimati kredite, da to budu isključivo krediti u dinarima i da, u skladu sa tim, svaki pojedinačni ugovor koji postoji u poslovnim bankama u Srbiji a koji se odnosi na zaduženja u švajcarskim

francima i evrima, lepo da sednu stručnjaci i da za svaki izvedu posebnu računicu i da se tačno zna da li neko od tih ljudi još eventualno duguje neku siću bankama ili banke duguju neka ozbiljna sredstva tim ljudima.

Posebna pažnja mora da se obrati na one koji su ostali bez stanova, bez velike količine novca koju su već dali bankama. Ministre, to su takođe građani, državljani Republike Srbije. Nemate pravo da birate – pomoći ćemo ovima, nećemo onima. Morate pomoći svima. Rešenja smo vam dali. Zakon povucite pa ćemo zajedno da raspravljamo o ozbiljnom predlogu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Reč ima Vladimir Đukanović, po amandmanu.

Izvolite.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Svašta smo čuli i moram da kažem da se dobrim delom slažem sa prethodnim govornikom. Ovo je jedan iznuđen zakon. Mogu da se složim i da je nepravedan, ali osnovu ipak ima u odluci Vrhovnog kasacionog suda. Tu je doneta određena odluka na osnovu koje se i ovaj leks specijalis donosi.

Zašto je to ovako, to ćete morati da pitate neke prethodnike, koji su onako licemerno išli da podržavaju štrajkače, odnosno ljude koji su bili zaduženi u švajcarskim francima, da štrajkuju glađu. Imali smo onu groznu situaciju da sudije Vrhovnog kasacionog suda beže preko ograde. Nisu smeli da izađu na glavni izlaz.

Zašto je to licemerno? Zato što su upravo ti isti koji su došli da podrže ljude koji su štrajkovali glađu njih i nagovarali da se zadužuju u švajcarskim francima. To je najveći problem ovde. Zašto su to radili? Zato što su njihovi funkcioneri, stranački, tada, i Đelić, i onaj Pitić i mnogi drugi, to su ljudi koji su radili za te strane banke i njima je ovo odgovaralo jer su imali neku viziju da će kurs biti nepovoljan i da će, suštinski, banke na taj način zaraditi.

Voleo bih da mi sada možemo da kažemo bankama – brišite to sve. Ne možete tako da se ponašate. Znaite, postoji nešto što se zove ugovorna obaveza između banke i tog klijenta. Kada bismo tako postupali pred nekom međunarodnom institucijom, pred međunarodnim sudom, država Srbija bi morala da plati to debelo.

Ovo jeste strašno. Zašto? Zato što u ovom momentu, sva sreća te postoji odluka Vrhovnog kasacionog suda, ali objektivno, bez te odluke da smo nešto ovako probali da donosimo, javili bi se ljudi koji su u evrima zaduženi u tom momentu, koji su uzimali, koji su imali mnogo nepovoljniju kamatu, pa bi rekli – čekajte, dajte sada i nama neku olakšicu. Zato je ovo jedna nenormalna situacija koju nam je bivša vlast stvorila i ti isti ljudi danas, kažem, idu licemerno, podržavaju te ljude koji su štrajkovali glađu, a onda kada su ti ljudi pristali na neku vrstu dogovora, da im se izađe u susret, jer strašno je da vidite nekoga da ostane bez stana, bez kuće, da duplo plati taj kredit zato što ih je neko

na taj način prevario, onda oni pišu po Tviteru – sram vas bilo, prodali ste se Vučiću. Toliko ih je interesovala sudbina tih ljudi. Toliko njih interesuje sudbina bilo koga u ovom društvu.

Pogledajte danas, recimo, gospodine Marinkoviću, šta oni rade sa ovim zahtevima što nude nama. Inače, pošto stalno ovde postoji neka tenzija, odnosno neka priča kako nude ekspertske timove za razgovore, ljudi, moramo da kažemo vrlo otvoreno – ne pada nam na pamet da razgovaramo sa njima ni u jednom jedinom obliku. Može ovde u Parlamentu ako se vrata. Kolega poslanik, ne znam, Marinika Tepić može da razgovara sa nama. Ne može vaninstitucionalno. Ne postoji nikakva šansa nigde da pričamo sa njima i mogu koliko hoćete, sto timova da kandiduju, nećemo da pričamo sa njima, ne zanimaju nas uopšte, tako da je džaba što to forsiraju po medijima.

Moramo prosto da kažemo koliko njih zanima uopšte običan građanin. Pogledajte njihove zahteve. Svi su skupčani za privatni biznis Dragana Đilasa i Dragana Šolaka. REM i RTS, to su im jedini zahtevi. Njih ne zanima ni poljoprivrednik, njih ne zanima običan radnik, njih ne zanima niko apsolutno. Tako ih nisu zanimali ni ljudi zaduženi u švajcarskim francima. Tako ih nisu zanimali ni radnici „Pošte“, koje sada na najgori način vređaju zato što su ljudi pristali na dogovor sa Vladom da se reši taj problem. Njih samo zanima njihov privatni biznis, da bi preoteli „Telekom“ u jednom momentu, jer gospodin Šolak i gospodin Đilas žele kompletan monopol u telekomunikacijama i, naravno, u medijskom prostoru. To je jedini razlog zašto oni protestuju. Njihov privatni biznis izvodi ove ljude na ulicu.

Mi, naravno, apelujemo, ako hoće da se vrata u Parlament, izvolite, dođite da razgovaramo. Može još jedna vrsta razgovora. Ako imamo neke debatne emisije, tu možemo da pričamo, ali o vašim uslovima koje vi nama nudite tako licemerno i nudite nam pregovaračke timove ni u ludilu nećemo da razgovaramo. Ne pada nam na pamet da razgovaramo. Nemojte to više po medijima džaba da forsirate. Ne radi se tu o spremnosti ili nespremnosti. Nećemo da razgovaramo i tačka. Tu je ključ.

Tako da, što se tiče ovoga, meni je žao što smo došli u ovakvu situaciju da moramo ovakav zakon da donosimo, ali bismo na drugoj strani imali ljude koji su na ulici, ostali bez stanova, ostali bez kuća, ostali bez svoje imovine zato što je neko namerno reklamirao kredite u švajcarskim francima da bi, naravno, njihovi partijski drugari zaradili novac i da bi se pokazali dobri u bankama u koje su kasnije otišli kao nekadašnji ministri.

Pazite vi samo tu sramotu! Kao ministar finansija ili ministar ekonomije ti odeš mrtav 'ladan posle da radiš za banku. Valjda postoji neka klauzula, zabrana, kako to smeš da radiš tako nešto. Ne, on je mrtav 'ladan otišao i odao čak i državne tajne, odnosno sve živo što je mogao da odnese vezano za našu

privredu i finansije. Ti si otišao sad u stranu banku i sve si to tamo rekao kako bi ta banka trebalo da posluje i omogućio si toj banci to sve ovde da radi.

Prema tome, strašno je, naravno, kažem, što ovo donosimo, ali drugi način nije postojao da bismo ljude spasili da ne bi ostali bez svoje imovine. Zaista, koliko god mi je ovo nepravedno i koliko god mi je, moram da priznam, teško za ovo da glasam, glasaću, jednostavno zato što ti ljudi moraju da se nekako spasu. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Đukanoviću.

Na član 15. amandman sa ispravkom je podneo narodni poslanik Milorad Mirčić.

Izvolite, kolega Mirčiću.

MILORAD MIRČIĆ: Iskreno, pažljivo sam slušao sva prethodna izlaganja i pitam se koliko ova Srbija treba da je naivna da poveruje u ovu veštačku podelu na političkoj sceni. Nemojte zaboraviti, vi ste kontinuitet vlasti koju vi nazivate prethodni. Sve što su oni radili, vi ste nastavili. To što vi u javnosti koristite i ovu skupštinu i sebe predstavljate kao različite, nemojte da živite u zabludi. Brzo će se to raskrinkati. Boris Tadić je bio jedan od većih glumaca na političkoj sceni Srbije. Vidite kako sad prema njemu postupaju. Izvedu ga pred masu, pred rulju da mu zvižde. To je taj koji je bio opšteprihvaćen ispred EU. Istu priču ponavljaju i vama. Vratite se realnim životnim problemima.

Mi ovde imamo više problema. Jedan od problema je to što ste vi u svojoj tvrdoglavosti toliko otišli daleko da ne želite bilo kakav dobronameran savet da poslušate. Mi insistiramo da se u sklopu zakona i postojećeg Ustava pomogne svim građanima Srbije. Ovde je najugroženija grupacija koja se zadužila u švajcarskim francima, ali smo rekli – imamo odluku Vrhovnog kasacionog suda. Uloga Narodne banke je da posle takve odluke, preporuke, samo preporuči komercijalnim bankama da poštuju tu preporuku. Pa, ljudi, imate primer iz 2013. godine. Jesmo li vam rekli, kada su banke jednostrano odredile visoke kamate, povećale marže, isto je sud doneo preporuku, Narodna banka Srbije je upozorila komercijalne banke da moraju poštovati tu preporuku? Šta se desilo? Sveli su na normalu te kamate i te marže. Ovde nema filozofije. Isto treba.

Drugi problem koji se ovde otvorio, a vi okrećete leđa, to su institucije javnih izvršitelja. To je problem sa kojim se sve više suočava Srbija. Vi nećete da reagujete tu. Nećete. Dovoljno je u ovom zakonu da kažete da je moguća retroaktivnost povraćaja imovine onima kojima je nepravedno oduzeta imovina, a vi nećete to da uradite. Samo revizija procesa da se uradi, ništa više. Pa možda ljudi neće ni da se jave, da kažu – evo, mi smo zainteresovani da ponovo sudskim putem dokažemo da je imovina naša. Možda su ljudi odustali, ali omogućite i tim ljudima. Ne, nećete. Zašto? Iz nama nerazumljivih razloga.

Nećete iz prostog razloga što je vama institucija koja je nametnuta od MMF-a svetinja. Ne smete da pipnete u to.

PRESEDAVAJUĆI: Vreme.

MILORAD MIRČIĆ: Evo, završavam.

Umesto da kažete – realno sagledavamo probleme sa kojima se suočava Srbija, vi ovde iznosite neke podatke koje Srbiju više ne interesuju – ko je veći lopov, da li je veći lopov ovaj ili onaj iz bivše vlasti. Koga to više interesuje?

Što ne sprovedite zakon? Što tužilaštvo ćuti? Zašto sudstvo sedi skrštenih ruku? Što ne radi svoj posao? Ne, vama to služi za jeftine političke poene.

Ja moram tako da vam kažem – dosta je tih jeftinih političkih poena. Ne zaboravite jednu stvar. Srbija je mnogo politički pismenija nego što vi smatrate. Videćete kako će vam se to brzo obiti o glavu. Ne možete vi da zamajavate Srbiju. Nije niko, a nećete ni vi.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Mirčiću.

Reč ima Vladimir Đukanović, po amandmanu.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Gospodine Marinkoviću, evo i ovde smo sada čuli nešto što je zaista dobrim delom tačno. Ja ću se sve složiti za pravosuđe i tužilaštvo što ne rade posao. Ne rade. Otkud znam zašto. Tvrdim da je pravosuđe inače apsolutna rak-rana srpskog društva. Potpuna rak-rana srpskog društva. Kako oni funkcionišu, to je katastrofa. Zašto je to tako? Tako nam je ostavljeno. Pitajte venecijanske komisije, nevladine organizacije.

Inače, otvoreno kažem, bude li se došlo u tu fazu da oni sami sebe biraju, da se to predloži, neću da glasam za to. Protivnik sam uvođenja sudokratije u ovo društvo. Ne može da Skupština, koja je jedina ovlašćena da se na nju prenese narodni suverenitet, ne može ona da ne bira sudije. To je van svake pameti. Oni donose presudu u ime naroda. Ako je u ime naroda, onda, izvinite, mora da postoji ta kopča između naroda i samog pravosuđa. To otvoreno kažem, nikad se neću složiti sa tim.

Ali ovde imamo nešto što sam čuo, oko čega mogu da se složim. Znae da je to u začetku, kada govorimo o izvršiteljima. To je nešto što postoji. Ne možete sada da vršite ne znam kakve revizije. Stvarate pravnu nesigurnost. Potpunu pravnu nesigurnost biste u društvu stvorili. Moramo da budemo potpuno iskreni. Mi smo imali dva miliona trista i nešto hiljada presuda koje su došle na izvršenje, a nisu mogle da budu izvršene jer je neko nekada ukinuo SDK, upropastio ceo sistem i stavili ste sudovima da izvršavaju presude. Nikad nisu mogli ništa da izvrše i sada, naravno, imate izvršitelje koji su, opet, negde pomogli to izvršenje. A da li je sada to skroz pravedno, baš i nije toliko pravedno, ali je tako kako jeste. To postoji. Ne možete sada da vršite ne znam kakve revizije. Potpunu pravnu nesigurnost biste stvorili u društvu. Slažem se u

mnogo čemu, ali je za to sada već dockan. Gledajte da spasavate šta možete da spasite.

Inače, ako biste primenili taj sistem, vi biste urušili državu potpuno. Moramo tu da budemo racionalni. Kao i ovo za kredite. Neko reče, i ja sam, između ostalog, pomenuo, ta odluka Vrhovnog kasacionog suda daje preporuku. Čak prvostepenom i drugostepenom sudu ne nalaže da moraju tako da postupaju, ali daje preporuku da, ako bi postupili drugačije, Vrhovni kasacioni sud bi njihove presude oborio.

Isto kao i Narodna banka. Možda možete da date preporuku bankama šta da rade, ali one nisu dužne i ne moraju to da poštuju. Prosto, nije to obavezujuća odluka. Moramo da shvatimo da su tu već neki ugovorni odnosi napravljeni. Znači, imate ugovorni odnos klijenta i banke. Ako dođete i napravite takvu pravnu nesigurnost, ajmo da se vraćamo retroaktivno, pa ta banka će vas negde tužiti za loše poslovanje, odnosno za pravnu nesigurnost koju je država stvorila i izgubićete svuda pred međunarodnim institucijama.

Znači, ovde gledate da umanjite štetu koja je svakako nastala, koja je grozna, koja jeziva, ali gledate da umanjite štetu, da ne bude još nešto gore. To je to. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Đukanoviću.

Pravo na repliku ima Vladimir Orlić pa Milorad Mirčić, pošto se kolega Đukanović referisao na njegov govor.

Izvolite, kolega Orliću.

VLADIMIR ORLIĆ: U vezi one napomene da smo mi nekakav kontinuitet bivše vlasti, tako je rečeno, nikako da razumem gde neko vidi kontinuitet sa onima koji su doslovce stotine hiljada, vodite računa, stotine hiljada ljudi za samo četiri godine ostavili bez posla. Pogledajte različite izvore. Neki će da kažu 400.000, neki će da kažu pola miliona. Republički zavod za statistiku kaže i više od toga. Šta god da je od toga precizno, šta god da je od toga onako tačno kako se sviđa ovima što slušaju, to je katastrofa, ljudi. To je katastrofa božja. Da sada mi koji otvaramo radna mesta, i to ih otvaramo toliko da ih bude u stotinama hiljada novih tamo gde ih nije bilo, budemo kontinuitet sa onima koji su ih na stotine hiljada do pola miliona gubili. To je potpuno besmisleno da pričamo. Je l' lično Aleksandar Vučić u ovoj zemlji u poslednjih nekoliko godina otvorio je l' ima blizu dve stotine različitih fabrika i pogona, pa se tih 200.000 ljudi možda zaposlilo zahvaljujući tome, pa neke porodice koje nisu imale jednu platu na mesečnom nivou sada imaju jednu, dve, negde i više? Kakav je to kontinuitet? O čemu pričamo?

Danas smo govorili o najnovijim zvaničnim podacima. Evo vam, 2018. godine zvanično 50.120 radnika u privredi novozaposlenih u jednoj godini samo, 1.131.000 ukupno. Je l' to može da se poredi? Pa neće moći. Kada se kaže – zašto mi pominjemo ko je među njima veći lopov, pa to kažu oni sami. Jesmo

citirali ovde interni stranački dokument i dokument „žutog preduzeća“, DS, koji sami kažu, pazite, da je njihovo rukovodstvo od 2006. naovamo okupilo ljude koji su krali na tenderima, koji su se ugrađivali za procenat, koji su time svojoj stranci doneli epitet „žutih lopova“. Oni sami to kažu.

Je l' beše predsednik njihovog opštinskog odbora u Rumi, mislim da se Borović preziva čovek, kaže: „Dragan Đilas i Bojan Pajtić su lopurde“. Ako to oni kažu, pa šta mi možemo nego da na to podsećamo i da ništa novo ne kažemo na tu temu. Taj Dragan Đilas i Bojan Pajtić, kada smo već kod njih, nit' nas je Đilas stavio u neki upravni odbor, niti smo Pajtiću pomagali oko onih poslova na temu Statuta Vojvodine. Možda neko drugi jeste.

Da se ne bavimo mi tim kontinuitetima. Nema tu ništa jeftino. Sve što se tiče države, veoma je skupo. Poslanik Marković tu misao često citira – ne kradi državu jer je skupo plaćena. Tu poruku mi ponavljamo danas i tom Đilas i tom Pajtiću i njihovim fašistima, dverašima kojih, bogu hvala, u Narodnoj skupštini izgleda više neće biti u formi poslaničke grupe. Tu poruku njima jako glasno, ovako savršeno razborito i potpuno jasno saopštava narod na svakim izborima. Ta poruka je verovatno i najbolja vrsta zaključka ove naše rasprave, ako se slažete. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću.

Pravo na repliku ima Milorad Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Što se tiče tog poštovanja prava i pravnih normi, mnoge stvari su sada jasnije i zbog čega se ne sprovede procesi revizije postupka privatizacije koji su kriminalni, protivzakoniti. Isto tumačenje – to bi izazvalo pravnu nesigurnost, šta bi rekla EU, šta bi mislila o nama kada bismo se mi upustili u ispitivanje protivpravne, protivzakonite privatizacije?

Svedoci smo da su u Beogradu, na teritoriji grada Beograda mnoge fabrike kupovane, koje su kasnije srušene da bi se pretvorile u stambene objekte, pa se kaže – šta bi svet mislio da mi sada izvršimo reviziju? Šta bi svet mislio da se izvrši revizija gde je očigledno zelenaška logika stvari? Svaki normalan će da osudi takav način poslovanja banaka. Pa onda ne možete ni zelenašima baš da zamerite, koji su kao protivuslugu ili zalog tražili nekretnine. Što biste zamerili zelenašima? Nema te logike. Ovde je logika da je opljačkan deo stanovništva Srbije na protivpravan, protivzakonit način. Mi želimo da to kroz institucije NBS bude regulisano.

Što se tiče kontinuiteta, gospodine Orliću, vi ne shvatate. Kontinuitet nije u tome da vi zapošljavate ili ne zapošljavate. To je samo splet slučajnih okolnosti ili trenutnih okolnosti. Slučajno, zato što dajete stimulans onima koji otvaraju pogone. To nije nešto što će doneti dobrobit. Suština kontinuiteta – vi ste za EU, oni su bili za EU. Evropska unija kaže otvoreno – pristupanje Srbije

EU može samo ako prihvatite Poglavlje 35, a to je KiM, Kosovo posebna republika.

Drugo, vaša politika prema MMF-u je potpuno ista kao i njihova politika prema MMF-u. Vaša filozofija na dve stolice je potpuno ista kao filozofija DOS-a. To su kontinuiteti. To je bitno za ovu državu. To što vi nama navodite da ste vi više zaposlili nego oni, pa Boris Tadić je iznosio netačan podatak pred izbore da je zaposlio 40.000 ljudi, pa se pokazalo da to nije tačno. Mi ne ulazimo u tačnost vaših podataka, ali ovo su krupne, opredeljujuće stvari za politiku jedne vlade, odnosno politiku koja se vodi na državnom nivou.

Kažite da ste protiv EU, da ne želite da predate KiM. Kažite da ne želite pod ovakvim uslovima da sarađujete sa MMF-om, pa onda da kažemo da ste vi diskontinuitet. Ovako ste kontinuitet.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Mirčiću.

Doktor Vladimir Orlić, pravo na repliku.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Dakle, jeste, to je kontinuitet ili nepostojanje kontinuiteta kada neko državu osiromaši, kada je čerupa i kada trpa u svoje džepove ili kada neko, na drugoj strani, za tu državu obezbedi da ima nekog rezultata koji se ogleda i kroz hleb na stolu, gospodine Mirčiću, koji se ogleda i kroz nova radna mesta, gospodine Mirčiću.

Kažete – slučajno. Šta je slučajno u tome što smo obezbedili 200 novih fabrika, 200 novih pogona? Kako to može da bude slučajno? Subvencije, je l' ih država Srbija izmislila? Je l' ih daje jedina? Pa neće biti ni jedno ni drugo. Daju ih svi u okruženju, ali nisu sposobni da obezbede takav rezultat svi u okruženju pa zato i nemaju te firme u tolikom broju kao mi. Nema tu ništa slučajno i ništa tu nije novo. Samo treba oko toga tu neko da se trudi.

Još jedna stvar, treba to neko da ume da obezbedi. Je l' danas realna priča, dok mi sada razgovaramo ovde, da je Srbija u igri za to da možda „Folksvagen“ dođe? Ne kažem da hoće, ali zamislite to i uporedite sa onima koji su gubili stotine hiljada radnih mesta. Šta je tu slučajno?

Kosovo i Metohija. Jesmo li slučajno obezbedili da 13 država povuče priznanje? Je l' to sa neba palo? Neko slučajno šetao ulicom pa kao sagao se – vidi, ovde je povučeno priznanje, daj da ga stavim u džep kada sam ga već našao. Neće biti. I oko toga je neko morao da se trudi i to je trebalo da neko ume da uradi i da obezbedi. Je l' to nije dokaz da znamo šta radimo i šta zastupamo?

I Evropska unija, ako ne znate, ima veze sa tim da li će neko doći da ovde investira. Ima veze, ako ne znate, sa tim da li će neko ovde da otvori nova radna mesta i tu vrstu perspektive mi našim ljudima obezbeđujemo. Ne dodvoravamo se nikome i nemamo tu potrebu kao što su činili nekada i taj Đilas i taj Jeremić, koji, još jednom, nisu nas ni u jedan upravni odbor smestili. A koga jesu, pitam

ja vas. Setite se. Nismo ni sa kim od njih pravili Statut Vojvodine, a vi se setite ko jeste. Dakle, niko od njih nije ove rezultate napravio, ali jesu obezvređili bukvalno sve čega su se dotakli.

Danas kada nama kažete da mi predstavljamo neki kontinuitet sa tim, nije to samo uvredljivo. To je, pre svega, nešto što vaše reči obezvređuje i sve drugo što kažete, a kažete i štošta što jeste na mestu, potpuno se u tom bezvređu izgubi. Sada razmislite da li to ima smisla.

Neću da potrošimo ceo dan na podsećanje u čemu je sve svako od nas ovde učestvovao ili učestvuje i dalje, npr. u Starom gradu. Da budemo dovoljno fer, da budemo dovoljno korektni da kažemo šta valja za državu, šta valja za narod i, još jednom, svaka čast, hoćemo to da kažemo da je dobro. Da budemo toliko poštteni i da kažemo – iza toga bi stao svako. Za ono što ne valja, kritikujte do mile volje.

Nemojte preko leđa naroda da se prebijamo, da nekoga ubeđujemo da treba da se oseća krivo zbog toga što je do posla došao. To nije u redu. To nije korektno. To nije ljudski. Na kraju krajeva, to nije nešto što donosi dobrobit ovoj zemlji. Je l' nam ona zajednički cilj i zajednički interes? Ja hoću da verujem, makar lakomislen bio, da jeste. Hajde onda da se ponašamo tako. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala vama.

Samo molim kolege da se malo vratimo na temu. Nemam ništa protiv debate i replika.

(Vjerica Radeta dobacuje.)

Nema veze ni sa kim lično.

Reč ima Vladimir Đukanović po amandmanu.

Izvolite, kolega Đukanoviću.

VLADIMIR ĐUKANOVIĆ: Ja sam, inače, neko ko zaista voli da debatuje i da razgovara. Mislim da je to jako korisno. Nema potrebe za nekakvim teškim rečima. Ja uvažavam zaista stavove kolega koji prekoputa iznose šta iznose, s tim što ne znam zbog čega bi neko trebalo ne znam šta sad da uradi, što će reći da li je za ulazak ili nije za ulazak u EU. Evo, ja sam protiv ulaska Srbije u EU. Nemam uopšte taj zazor da to kažem, ali sam dovoljno pošten da opet kažem da ne bih nikada vodio kampanju za tako nešto. Zašto? Ne vidim da neko nudi nekakvu alternativu, da možete u neki drugi integrativni proces da idete. I treba da budete realni. To vam je isto kao kad nudite...

Sada kažete – hoćete revizije privatizacija. Što se tiče revizije privatizacija, slažem se. Super bi bilo da se to uradi, samo ima jedan mali problem, ovako mali problem, ali koji je ključan. To je što su one rađene po nekom zakonu koji je bio donet, recimo, 2001. godine i ne znam sada kako mislite, svako ko dođe pod udar toga reći će – ja sam radio po zakonu. To je problem. Vi ste ovde imali tzv. legalizovanu pljačku države, što je skandal da

se to tako nazove, pošto je to paradoks samo po sebi, ali vi ste imali zakone koji su donošeni u interesu nekih koji je trebalo da opljačkaju državu. I kada dođe on na sud, on kaže – ne, ne, ja sam radio po zakonu. I ne možete mu ništa.

Zato ovde postoji Krivični zakonik, gde neki ljudi, najviše posle onoga što je Verica Barać sastavila one 24 privatizacije, odgovaraju i eno ih u pritvoru ili će biti osuđeni za ono za šta imate dokaze. Ali što se tiče privatizacije u Srbiji 2001. godine, to je bio čist kriminalni akt, to je bila rasprodaja države, uništenje države, ali nažalost, rađena je po zakonu i to je ono što je poseban skandal. I, naravno, naši najbolji prirodni resursi iskorišćeni su isključivo da bi se rasprodali, da bi neko došao do poslovnog prostora i da bi se obogatio na tome.

Ali, znate, kada dođete na sud, a on kaže – ja sam radio po zakonu. To su najviše radili, i to ne čak samo po zakonu, nego po uredbama, podzakonskim aktima, pa ste imali Vladu od 2008. do 2012. godine koja je na osnovu uredbi pljačkala ovo društvo. Omogući se pljačka putem uredbi, bukvalno. I ovaj, kada ga zovete na sud, on kaže – evo, ima uredba, radio sam apsolutno u skladu sa propisima. To je ono što je veliki problem i nadam se da se to više nikada neće dešavati u Srbiji.

Na kraju krajeva, da budemo iskreni, ako bi se sada uradila ta revizija, ne znam kakva bi tu koristi bila suštinski, jer vi te fabrike više nemate. One su uništene, uhvatila ih je paučina, nikada više neće moći da rade. Vi morate nešto novo da pravite. Ovako stojite, tapkate u mestu i stalno se bavite nečim što je bilo pre skoro 20 godina. U redu, nemam ništa protiv, nadležni organi neka rade, ali vam kažem da je to nemoguće više dokazati iz prostog razloga što će se uvek pozvati na to da su radili po zakonu. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Đukanoviću.

Pravo na repliku ima gospodin Milorad Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Evo, da pokušamo, ako je moguće, da stavimo tačku na ovu temu koju pokreće kolega Orlić.

Upravni odbori, kada je SRS bila parlamentarna u Gradu Beogradu, jesu odraz sastava Gradskog parlamenta. Svaka iole normalna vlast nastoji da sastav upravnih odbora odgovora sastavu u Parlamentu. Ona koja je sa druge strane, znači da nije normalna. Ona uvek želi da ima monopol nad tim, ali članstvo srpskih radikala u upravnom odboru nije bilo odlučujuće. Ono je samo bilo maska za demokratiju koja se tada sprovodila.

Što se tiče Statuta Vojvodine, to je tema koju želim da vam objasnim. Uzmite zapisnike sa svih odbora, sa sednica, imaju zapisnici, pa ćete videti ko je za šta glasao, videćete ko je bio protiv Statuta i videćete ko je činio kvorum kada se na Zakonodavnom odboru donosila odluka. To su manipulacije kojima se služite vi danas, a ranije se služio Bojan Pajić time.

Ne vredi vam to. Istina je neumoljiva, nepobediva. Postoje zapisnici, postoje činjenice. Vama su Dragoslav Petrović i Bojan Pajtić dali mandate srpskih radikala protivzakonito, protivustavno, da bi oslabili nas radikale u Skupštini Vojvodine, da bi se lakše mogao doneti taj statut. To je suština. Statut je donesen u Skupštini Srbije, gde ste vi, ovde govorim za vladajuću koaliciju, glasali za taj statut. Nemojte kukavičje jaje gurati nekom drugom, vi morate da nosite taj teret. Ja znam kako je vama teško, ali šta da vam radim? Po tome se razlikujemo. Morate da procenite kako će to istorija da oceni, da li ste na ovoj ili onoj strani. Mi nismo poklekli.

Što se tiče ove logike koju kaže gospodin Đukanović, gledajte koja je logika stvari. Nama je Šećerana prodana za par evra. Šta treba tu da kažemo? Pa jeste u skladu sa postojećim zakonom? Nije u skladu ni sa tadašnjim zakonom. Zašto je prodana? Zato što je Vlada protivzakonito donela uredbu koja oslobađa kupca Šećerane pa je stekao vrednost, imovinu za tri evra.

Drugo, zemlja koju je kupio Todorčić iz Hrvatske jeste zemlja koja je nekada privatizovana, najvećim delom na teritoriji Vojvodine. Kako je to stečeno kada je u pitanju Todorčić, kada je u pitanju Agrokor? Protivzakonito. Ne, nećete da se upuštate u to zato što selektivno postupate, zato što je Stanko Subotić zvani Cane Žabac neko ko je zaštićen, a drugi, koji se bave mnogo manje opasnim poslom u odnosu na njega, oni su nepoželjni i protiv njih se vodi hajka. Ne možete tako protiv kriminala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Mirčiću.

Pravo na repliku. Javio se zamenik šefa poslaničkog kluba. Dr Vladimir Orlić ima prednost.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Upravo o tom davanju kvoruma je reč i to je problem. Dakle, to da objasnite, teško ćete, baš teško. Evidentirali vi to u zapisnik ili ne, teško ćete to da objasnite. Znači, ne meni, nego ljudima koji su takođe bili u tom sazivu i koji to znaju i zbog toga što se zna, nemoguće da to sad bude jedna rečenica, kako beše – to nije istina, i ja sad kažem da je to tačka, gotovo, piši propalo. To tako mogu deca da raspravljaju. Mi ne možemo.

Što se tiče toga, kako beše ono, baš je kreativno bilo, proporcionalno se određuje sastav upravnih i nadzornih odbora. Samo ne mogu da se setim kad to. Kad to, osim nasred onog mandata tog saziva kada je Dragan Đilas rekao – e, od danas ćemo ovako. A oni kojima je ponudio te upravne i te nadzorne odbore brže-bolje su potrčali da u njih sednu. Pre toga to nije bilo. Posle toga to nije bilo. Nije bilo čak ni početkom tog saziva, nego onog momenta kada se, izgleda, utvrdilo kome hoće da pomogne Dragan Đilas, a kome neće, protiv koga je. Je l' tako beše?

Nekoliko smo ovde imali poslanika koji su iz Beograda i koji su u tome učestvovali pa kažu – jesam, bio sam u nadzornom odboru Studija B u to vreme,

pa šta fali? Kaže – meni je to tada dobrodošlo jer nisam imao drugih prihoda. Nije to suština, gospodo. Suština je šta ste prihvatili i po koju cenu. Dakle, na šta ste pristali i po koju cenu.

Kažete manipulacija, a ljudi sami priznaju da je to bilo i da su u tome učestvovali. Ja ne znam koga pokušavate da prevarite. Mene, te ljude koji to priznaju ili sebe? Je l' manipulacija da se danas na taj način ili uz podršku sa te strane održava i Stari grad, gde onaj novi potpredsednik Đilasov, Bastać, žari i pali opštinom? Čiji odbornik mu pomaže u tome? Čiji? Ja nešto ne mogu da se setim, ali ima onih koji se, izgleda, dobro sećaju stvari pa će možda i to da nam pomognu da ovde nekako odgonetnemo.

Dakle, ko je sa kim sarađivao, neka bude problem za one koji kažu da nisu uzbuđeni i nemaju problem sa tim. Broj decibela iz njihovog prethodnog izlaganja mislim da jasno govori koliko imaju ili nemaju problem sa tim. To je pitanje tuđe savesti. Ono što mene zanima jeste pitanje budućnosti ove zemlje.

Na pitanje budućnosti ove zemlje 150.000 ljudi je 19. aprila ovde, ispred ovog visokog doma, reklo – vidi kako treba da izgleda. Reklo je da zna šta želi, reklo je da hoće da je gradi, hoće da je gradi ne pokušajima da se bilo čije biografije peru, nego jasnim planom, konkretnim idejama i sa puno rada, jer je to pre svega potrebno. Hoće u toj viziji, u tim rezultatima da prate Aleksandra Vučića i Srpsku naprednu stranku. Pa kad ste rekli Beograd, Srbija itd., kazaće da li nasedaju ili ne nasedaju na nešto.

U pravu ste bili u jednoj stvari. Ljudi su u ovoj zemlji politički pismeni. Ljudi su u ovoj zemlji politički zreli i odavno ne nasedaju na bilo šta. Nema tu priče o floskulama; 57% ljudi na dan današnji u ovoj zemlji, baš zato što je ozbiljno, zato što je mudro i zato što ne naseda, kaže – podržavamo Aleksandra Vučića i Srpsku naprednu stranku. To je meni ubedljiviji odgovor na to ko je u pravu u raspravi ovoj ili bilo kojoj, verujte. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Ja kao predsedavajući smatram da smo otišli potpuno daleko od teme. Nije današnja tema da pričamo o odbornicima na Starom gradu, ko, za šta, i u APV, njihovoj skupštini.

Molim vas, vas pogotovo, pošto ste opozicija, kolega Mirčiću, ovako možemo do ponoći. Ja stvarno nemam ništa protiv, ali raspravljamo o interesima građana koji su se zadužili još pre desetak godina u švajcarskim francima. Hajde da razgovaramo o tome.

Potpuno podržavam debatu. Spreman sam da sedim sa vama dokle god želite, ali samo vas molim... Stvarno, sad u Starom gradu odbornici, u AP Vojvodini... stvarno nikoga... Mislim da to nije tema i nije u redu.

Molim vas, vas pogotovo, za razumevanje. Hvala.

Na član 16. amandman je podneo narodni poslanik docent dr Ivan Bauer. Da li neko želi reč? (Ne.)

Vi ćete o Bauerovom amandmanu?

Reč ima Veroljub Arsić.

Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: I o amandmanu kolege Bauera i onog člana koji je pre poslednjeg člana, zato što se nadovezuju jedan na drugi.

Znači, tiče se početka primene zakona i ko sprovodi nadzor nad primenom zakona. Znači, nadzor nad primenom zakona sprovodi Narodna banka Republike Srbije. E sad, ja bih, predsedavajući, voleo da mi objasni neko, bilo je ovde priče o nekim proporcijama, kako bi izgledala ta proporcija. Znači, znamo da je organ koji rukovodi Narodnom bankom Savet guvernera. Zamislite, primenjujući tu proporciju, da DS bira jednog ili dva člana Saveta guvernera. Znači, to je proporcionalno odnosu narodnih poslanika u Narodnoj skupštini, ali kad bismo primenjivali takvu proporciju, najverovatnije da bi jedan od članova Saveta guvernera bio možda i moj prezimenjak, neki profesor Arsić, je li tako? Nije mi rođak, sva sreća.

Svaka čast njemu kao profesoru, ali kad je bio član Saveta guvernera, Narodna banka Republike Srbije je u periodu od 2008. do 2012. godine prodala 4,5 milijardi evra deviznih rezervi, a evro, a to je jedan od uzroka što raspravljamo o ovom zakonu, skočio je sa 76 dinara na 119,8 dinara. E sad, da li bi neko želeo jednog takvog člana da bude u Savetu guvernera? Dok je to bio, prodali smo skoro pet milijardi evra deviznih rezervi, a evro je skočio preko 50%, a onda je skočio švajcarski franak u odnosu na evro oko 40%. To je 90% ili čak i 100% uvećana rata za korisnike kredita u švajcarskim francima.

Vidite, ceo taj marifetluk oko kredita indeksiranih u švajcarskom franku i ceo marifetluk i igranku oko deviznog kursa pravile su neke vojvode od nekih banaka iz bivšeg režima. I oni to ponovo žele. Ja ću ponovo da kažem za jednog vojvodu, Božidara Đelića, Vojvodu od Meridijan Banke, nagrađen je od te iste banke sa 10 miliona evra vlasničkog udela u toj banci. To je ono od podataka do čega zvanično možemo da dođemo.

Koliko su dobijali kao članovi upravnih odbora, nadzornih odbora skupština tih banaka, to verovatno nikada nećemo saznati. Verovatno nikad nećemo saznati. Koliko im je uplaćivano po nekim drugim računima van Republike Srbije, takođe nikada nećemo saznati. Ali bogatili su se na nesreći ovih ljudi koji su podizali kredite, bez obzira na to da li su u evrima ili u švajcarskom franku. Oni su izmislili referentnu kamatnu stopu koja je išla do 16% i na taj način su pravili perpetuum mobile po pitanju štampanja novca. Znači, Narodna banka ga nije štampala, ali se u žiralmom obliku pojavljivao na tržištu i višak tog novca je morao da završi negde. Umesto da se vrati nazad i da ponovo pokreće kredite i okreće proizvodni potrošački ciklus, mangupi su spekulativnim radnjama preko tih poslovnih banaka kupovali evre i iznosili ih iz države.

E, sada vidite koliko je važan nadzor nad finansijskim institucijama. Još važnije je ko će da sprovodi nadzor u ime Narodne banke. Zakonska regulativa je manje-više i onda postojala, ali su se u nedostatku nadzora, kada su guverneri bili Šoškić, Jelašić, pravili ovakvi finansijski spekulativni radovi u našem finansijskom sistemu. E sada, u toj primeni proporcije ta gospoda bi opet trebalo da budu u Savetu guvernera.

Zamislite sada još jedan drugi problem. Kada bi se princip proporcije primenjivao i na Vladu Republike Srbije, zamislite da neko od njih bude ministar u Vladi Republike Srbije. Evo ovaj što preti da će da nacionalizuje PKB. Šta? Da ga nacionalizuje pa da ga opet proda i dobru razliku stavi u džep, kao što je to radio prvi put, kada je raskidao privatizaciju PKB-a. Znamo mi zašto se oni bore za PKB, zbog zemljišta. Ali ne zbog poljoprivrednog zemljišta, ne daj bože. Njima ne pada na pamet da uhvate motiku, jer oni ne znaju kako ona izgleda, nego zbog onog poljoprivrednog zemljišta koje ima izgleda da postane gradsko građevinsko zemljište. Zato se oni bore za ovu vlast. Da ponovo vrate priču nazad i ponovo da se bogate.

E sada, pošto ni na koji način nisam učestvovao u tome... Ja bih ćutao da je na bilo koji način to bilo pomognuto sa moje strane, na bilo koji način, i ne bih ni pokušavao kao kukavičje jaje da taj deo svoje odgovornosti podvalim nekom drugom. Znači, to je neki normalan način rezonovanja.

Čisto radi razlike, Šoškić, Jelašić i Đilas su prodavali devizne rezerve da bi kao navodno sačuvali kurs dinara. Kurs dinara je skočio sa 76 na 119,8 dinara. Znači, bio je veći nego danas. Sada, kada Narodnu banku vodi Jorgovanka Tabaković, devizne rezerve se uvećavaju, kurs dinara je stabilan. Sa reformama koje je započeo Aleksandar Vučić u privrednom delu, u ekonomskom oporavku zemlje, takođe imamo stabilan rast i stabilne javne finansije.

Sada treba da se izmisli neka priča kako to nije dobro, a ja uvek postavljam pitanje – čemu služi država? Da li da se bogati neko kao što je to bilo za vreme Đilasa, Tadića, Božidara Đelića, Vojvode od Meridijan Banke, ili država služi da sredstva koja prikupi od poreza na određen način vrati građanima?

Jedan deo tog novca biće vraćen za otplatu i saniranje, ublažavanje posledica štetnih kredita, zato što država koju su tada vodili neodgovorni ljudi nije vršila nadzor kako treba. Jedan deo novca odlazi na subvencije u privredi. Ali više sam sit te priče. Strani investitori, domaći investitori, potpuno su izjednačeni. Ovde je cilj, valjda, da se čovek zaposli, da dobije radno mesto, da obezbedi svoju porodicu, da školuje svoju decu, koja će da ostanu ovde a ne da odlaze iz zemlje u inostranstvo.

Ta priča oko EU, Evroazijske unije, svega toga, ljudi, hajmo malo da gledamo šta je nama u interesu. Svako od njih ima neki svoj interes, i jedni i drugi, a mi treba da čuvamo isključivo državni interes i isključivo da brinemo o

državi. Odluke koje budemo donosili moraju da budu isključivo u korist građana i države, ne nekog drugog. Ovde ne žive neki drugi ljudi. Ovde žive građani Srbije i prema njima je Vlada odgovorna i zbog toga ova skupštinska većina podržava Vladu koja je odgovorna prema građanima Republike Srbije.

A oni koji su hteli zbog proporcije u nečemu da učestvuju, neka im to služi na čast. I ja sam proporcionalno bio, primera radi, u radnoj grupi za izradu i pisanje ovog poslovnika. Kad sam video o kakvom poslovniku je reč i šta će da bude usvajano ovde, ja nisam hteo u tome da učestvujem. Pa tako i drugi. Što ste učestvovali? Dali ste legitimitet pa se sad posipate pepelom.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću.

Moram da kažem, gospodin Mirčić je tražio repliku, ali stvarno gospodin Arsić nije nikoga uvredio niti pomenuo po imenu i prezimenu.

Jedini koji bi možda mogao da uzme repliku, ali nije član Parlamenta, jeste Božidar Đelić. On nema pravo na to.

Poštovani narodni poslanici, pošto smo završili pretres o amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 2. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O DOPUNI ZAKONA O BUDŽETSKOM SISTEMU (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici Vjerica Radeta, prof. dr Miladin Ševarlić, Marijan Rističević, Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Primili ste izveštaje Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za finansije, republički budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 1. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 1. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Rističević.

Kolega Rističeviću, izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja se bojim ovih Đilasovih težnji ka elektronskim medijima i sad pažljivo dodirujem ovo dugme. Ja mislim da, dok gledaju ovaj prenos ovi iz saveza lopuža, prevaranata i ljotićevaca, mole se bogu da me ubije struja. Ali nisu oni te sreće, preživljuju ja.

Dame i gospodo narodni poslanici, lako bismo mi nahranili siromašne. Ali teško je nahraniti ove bogate. Oni su alavi. Siromašnima, nekom delu siromašnih ljudi, ruka je ispružena i traže malo. Ovim bogatima, kao što su Đilas i Jeremić Reis-Efendija Vuk Potomak, njima je ruka uvek ispružena. Njima nikad nije dosta.

Ne treba siromašni ljudi da se stide svog siromaštva, već bogati ljudi kao što su Đilas i Vuk Potomak Reis-Efendija treba da se stide svog bogatstva, jer su do njega došli na nepošten način. Oni pokušavaju da izvedu revoluciju milionera protiv miliona, onih miliona koje su surovo opljačkali.

Dragan Đilas je veliki izvoznik novca. On izvozi naš novac i ne vraća ništa. Dakle, spada među najveće izvoznike, ali ne izvozi nijedan proizvod sem što izvozi novac, novac koji je zaradio dok je 400.000 ili 500.000 ljudi ostajalo bez posla. Najbolji trgovac maglom. Čovek koji je protiv „Beograda na vodi“, jer se zalagao za Beograd na magli. U toj magli ćapio je šta je stigao, pa je, recimo, Most na Adi koštao... A da podsetim da je u gradnji mosta na Beški učestvovao čak i Vlado Georgiev. Verovali ili ne, izvođač radova na mostu kod Beške bio je i Vlado Georgijev.

Dakle, ti trgovci maglom žele da opljačkaju još jednom narod. Bogati ljudi ne mogu ništa drugo da pokažu sem da mrze svoj narod, jer ih taj narod podseća na ružan način na koji su se obogatili. Ja tvrdim, dame i gospodo narodni poslanici, da bogati ljudi poput Đitlera Dragana Đilasa i Vuka Reis-Efendije Vuka Potomka, od svog bogatstva nemaju ništa drugo nego strah da ga ne izgube. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Na član 1. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite, kolegice Radeta.

VJERICA RADETA: Samo kratak osvrt na neke rasprave koje su malopre bile ovde. Bilo je tu svega i svačega i izrečeno je mnogo neistina, ali neki drug put ćemo, svakako, time da se bavimo, pre svega smanjenjem broja nezaposlenih zbog nove metodologije. Naši stručni timovi rade na preciznim podacima pa ćemo u javnost izaći sa tim i da više prekratimo tu priču hvalisanja koliko se gde ljudi zaposlilo.

Znamo mi dobro šta se dešava na terenu, gde se obeća 500 ljudi, pa se onda kaže – u prvom naletu će biti 100, pa od njih 100 samo 30 ide na obuku. Dakle, nije Srbija zatvorena kutija i svako ko se bavi politikom i ko želi da zna šta se stvarno dešava na terenu, to odlično i sazna.

Nego, ovde je takođe rečeno da će možda u Srbiju doći „Folksvagen“. Pre neki dan je bila vest da će „Folksvagen“ doći u „Ikarbus“ i, evo, mi sad pitamo – ako dođe „Folksvagen“ u „Ikarbus“, gde ćete isterati „Mercedes“? Je l' beše „Mercedes“ došao pre četiri-pet godina ili je to takođe bila jedna velika obmana? Naravno da jeste.

Što se tiče ovog predloga zakona, vi ste, ministre, predložili da se od 1. maja predškolske ustanove izjednače u povećanju plata sa ostalima iz obrazovnog sistema i da to povećanje bude 9%. I to je u redu, mi nemamo ništa protiv tog povećanja, ali mi vam kažemo – povećajte svim budžetskim korisnicima koji nisu bili na 9% na taj procenat od 9%, jer ovo što vi radite, to je čist voluntarizam.

Vama padne na pamet – sad ćemo povećati ovom, sad ćemo onom, i vi onda kažete da ne možete naš amandman prihvatiti zato što je uvećanje plata ostalih korisnika budžeta prema važećem rešenju već definisano i iznosi 7%. Čime je definisano? Svetim pismom? Ustavom? Čime je definisano? Zakonom? Pa vi zakon menjate. Vi kažete da jednoj grupaciji povećate na 9%, a mi kažemo da povećamo svima i onda vi još kažete da bi to dovelo do toga da procenat uvećanja kod tih korisnika bude, kaže – utvrđuje se zakonom u različitim procentima. Ali mi hoćemo da ne bude u različitim procentima. Vi morate, kada nam kažete zbog čega nešto nećete da prihvatite, da nam kažete argument. Nije argument – mi rekli ovako i ne može da se menja. To nije argument.

Mi mislimo da postoji mnogo mogućnosti, mimo ovoga što se vi hvalite prepunim budžetom itd., da postoji mnogo izvora sredstava gde bi se zaista moglo pomoći tim ljudima u javnom sektoru, jer to povećanje plate koje je bilo pre par meseci je izgubljeno, gotovo ga i nema, to je činjenica. Kao i povećanje penzija, i vaše obećanje da ćete povećavati penzije kada vama padne na pamet. Odbili ste da to bude regulisano zakonom. Dakle, svašta tu ima o čemu može da se ozbiljno razgovara.

Sad vas pitamo, pošto je ministar Mali rekao da će Narodnoj skupštini da dostavi na razmatranje i usvajanje završi račun budžeta – da li znate, da li ste, pošto se približava ponovo Egzit, dobili završni račun Egzita? Tamo su sredstva i Republike, i Novog Sada, i Pokrajine, ogromna sredstva data privatniku, privatnicima koji organizuju Egzit. Da li imate završni račun i koliko su para pojele kojekakve agencije? Koliko je para otišlo raznim...

PREDSEDAVAJUĆI: Vreme.

VJERICA RADETA: Samo jednu rečenicu.

PREDSEDAVAJUĆI: Naravno.

VJERICA RADETA: ...Raznim nevladinim organizacijama? Mi smo izračunali da se radi o više miliona evra.

Dakle, govorimo pre svega o nevladinim organizacijama, koje sada rade na rušenju vaše vlasti. To su ovi koji se sastaju sa Klintonovima, sa Bramercom

itd. kad dolaze u Srbiju ili kad dolaze u deo Srbije, AP Kosovo i Metohiju. To vam je ovaj fond za neku izuzetnost, pa neka inicijativa za izuzetnost, pa Kandićka itd. Sve vi to finansirate, a mi samo hoćemo da nam kažete, i ovo je zaista poslednja rečenica, hoćemo da nam kažete koliko je to sredstava i zašto tim sredstvima ne udovoljite našem zahtevu da svima kojima dosad, budžetskim korisnicima kojima nije bila povećana plata za 9%, da to bude 9%. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Reč ima po amandmanu Veroljub Arsić.

Izvolite, kolega Arsiću.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, mislim da bismo ovim izmenama i dopunama Zakona o budžetskom sistemu ispravili ne jednu nepravdu, nego izjednačili status zaposlenih u školskim i predškolskim ustanovama i omogućili im povećanje plata.

Kao što je već poznato, sredstva za tako nešto ima. Nije bilo privatizacija, nije se punio budžet tako što se rasprodavala neka imovina, nije bilo ni kredita koji bi podsticali javnu potrošnju i isplaćivali tekuće obaveze države, kao što je to ranije bilo. Novac koji država ima stečen je uplatama poreza od privrede i građana Republike Srbije, ali ono što je najvažnije, novac nije iz tetkinog kauča, kao što je to bilo dok je ministar bio Vojvoda od Meridijan Banke Božidar Đelić.

E sad, gospodine ministre, ja vam garantujem da, ako kojim slučajem pobede Boris Tadić, Đilas, Pajtić, Šutanovac, hipotetički, evo ja vam garantujem, prvim avionom je Vojvoda od Meridijan Banke na tetkinom kauču. Prvim avionom. Ali, pošto je tetkin kauč već jednom ispraznio kroz šticovanje, kroz kredite sa deviznom klauzulom, pronašao bi drugi, koji se zove budžet Republike Srbije, pa bi ponovo sa tom istom klikom isto radio što je radio i kada je prvi put bio ministar – pisao zakone i pravio zakonodavstvo da bi on ili njemu slični mogli da krađu a da uopšte ne odgovaraju pred zakonom.

E, zato, gospodine ministre, pohvalno je što donosite zakone koji su u interesu građana, jer na izborima su ti građani koji glasaju za narodne poslanike i neku buduću vladu, koji se opredeljuju kome će da povere svoju budućnost i na taj način sprečavate Vojvodu od Meridijan Banke da ponovo bude ministar i spava na tetkinom kauču.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik prof. dr Miladin Ševarlić.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 2. amandman su zajedno podneli narodni poslanici Marko Đurišić, Miroslav Aleksić, Nenad Konstantinović, Goran Bogdanović i Zdravko Stanković.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Pošto smo završili pretres po svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Prelazimo na 6. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O DAVANjU GARANCIJE REPUBLIKE SRBIJE U KORIST *SOCIETE GENERALE* BANKE AD BEOGRAD, KOMERCIJALNE BANKE AD BEOGRAD I VOJVOĐANSKE BANKE AD NOVI SAD PO ZADUŽENjU JAVNOG PREDUZEĆA „SRBIJAGAS“ NOVI SAD, PO OSNOVU UGOVORA O KREDITU ZA IZGRADNjU GASOVODA NA TERITORIJI REPUBLIKE SRBIJE OD GRANICE SA REPUBLIKOM BUGARSKOM DO GRANICE SA MAĐARSKOM I DRUGIM SUSEDNIM ZEMLjAMA SA REPUBLIKOM SRBIJOM KROZ ULAGANjE U KAPITAL AKCIONARSKOG DRUŠTVA *SOUTH STREAM SERBIA AG*, ZUG, ŠVAJCARSKA (pretres u pojedinostima).

Pošto je Narodna skupština obavila pretres Predloga zakona u načelu, a s obzirom na to da na Predlog zakona nisu podneti amandmani, Narodna skupština će, saglasno članu 160. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, u danu za glasanje odlučivati samo o Predlogu zakona u celini.

Prelazimo na 7. tačku dnevnog reda – PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAPOSŁjAVANjU STRANACA (pretres u pojedinostima).

Primili ste amandmane koje su na Predlog zakona podneli narodni poslanici Marijan Ristićević, Petar Jojić, Ružica Nikolić, Vjerica Radeta, Sreto Perić, Tomislav Ljubenović i Vesna Nikolić Vukajlović.

Primili ste izveštaj Odbora za ustavna pitanja i zakonodavstvo i Odbora za rad, socijalna pitanja, društvenu uključenost i smanjenje siromaštva, kao i mišljenje Vlade o podnetim amandmanima.

Pošto je Narodna skupština obavila načelni pretres, saglasno članu 157. stav 3. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Na član 2. amandman je podneo narodni poslanik Petar Jojić.

Izvolite, kolega Jojiću.

PETAR JOJIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, u ime Srpske radikalne stranke podneo sam ovaj amandman na član 2. i ostajem kod obrazloženja u vezi tog amandmana i predlažem Skupštini da taj amandman usvoji.

Srpska radikalna stranka posebno želi da ukaže da nije protiv zapošljavanja stranaca kada je u pitanju tehnička ili naučna saradnja. Međutim, SRS ukazuje da je prethodna vlast u sve resore i pore sistema i Vlade Republike

Srbije zapošljavala, da li po ugovoru ili za stalno, stručnjake koji su došli da nam pripremaju zakone, da budu eksperti, da budu naučnici, a pogotovo kada je u pitanju Ministarstvo odbrane, o čemu najbolje zna gospodin ministar Đorđević, koji je prisutan.

Prethodna vlast, „žuti“ su u svim resorima zapošljavali i omogućavali da uđu špijuni, oni koji će da deluju protiv sistema Republike Srbije kroz razne vidove te saradnje kod organa unutrašnjih poslova, savetnici, instruktori. Bilo ih je u Ministarstvu odbrane, u Ministarstvu kulture, u Ministarstvu inostranih poslova, a takođe i u Ministarstvu pravde.

Šta su radili i šta rade oni u tim resorima? Kada je u pitanju Ministarstvo pravde, moram reći da sam zgrožen kada imam saznanja da su u to ministarstvo primani stručni savetnici iz Amerike da nam oni u Srbiji propisuju anglosaksonsko pravo, a bilo ih je dosta i iz Evrope. Oni nam sada utvrđuju predloge zakona koji treba da dođu pred Vladu i pred Narodnu skupštinu.

Dakle, u kontroli i saglasnosti vezano za prijem stranaca mora biti pribavljena saglasnost BIA. BIA ima bolje mehanizme uz pomoć pripadnika MUP-a.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Jojiću.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite, kolegice Radeta.

VJERICA RADETA: Što se tiče SRS, naš stav je da uslovi za zapošljavanje stranaca i domaćih ljudi, naših ljudi, treba da budu izjednačeni.

Vi ste ovde predložili da se radna dozvola za zapošljavanje izdaje strancima koji imaju vizu za duži boravak po osnovu zapošljavanja. Mi smo predložili da se to briše, zato što ta viza na duži boravak podrazumeva vizu na šest meseci, a mi mislimo da je besmisleno da se neko ovde zaposli i da na svakih šest meseci mora da traži tu radnu dozvolu. Naš predlog je da to bude godinu dana, bar godinu dana.

Kad smo ovo predlagali, mi smo vodili računa, pre svega, o realnom stanju, a realno stanje je da u Srbiju dolazi da se zapošljava mnogo ljudi, naših ljudi iz Republike Srpske, da se ovde zapošljava dosta Kineza, i mi mislimo da tim ljudima, dakle svima, a pre svega ovim ljudima kojih je tu najviše, koji najviše rade u Republici Srbiji, treba zaista stvoriti neke normalne uslove da ne moraju svaki čas, jer šest meseci je bukvalno svaki čas, da prikupljaju papire, dokumentaciju, da idu od šaltera do šaltera. Niste to ništa digitalizovali. To je samo Ana Brnabić obećala pa bata valjda nije stigao dotle, ali polako, stići će.

Dakle, predložili smo da se to amandmanom ispravi, i bilo bi dobro da ste vi to lepo prihvatili, ali niste, sa opet vrlo interesantnim obrazloženjem. Samo da vidim šta vi to rekoste. Ne prihvatate amandman iz razloga što ne doprinosi poboljšanju predloženog teksta zakona. E, vala, doprinosi i poboljšanju teksta i poboljšanju uslova stranaca, kojima mi želimo da stvorimo

što je moguće bolje uslove i što je moguće ravnopravnije uslove u odnosu na naše građane.

Mi ne želimo da neko dođe ovde pod ne znam kakvom presijom. Dođe čovek iz Republike Srpske, hoće da radi, dođe u Republiku Srbiju, u svoju buduću zajedničku državu, što da ne, nemamo ništa protiv, mi hoćemo da mu omogućimo...

Šta me, gospodine Marinkoviću, tako čudno gledate? Zbog ovog što sam rekla Republika Srbija i Republika Srpska? Pa sve je to deo velike Srbije. Sve će to, ako bog da, biti jednog dana. Za našeg života, verujte. Daće bog, da poživimo samo.

Dakle, vi u okviru ovoga... Može se reći i par rečenica vezano, opet, za ono o čemu su pričali poslanici vlasti, a kada je u pitanju neka velika zaposlenost i neka velika stopa smanjenja nezaposlenosti. Ja mislim, pre svega vi, ministre Đorđeviću, da dobro znate da to nisu tačni podaci, da tu ima fingiranih podataka zbog promenjene metodologije koju primenjuje Fond za zapošljavanje. Rekoh već, mi ćemo izaći sa preciznim podacima, pre svega zbog javnosti. Vama nećemo da pričamo, vi to znate. Ali nemojte, nemate pravo, niko nema pravo da obmanjuje javnost.

Završavam, gospodine Marinkoviću.

Na kraju krajeva, rekoh malopre, vide ljudi na terenu, kad se otvori neka fabrika, na televiziji se obeća 2.000 zaposlenih, pa se onda kaže – to će biti za nekoliko godina. Realno se zaposli 20 do 50 ljudi. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala vama. I nisam vas čudno gledao. Bio sam samo nasmejan.

Na član 3. amandman je podnela narodni poslanik Ružica Nikolić.

Izvolite, koleginice Nikolić.

RUŽICA NIKOLIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, Zakon o izmenama i dopunama Zakona o zapošljavanju stranaca usvojen je 28. juna 2018. godine i mi danas, posle 10 meseci, ponovo imamo izmene ovog zakona. Mi smo i tada, ali i svaki put kada su izmene i dopune zakona u pitanju, govorili da je potrebno doneti potpuno nov zakon, koji će biti dobar i primenljiv, a ne da na svakih nekoliko meseci vršimo određene izmene. To svakako važi i za ovaj predlog zakona, koji je ova skupštinska većina usvojila prošle godine.

Član 3. Predloga zakona propisuje izdavanje radne dozvole za zapošljavanje stranaca koji poseduju vizu za duži period po osnovu zapošljavanja.

Razlog za donošenje ovog zakona je, kako ste naveli, sprečavanje štetnih posledica po rad organa i organizacija, zatim po budžet Republike Srbije, odnosno radi pojednostavljivanja administrativnih postupaka prilikom izdavanja dozvole za rad strancima.

To je svakako trebalo da bude, odnosno time ste morali da se vodite i prošli put kada su vršene izmene i dopune, jer se očigledno pokazalo u prethodnih deset meseci da ima više negativnih i štetnih posledica tokom primene ovog zakona.

Amandman na član 3. koji smo podneli odnosi se na radne dozvole za zapošljavanje. Mi smo tražili da se tačka 2. člana 16. postojećeg zakona briše, jer se pokazalo kao loša praksa da se ministru daju ovlašćenja kakva ovaj član propisuje. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Ristićević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, u narednom periodu mislim da će našoj državi biti potrebno sve više radne snage. Slobodan protok roba, usluga i ljudi dovodi do toga da pojedine opštine oskudevaju u radnoj snazi. Posebno mi u poljoprivredi smo zahvalni na zaposlenima, na onima koji obavljaju poljske radove, bez obzira na to da li su stranci ili domaća radna snaga.

Eto, došlo je vreme da, zahvaljujući investicijama, a investicije zavise i od vlasti, kakav ambijent se pravi... Zemlja bez privrede je auto bez motora i menjača. Takav auto može da ide samo nizbrdo. Za vreme ove „žute“ vlasti imali smo upravo takvu situaciju, da je taj naš zajednički auto išao samo nizbrdo, jer nije imao ni menjač ni motor. Zemlja bez investicija je auto bez benzina. Ukoliko nema investicija, nema novih tehnologija, nema rasta BDP-a, nema rasta standarda. Direktno su sve zemlje, pa i naša zemlja, zavisne od investicija.

Zato nije u redu da Boško Ljotić, Đilas, Jeremić teraju i sve čine da oteraju strane investitore iz naše zemlje vrlo dobro znajući ovo što ja ovog trenutka govorim, da bez investicija nema ni novih tehnologija, nema ni novog znanja, nema ni novog novca, nema novog rasta BDP-a.

Dame i gospodo narodni poslanici, Đilas i njegova stranka slobode i pravde ponašaju se tako kao da su vlasnici političkog sistema. Doduše, Đilas ima više firmi. Jedna se zove Demokratska stranka, koja se samo tako zove, i protiv koje se ja ne borim zato što je demokratska, već zato što je prestala da bude demokratska, a druga, Stranka slobode i pravde je samo još jedna njegova firma.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Na član 4. amandman je podneo narodni poslanik Sreto Perić.

Izvolite.

SRETO PERIĆ: Gospodine ministre, sa modernizacijom naše pravne regulative vezano za zapošljavanje stranaca trebalo bi intenzivnije da razmišljate i o načinu da se naši građani koji su otišli u inostranstvo što pre i

pod što povoljnijim uslovima vraćaju u svoju otadžbinu. Sigurno ste više puta čuli kako je 60-ih godina prošlog veka iz Srbije odlazila uglavnom nestručna radna snaga. U poslednje vreme, posebno je to izraženo početkom 21. veka, sve više odlazi stručnih ljudi, reklo bi se i najstručnijih. Zbog čega? Iz razloga što ovde nemaju obezbeđene uslove koje imaju u inostranstvu.

I sad, regulisati oblast zapošljavanja stranaca je i te kako potrebno. Protiv toga nemamo ništa, čak možda i ono što vi idete u pravcu obezbeđivanja nekih uslova za njih može da se prihvati. Ali ima jedna praktična situacija koja se pojavljuje u opštinama u Srbiji pored reke Drine, možda i u drugim mestima. Meni su poznate Bajina Bašta, Ljubovija, Mali Zvornik, Loznica, Krupanj, Bogatić, Šabac, možda Sremska Mitrovica. Tamo građani Republike Srpske imaju potpuno isti status i tretman kao stranci iz zemalja članica EU, a vi ste u jednom delu ovog zakona na poseban način i regulisali, istakli i naznačili kako i pod kojim uslovima će moći da dobijaju radne dozvole, odnosno kako će se regulisati zapošljavanje stranaca iz tih zemalja.

Ovde bi trebalo napraviti jedan iskorak i omogućiti isto našem narodu da se zapošljava pod uslovima pod kojima to čine i građani Republike Srbije. Poneke fabrike i privredni subjekti su prinuđeni, zbog nedostatka adekvatne radne snage, da angažuju i zaposle one koji su iz Republike Srpske, ali oni ne mogu biti prijavljeni ako nemaju državljanstvo Republike Srbije. Mogu biti angažovani na privremenim i povremenim poslovima, ali ne ide im radni staž, a obaveze su im sve kao da imaju stalno zaposlenje.

Da li se vi sećate, gospodine ministre, a morali biste se setiti jer je to bilo na Vladi kada je u pitanju Zakon o turizmu, da lica koja su iz zemalja EU a koja ispunjavaju druge uslove u smislu struke mogu biti zaposlena kao i građani Srbije? A nigde ne piše da Srbi iz Republike Srpske imaju isti taj status. Ukoliko biste nešto uradili na tom planu, verovatno bi građani bili zadovoljni, odnosno bilo bi im lakše da regulišu svoj radnopravni status. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala puno, kolega Periću.

Na član 7. amandman je podneo narodni poslanik Tomislav Ljubenović. Izvolite, kolega.

TOMISLAV LJUBENOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Amandmanom na član 7. Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o zapošljavanju stranaca Poslanička grupa SRS je predložila izmenu ovog člana.

Članom 7. predlagač želi da izmeni član 23. osnovnog zakona, koji se odnosi na radnu dozvolu za zapošljavanje. Poslanička grupa SRS je predložila ovim amandmanom izmenu u članu 23. osnovnog zakona u stavu 2. tačka 2, i to tako što će sada glasiti – dokaz da ima odgovarajuće kvalifikacije za obavljanje konkretne delatnosti u slučaju kada je potrebno prilikom registracije kod nadležnih organa.

Naše mišljenje je da stranac koji namerava da se u Republici Srbiji bavi preduzetništvom ne treba da se obavezuje na način kako je to u postojećem članu zakona propisano.

Predstavnici vlasti Republike Srbije koji su pred poslanike Narodne skupštine izašli sa ovim predlogom najavili su kao osnovni razlog za donošenje ovog zakona preciziranje odredbi zakona kojima se vrši pojednostavljenje postupaka izdavanja dozvola za rad, a u cilju daljeg razvijanja povoljnijeg poslovnog okruženja i privlačenja stranih investicija.

Sada kada se usvajaju ove izmene zakona, treba imati još jednu bitnu stvar u vidu. Treba usvojiti što kvalitetniji tekst zakona, jer će za koju godinu Srbiji zaista biti potreban veći broj stranaca koji će raditi, jer ako se nastavi ovaj trend odlaska mladih i obrazovanih ljudi iz Srbije koji je prisutan u poslednjih nekoliko godina, jedino rešenje će biti zapošljavanje stranaca. Većina srpske mladosti i pameti svoj posao uveliko traži i nalazi van Srbije jer su svuda u okruženju mnogo povoljniji uslovi za rad. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Ljubenoviću.

Na član 8. amandman je podnela narodni poslanik Vesna Nikolić Vukajlović.

Da li neko želi reč? (Ne.)

Na član 9. amandman je podneo narodni poslanik Marijan Ristićević.

Da li neko želi reč? (Da.)

Reč ima Marijan Ristićević.

MARIJAN RISTIĆEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, svi znamo kako je Bil Gejts došao do bogatstva. Između ostalog, koristio je i stranu radnu snagu, ali je on 95% svog bogatstva poklonio siromašnima.

Dragan Đilas je više od 95% svog bogatstva oteo od siromašnih. Ja nemam ništa protiv da prikupi pet miliona ljudi u onome za šta se u protestima zalaže. Bio bi red da, poput Bila Gejtsa, koji je nesumnjivo zaradio taj novac, svakome od njih da po 100 evra. To je tačno onih 500 miliona evra koje je opljačkao od tih istih građana i sada multimilioner, bogataš, poziva milione na revoluciju. Dame i gospodo, nije u redu da on daje samo Mariniki i Boškiću. Bilo bi u redu da podeli svima svoje enormno bogatstvo.

Boškić bi trebalo da zna kao pravoslavac da mu je džabe materijalno bogatstvo ako je duhovno bankrotirao. Boškić Ljotić, Vuk Jeremić Reis-Efendija Vuk Potomak i drugi ne razmišljaju više glavom, već novčanikom. Dakle, oni bi trebalo da znaju da su duhovno bankrotirali, ali Boškiću i ekipi je jedino bitno da od Đilasa ne dobijaju sitno. Zato ja tvrdim da je, pre nego što je razvalio Srpske dveri, Boškić Ljotić imao ovaj znak, tri spojena prsta u ime pravoslavlja, a sada mu je znak to da je bitno da ne dobije od Đilasa sitno. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Ristićeviću.

Pošto smo završili pretres po svim amandmanima, zaključujem pretres Predloga zakona u pojedinostima.

Pošto smo obavili pretres Predloga zakona u načelu i u pojedinostima, Narodna skupština će u danu za glasanje odlučivati o Predlogu zakona u načelu, pojedinostima i u celini.

Želim da se zahvalim za današnji rad.

Sa radom nastavljamo sutra u 10.00 časova. Hvala.

(Sednica je prekinuta u 18.35 časova.)